

Jõgevamaa Gümnaasiumi

AASTARAAMAT 2020/21

Toimetuse: Nele Graverson, Ülle Lääne, Merle Ojamets

Kaane kujundus ja küljendus Katrin Põdra
Trükk Vali Press OÜ

Kevad 2021

See kevad on juba nagu olnud. See kevad on eelmise kevade nägu. Ja meie oleme läinud pisut rohkem nende eriliste kevadete nägu. Isegi siis, kui me seda kohe peeglist ei näe, mõtetes ei märka, oma sõnades ei kuule, tegevustes ei tunneta.

Neil kevadetel on olnud ühe sõna pitser peal, mida vanarahva kombel nimetada ei tihka, kuid mis võib ühel hetkel anda nime tervele põlvkonnale, kes sel ajal haridust omandasid ja ellu siirdusid. Kuid võib ka olla, et paarikümne aasta pärast ei ole see kõik enam mainimist ega nimetamist väärt. Ei, mitte sellepärast, et veel keerulisemad ajad tulevad, vaid loodetavasti ikka sellepärast, et inimlül on suurepärane omadus kehv unustada ja paremate aegade saabudes või muutunud oludega harjudes kunagine tähtis tähtsusetuks lasta ununeda.

Kõik muutub ja kõik kordub. Moel või teisel.

Nii ka need kooliaastad. Kevadel lahkuvad abiturientid ja sügisel saabuvad uued gümnaasistid. Kõik on samamoodi ja teistsugune üheaegselt. Õppeaastate vahetumise erilisuse loovad inimesed. Kool on inimesed.

Abiturientidelt, kes lähevad, küsitakse, parafraseerides ühe laulu sõnu, et:

„mis teiega on, et te kasvate suureks,

jalad ja käed,

oksad ja juured?

Mis teiega on,

et te tahate vabaks,

siit väikesest linnast maailmanabaks?“

Küsitakse ise vastust teades – see on paratamatu. Tullakse rebasena, õpitakse gümnaasistina ja lahkutakse abiturientina ning loodetavasti tullakse taas - vilistlase, lapsevanema või õpetajana.

Nii on olnud siin koolis juba kaheksa kevadet ja kaheksa lendu. Ja sel kevadel lõpetanud 8. lennul ongi omad keerud sees nagu sel kaheksal endalgi. Algul oli neid rohkelt, kuid selle kaheksanda lennu kaheksalikult kurvilised küljed viisid nii mõnedki ettenähtud trajektloorilt välja ja mööda. Siiralt lootes ja uskudes, et õigematele radadele. Aga need, kes jäid ja lõpuni jõudsid, said sel kõveral ameerika raudteel tunda nii tõuse kui languseid, kogeda edasi kihutamise elevaks tegevaid kiiruseid ja üles rühkimise aeglast pingutust. Kõike oli. Nagu elus ikka.

Kooli kaheksandal kevadel võib julgelt selle 8 pikali lükata – nagu tehakse lõpmatuse märkimiseks matemaatika tunnis ja idamaade filosoofias – ning soovida lõpmatult põnevat kulgemist meie koolile ja igale inimesele, kes Jõgevamaa Gümnaasiumiga kokku on puutunud.

Priit Põdra,

Jõgevamaa Gümnaasiumi koolijuht

Huvitaval kombel mu enesehinnang paranes . . .

Kas koolis peaks olema valikkursus, kus tegeldakse õpilase vaimse tervise küsimustega? Kas vaimse tervise teema on praegu üldse oluline?

Nendele küsimustele annab ammendava vastuse Jõgevamaa Gümnaasiumi vaimse tervise valikkursusel osalenud õpilaste tagasiside. Mõned väljavõtted sealt.

- Pärast tundi „Identiteet, enesehinnang, kehakuvand, seksuaalsus“ huvitaval kombel mu enesehinnang paranes, mida ausalt öeldes ei oleks oodanud, ja ma hakkasin kõike palju positiivsemalt vaatama.
- Näen igal pool, kuidas naisi ja teisest rahvusest inimesi ei taheta võtta võrdsena. Nagu nt naiste koht on kõõgis ja lapsi kasvatada ning nad ei tohi oma arvamust avaldada ning arvatakse, et korealasi ei saa usaldada, sest nende silmad on teise kujuga, või siis, et kui sa oled tumedanahaline, siis sa oled automaatselt kurikael.
- Mulle väga meeldis tund, kus meile räägiti leinast ja ohvriabist. Mina näiteks ei teadnud, et on selline laager, kuhu saavad minna lapsed, kes on oma vanemad või õed ja vennad kaotanud.
- Mulle väga meeldis seksuaalsuse ja kehakuvandi tund, kus selgitati, et me ei tohi käsitleda kumbagi sugu vaid laialt levinud ilustandardite järgi.
- Tutvusime paljude interneti lehekülgedega, millest ma varem ei olnud kuulnud.
- Minu meelest oli hea, et meile anti võimalus teha enda kohta erinevaid skaalasid, vaadata enda sisse ja kirjutada endale kirja tulevikust jne.
- Ohvriabi töötaja Rita Kaasik suutis tuua niivõrd suurepäraseid näiteid inimeste käitumisest erinevates olukordades, et suutsin juhtunu oma silme ette manada. Samuti meeldisid mulle väga Ülle Sääliku tunnid, sest ta juhtis mind vaatama enda sisse ja sain oma emotsioonidest paremini aru ning mõistsin, et see on täiesti normaalne, kui inimesed saavad asjadest erinevalt aru.
- Õpetajatena üllatas meid õpilaste küpsus ja see, kui tähelepanelikud on nad maailmas toimuva suhtes. Huvitav tõdemus oli, et õpilased tõid välja väärtuskonflikti oma vanematega. Tihti on noored oma vanematest oluliselt tolerantsemad ja empaatilisemad. Kodurahu huvides hoiduvad nad kodus teatud teemadel suhtlemast.

Kuidas tekkis kursuse idee ja kes kaasa löid?

Vaimse tervise valikkursuse idee sündis maakonna tervisenõukogus. Põhjusi noortega eluliste teemade üle arutleda pole tarvis kaugelt otsida, sest järjest rohkem noori on raskustes igapäevase toimetulekuga ning kogeb depressiivseid mõtteid ja rahulolematust. Vajadust ennast paremini tundma õppida ja eluliste olukordade üle üheskoos arutleda kinnitab valikkursusele tulnute suur arv. Algul planeeritud 25 osaleja asemel oli huvitatud 33 noort. Otsustasime juhendajatena kõik soovijad vastu võtta, sest keeruline aasta on esitanud väl-

Maiu Veltbach, Silja Piir

juhendajate täiendavad küsimused või arutelud. Kutsusime ka külalislektoreid ja soovisime noortele anda praktilisi kogemusi, kuid viiruse tõttu ei õnnestunud päris kõiki plaane realiseerida.

Noored said osa muusikateraapiat tutvustavast võimalusest, mida juhendas Kertu Kuld, Shindo treeningu kogemuse andis Maie Puusepp. Tundide läbiviijatena tahame tänada Ülle Säälikut, kes inspireeris noori kahel korral. Inga Veri vaimse tervise õena andis noortele hinnalise ja turvalise kogemuse suhtlemisest spetsialistiga. Pille Kütt tutvustas oma teekonda nõustajana ja tööd kanepist loobumise programmis „Valik“. Ohvriabi töötaja Rita Kaasik avas kriisides ja leinas toimetuleku võimalusi. Temaga koos tutvustas noortele laste ja noorte kriisiprogrammi vabatahtliku tööd Ann Pedosk. Isiklikku söömishäirete kogemust jagas noortega Aigi Vahing. Lõuna-Eesti laste ja noorukite vaimse tervise keskuse psühholoog Liis Sipsaka andis näpunäiteid, kuidas tulla toime ärevusega ja märgata mõttemustreid.

Ka noortel endal oli võimalus jagada kogemuslugusid, tutvustada raamatuid, mis neid tugevalt mõjutanud, tutvustada tegevusi, mis neid toetavad. Meie suur ja südamest tulev tänu on kõikidele abistajatele, lektoritele ja muidugi ka noortele.

Kursuse lõpus küsisime noortelt tagasisidet, sest tahtsime teada, mida saaksime järgmisel korral paremini teha, missugused teemad ja käsitlused kõnetaksid noori rohkem. Oli ju tegemist katseprojektiga ning esmakordse võimalusega noortele. Tagasisides palusime olla ausad ja keskenduda just soovitudele. Kõige rohkem jäi kõlama soov, et selline võimalus oleks kõigil noortel. Olulisena toodi välja võimalus osaleda mitmekesisites aruteludes, õppida ennast ja ümbritsevat rohkem tundma, kogeda teiste arvamusi ja mõtteid ning arvestada nendega. Teraapiaid taheti rohkem praktiliselt kogeda. Kuideti sõbralikku ja arvestavat õhkkonda ning võimalust oma mõtteid hinnanguvabalt väljendada.

Kursuse juhendajad on sellise valikaine ja selle teemade käsitlemise vajalikkuses veendunud. Püüame leida kaasamõtlejaid ja panustajaid, et võimalus laieneks ka teistesse koolidesse. Jõgevamaa Gümnaasium ise soovib vaimse tervise valikainega tulevikus kindlasti jätkata.

Vaimse tervise valikkursus

Kokkuvõtlik ülevaade Jõgevamaa Gümnaasiumi vaimse tervise valikkursusest:

- Maht 20 x 75 minutit
- Iga tunni alguses õpilaste ettevalmistatud ca 10 minutit kestev ettekanne

jakutseid meile kõigile ning iga toetus on vajalik.

Kursuse teemade valikul lähtusime eeskätt soovist, et noortel tekiks turvaline keskkond, kus saab vabalt arutleda ja iseennast paremini tundma õppida, avardada oma mina- ja maailmapilti, saada aru oma emotsioonidest, inimestest, kriisidest ja olukordadest elus.

Noored said kursuse alguses valida endale sobivad teemad, mille kohta oodati neilt tunni alustuseks väikest esitlust. Sellele järgnesid kursusekaaslaste ja

Teemad:

- Vaimne tervis – mis see on? Hea vaimse tervise tunnused, vaimse tervise probleemid
- Identiteet, enesehinnang, kehakuvand, seksuaalsus
- Motivatsioon, motiveeriv intervjuerimine, personaalne analüüs ja grupitööd
- Suhted nii perekonnas kui eakaaslastega, konfliktid ja nende võimalikud lahendused
- Heaolu tagamise ja säilitamise praktikad: vaikuseminutid, Shindo, teraapiad
- Uni. Unehäired
- Kuidas märgata ja kuhu pöörduda? Kes saab märgata? Miks märgata?
- Juhtumianalüüsid
- Eluviisid ja vaimne tervis – alkohol, tubakas jne. Riskikäitumine
- Vägivald, negatiivsed emotsioonid
- Filmi „Lilja 4-ever“ arutelu
- Videoloeng toitumisest, loengu arutelu
- Kriisid. Lein
- Heade praktikate tund õpilaste enda kogemuste jagamiseks
- Feminism, rassism, vähemused
- Õpilaselt õpilasele – soovituslik kirjandus
- Abi saamise võimalused internetis. Küberturvalisus – mis on usaldusväärne?
- Nõustaja, kriisinõustaja töö
- Töö sõltuvusprobleemidega noortega
- E- koolitund Tartu seksuaaltervise nõuandlaga
- Ärevus

Lektorid:

- Jõgevamaa arendus- ja ettevõtluskeskuse tervisedendaja Maiu Veltsbach
- Jõgevamaa Gümnaasiumi õpilasnõustaja, inimeseõpetuse õpetaja Silja Piir
- Vaimse tervise õde Inga Veri
- Kaitseväge akadeemia juhtimise ja pedagoogika lektor PhD Ülle Säälk
- Shindo juhendaja Maie Puusepp
- Muusikaterapeut Kertu Kuld
- Kogemusnõustaja/söömissõltlane Aigi Vahing
- Ohvriabitöötaja Rita Kaasik ning laste ja noorte kriisiprogrammi vabatahtlik Ann Pedosk
- Programmi „Valik“ nõustaja, Peaasjade keskuse nõustaja ja koolitaja ning pereterapeut Pille Kütt
- Tartu seksuaaltervise nõuandla kliiniline psühholoog Liis Sipsaka

Silja Piir

Maiu Veltsbach

Ilmus Õpetajate Lehes 26. märtsil 2021

Jõgeva maleva kaitseliitlane Viktor Nõmm õpetab, mis on vajalik

7

Jõgeva maleva kaitseliitlase Viktor Nõmme riigikaitseõpetus on nii populaarne, et igal aastal on kursus täis ning osa õpilasi järgmise aasta ootel. Mõned innukamad käivad isegi õpetajalt uurimas, ega kursusel vaba kohta juhtu olema, et uuele ringile tulla.

„Mul kaks õpilast tulid kursusele teist korda ja tegid selle uuesti isuga läbi. Kolmandat korda enam ei saa,“ naerab õpetaja Nõmm. Kui tema tunnid aitavad noorest kasvatada kodaniku, kellele Eesti riik ja saatus korda lähevad, on õpetajal hea meel. „Sel aastal registreeris kursusele 35 õpilast. Igal sügisel peame tegema raske valiku, kes välja jääb. Aga lohutuseks saan öelda, et kui neil õpilastel on huvi, on nad järgmisel aastal kursusel sees,“ rääkis ta. Enne kursusele pääsemist uurib õpetaja Nõmm õpilastelt nende põhjuseid osalemiseks. „Paljud toovad välja eelnevate kursuste soovitus, et tegemist on põneva ja praktilise ainega,“ märkis õpetaja. Põhikohaga on Viktor Nõmm Jõgeva põhikoolis kehalise kasvatuse õpetaja. „Ma ei saa gümnaasiumis teha mitut tundi järjest, seega olen hoidnud riigikaitsekursuse kahe jalaväejaos ehk 24 õpilase piires,“ selgitas ta. Ega kehalise tunnidki õpetaja Viktoriga pelgalt sport pole. „Suuremate poistega räägime ikka meestejutte ning kõik need teemad jäävad meie vahele,“ sõnas ta. Nii mõnelgi noormehel töötab isa välismaal ning õpetajana on saanud Viktor Nõmm neile usaldusisikuks olla.

Õpetab, mis vajalik

Riigikaitsekursus, tervist! Tervist, härra leitnant! – nii algavad kõik õpetaja Nõmme riigikaitseõpetuse tunnid. Tunnialguse joondus ja tervitus on kindraliltki tunnustuse saanud. „Enne kindrali tulekut mängisime, et mina olen kindral. Saime tervitusega hea rütmi sisse. Kui õpilased Riho Ühtegit tervitasid, märkis kindral, et pole mõnes üksuseski nii soravat tervitust kuulnud,“ teatas õpetaja uhkusega. Lisaks tervitusele on loengu lahutamatu osa temaatiline tunnilaul ja mõtteterad sõjast. Lugude valikusse mahuvad nii Untsakate repertuaar kui „Katjuša“ ja Viktor Nõmme sõnul ilusaim armastuslaul „Lili Marleen“. „Laul ja mõttetera haakuvad tunni teemaga ning viivad õpilased õigele lainele,“ avas ta tunni sisu. Lisaks lauludele, põnevatele külalistele ning enda kogemustele pakub õpetaja Nõmm ka võimalust anda sõjaajaloole realistlik mõõde. „Klassis loengut kuulates ning tahvlil pilte vaadates kipub sõjaajalugu tuimaks jääma. Mina olen juba kaheksandat aastat käinud oma õpilastega Sinimägedes, kus olid 1944. aastal Eesti sõjaajaloo kõige verisemad kaitselahingud,“ kirjeldas Nõmm. Sinimägede kõrval on juba omamoodi traditsiooniks kujunenud Viru jalaväepataljoni külastus. Seal teenivad aega paljud Jõgeva poisid ja tüdrukud. „Praegu on minu endine õpilane, kolonelleitnant Tarvo Luga, pataljoni ülem. Kui ma talle kirjutan soovist õpilastega külla tulla, siis ta vastab: „Viktor, tule, see on traditsioon, mida ei saa muuta.“ Kui õpetaja noortega pataljonis käib, on ta alati palunud kaasata kohtumisele Jõgeva noormehi. „Ja siis seisid auditooriumi ees kolonelleitnant Tarvo Luga, kapten Margus Kallo ja nooremseersant Holger Saarik. Ei taha endale küll au võtta, ent seda

Riho Ühtegi ja Viktor Nõmm

Jõgevamaa Gümnaasiumi esimesele direktorile Alo Savile, kes oli uue riigigümnaasiumi käivitamisel seda meelt, et koolis peab riigikaitseõpetus olema. Õppe läbiviimist koolides rahastab Kaitseministeerium läbi Kaitseressursside ameti. „Nii on võimalik korralda ekskursioone, välilaagreid ning soetada tarvilikke õppevahendeid. Lisaks on meil Kaitseliidu Jõgeva malevaga head suhted ning alati on tunda toetavat õlga,“ tunnustas Nõmm. Õpetaja on igaks tarbeks komplekteerinud üksusekasti, kus on sees korralikud kirved, vibusaed, telgilaternad, tangid jms. „Kui lähen laagrisse, võtan selle võlukasti kaasa, kõik, mis vaja, leiab sealt. See on ka reservkast: kui Kaitseliidu üksusel on vaja järsku välja „lennata“, on lisaressurss olemas.“

Õpetaja silmapaistev töö on pälvinud tunnustusi nii Kaitseliidust, Kaitseväest kui Kaitseministeeriumist. 2015. aastal valiti Viktor Nõmm Jõgeva maleva aasta kaitseliitlaseks. „Kui Jõgevamaa Gümnaasiumis algas riigikaitseõpetus, olin paras nuhtlus, rääkisin poisitele, mis on õige mehe kohus. Tõin Kaitseliitu korraga 13 uut liiget ja meil oli malevas oma Jõgevamaa Gümnaasiumi jagu,“ märkis õpetaja rahulolevalt ja nentis, et nüüd on seadus muutunud ja sellist värbamist enam koolis teha ei saa.

Jess, tuln toime!

Riigikaitsekursuse üks osa on kaheks ja pooleks päevaks mugavustsoonist metsalaagrisse minek. Kui õpilastel on munder seljas, ootab neid kurb teade, et telefonidest tuleb

annab järele teha, et korraga on ühes ruumis pataljoniülem, staabiohvitser ja ajateenija ning saan öelda, et need kõik on minu õpilased,“ lausus õpetaja rahulolevalt. Viktor Nõmm nendib, et pelgalt raamatutarkusest jääb väheks ning erinevad teemad tuleb õpilastele söödavaks kohendada. „Tahan, et nad oskaksid kastist välja mõelda, ka vetsupoti loputuskastist,“ muigab ta. Näiteks kui keskühte kaob, saab visata teki üle laua ning laua all on soe pesa. Kui vesi on ära, leiab puhta vee WC-poti loputuskastist. Praktilised oskused aitavad ekstreemsetes oludes toime tulla, sest alati ei saa kõike poest ning mõnel juhul võib päästjatel ja politseil ressursi nappida. „Olen andnud ka nõukogude sõjalist algõpetust. Toona ütlesin poistele, et jätame raamatu kõrvale ja teeme praktilist. Õpetasin neid köögirätikutest jalarätte siduma. Vene sõjaväes sokke ei tuntud, näitasin, kuidas rätti mähkida, et jalad oleks hõõrumata ja mädanema ei läheks,“ on kogenud õpetajal kasulikud näited kohe varnast võtta.

Viktor Nõmm rääkis, et on tänulik

Riho Ühtegi ja riigikaitse õpilased

loobuda. Esialgu võimatuna näiv ettevõtmine päädib pühapäeval tõdemusega, et telefonidest puudust ei tundudki. Pole ka imestada, sest laager on olnud küll väsitav, ent õpilased seejuures rõõmsad: „Jess, toime tulime!“ Esimene öö tuleb veeta isetehtud onnis ning soojagi saab enda süüdatud lõkkest. Menüüs on aga seasüda juurikatega, mis tuleb ise lõkkel küpsetada. Õpetaja sõnul on poiste hääbiks tüdrukud asjalikumad. Kui poisid nõutult rupskeid vaatavad, haarab tüdruk jalaväelabida ja hakkab südant hakkima. Tüdrukud jagavad käske, mida vaja teha, ning ütlevad poistele: „Ära vingul!“

„Palju elevust tekitab välitualeti kaevamine. Ei saa nii, et astun onnist välja ja siis kohe kaevama. Tualett asub umbes 50 meetri kaugusel. Käimla juurde peab pääsma kinnisilmi. Peakõrguselt tuleb eemaldada oksad, et öösel unise peaga miski ei torkaks,“ kirjeldas Viktor Nõmm. Laupäeva ööl vastu pühapäeva ründavad laagrit „pahalased“. Õpilastele on selgitatud eelnevalt paiknemisala julgestamise ja kaitsmise põhimõtteid. Neil on kindlad marsruudid patrullimiseks ning kokkulepitud salasõna. Rahulikumul hetkel on rünnak. Õpetaja Nõmm muigab ning räägib, kuidas tal õnnestus ühes laagris endalegi teadmata vaenlaseks saada. Jaopealikega lepitati kokku, et peakatteta laagri alal liikujad on vaenlased. „Mina koosolekul ei viibinud ja salasõna polnud ka edastatud. Tegin autokastis ööuinakut, hüppasin välja, et pissile minna. Muidugi väänati mind ära, sest olin ju mütsi ja salasõnata. Oleksin võinud kinnivõtjad seljast ära visata, aga laagris tuleb ju kaasa mängida. Mind lohistati juhtpunkti ja pidin oma isiku tuvastama,“ naeris õpetaja. Laagris saavad õpilased kätte ka relvad. „Kui noormehel või neil on relv käes, siis on kohe teine hoiak ja tunne, et neid usaldatakse. Relv on nende vastutusel. Loomulikult oleme kontrollitud alal, õpetajate ja instruktorite valvsa pilgu all ning moon pole,“ selgitas ta. Valveta jäetud relvad korjatakse ära ning hooletul tuleb kaasas kanda motivatsioonitabletti ehk 8kilost tankitõrjemünnimulaazi. Viktor Nõmme hinnangul on laagri kihvtim osa laskmine. Kes pole noorkotkas või kodutütar olnud, hoiab sõjaväerelva käes esimest korda. „Meie laagri võlu on see, et siin jagub õpetaja tähelepanu ja hoolitsust kõigile õpilastele. Tartus teevad kõik riigikaitseõpetusega koolid koos Kaitseväe akadeemia kadettidega ühislagrit, kus on oma 300 inimest,“ tõi ta kohe võrdluseks. Pärast põhjalikku relva ohutushoidu ja väljaõpet saavad õpilased instruktorite valve alla tulejoonele. „Lisaks instruktoritele on õpilased paaris, kui üks laseb, jälgib teine teda tähelepanelikult selja tagant,“ selgitas Viktor Nõmm ja lisas, et nii saavad õpilased teha olulisi tähelepanekuid laskmistehnika lihvimiseks.

Metsas on mõnus põrgata

Nagu eelpool näha, on riigikaitseõpetus teistsugune ning põnev aine. Haaravaks muudab kursuse õpetaja, kes on oma ala asjatundja ning praktik. Kaitseliitlane on Viktor Nõmm 1992. aastast. „Minu kutsujaks oli esimene Jõgeva maleva pealik Ants-August Nurk. Teist nii põhimõttekindlat, aatelist ja eestimeelset inimest annab leida. Ta oli minu mentor ja rääkis nii haaravalt,“ jutustas Nõmm, kuidas ta Kaitseliitu jõudis. Toona oli esimene ülesanne rahareformi turvamine. Kuigi algusaastatel oli Kaitseliidus tegevusi vähem, tekkis siiski kamraadide tunnetus. Kui koroona-aeg välja jätta, siis nüüd leiab tegevusi igaks nädalavahe-tuseks. „Mulle on metsas põrkamised mõnus maha laadimine. Kui pühapäeval koju jõuan, olen rahulolev, üdini väsinud, aga nainegi ütleb, et nägu on helgem,“ muigas ta. Nõmme sõnul jäävad mehed lasteks. „Kui on relvade, põneva seltskonna ja haarava stsenaariumiga õppus, tahan selle võimalikult realselt läbi teha,“ märkis kaitseliitlane. Iga praktiline läbielamine annab kogemuse järgnevas korras. „Oli külm ning metsas õppus. Panime telgi püsti ning veidi eemale generaatori tuksuma. Patrullisime ning julgestasime oma juht-punkti. Ent „pahad“ olid märkamatult mööda hiilinud ja avasid telgi peale valangu. Stse-naariumi järgi meid enam ei olnud,“ jutustas Nõmm. Aasta hiljem oli samalaadne õppus ning kampki umbes sama. „Kuid siis olime juba targemad: juhtpunkti püstitasime nõkku ning varjasime selle hoolikalt. „Vaenlase“ eksitamiseks püstitasime aga teise telgi, kus olid prožektor ja küdev ahi. Hoidsime telki vaatluse all, teadsime, et vastastel on öövaatlussead-med ning küttega telk jääb silma. Nii läkski, ent enne astusid nad signaalmiinile,“ kirjeldas Viktor Nõmm. „Sama suur, kui oli ründajate üllatus, oli meie võidurõõm.“

Jõgeva maleva pealik kolonelleitnant Tarmo Laaniste

Usaldusväärne, sihikindel, entusiastlik ja produktiivne on esmased märksõnad, mis Vik-torit iseloomustades kohe esile kerkivad. Mees, keda Kaitseliidus saab rakendada kõikides funktsioonides: nii allüksuse juhina, staabiohvitserina, koolitajana, spetsialistina, nõuni-kuna kui ka entusiastliku vabatahtlikuna erinevatel üritustel. Viktori tegevust formeerimis-punkti ülemana erinevatel reservõppekogunemistel saadavad aastast aastasse 1. jalaväeb-rigaadi kiiduavaldused. Riigikaitse õpetajana planeerib ja viib ta Kirna õppekeskuses läbi riigikaitselaagreid, korraldab lasketreeninguid ja osaleb Kaitseliitu tutvustavatel üritustel nii koolides kui organisatsioonides. Ma olen juba harjunud Kaitseliidu ülema külaskäi-guga Jõgeva malevasse iga aasta jaanuaris. Seda seetõttu, et Viktor kutsub traditsiooniliselt kindrali Jõgevamaa Gümnaasiumisse esinema ja Kaitseliidu ülem astub pärast seda Jõgeva malevast läbi. Viktor organiseerib juba mitmendat aastat „Kuperjanovi retkel“ Jõgeva maleva kontrollpunkti tegevust ja tema aktiivsuse ning võimekuse loetelu võiks veel pikalt jätkata. Kokkuvõttes on Viktor sõna otseses mõttes TEGIJA ja sellised inimesed tagavad organisatsioonis arengu, edu ja jätkusuutlikkuse.

Viktor Nõmme endine õpilane ja Kaitseväe Akadeemia teabeohvitser noorem-leitnant Mari-Liis Päären

Viktor Nõmm on õpetaja, kes paneb ennast kuulama. Tema entusiasm kaitsevaldkon-nas on niivõrd inspireeriv. Samuti andis tema huumorimeel tundidele palju värvi juurde. Ta oskas tekitada elevust ees ootavatest sündmustest ning tema kogemuslood olid kaasahaaravad ja huvitavad. Ta otsis alati võimalusi, et saaksime võimalikult palju ise oma silmaga näha. Näiteks külastasime Tartu vanglat, 1. jalaväebrigaadi, Sinimägede ja Narva lahingu-

paiku jne. Nähtut ei unusta ma iial. Tema kursuse valisin selle läbi teinute tagasiside põhjal. Kõik alati rääkisid, kui vinge ja sisukas aine see on ning kiideti ka õpetaja entusiasmi. Paljuskki oli arvamus, et just õpetaja muudab aine niivõrd põnevaks. Üks meeldejäävamaid hetki oli riigikaitseõpetuse laager. Mäletan, kuidas ehtasime poole ööni endale magamiseks onne, panime paika „ahjuvalve“ graafikuid, küpsetasime elaval tulel kana ning potis keetsime köögi- ja juurvilju. Kõik need asjad olid paljudele pigem esmakordsed, kuid vaimustus oli suur ning ükski takistus ei tundunud ületamatu. Eriti vahva moment oli siis, kui öösel umbes kella kaheks-kolmeks oli magamisase jaole valmis ning õpetaja Nõmm tuli meie juurde lõkke äärde istuma ja muljetama esimesest laagripäevast. Sel momendil valitses suur ühtsustunne ning minu arust oligi eriti ilus see, kuidas õpetaja päriselt tahtis teada, kuidas meil läheb ning mismoodi hakkama saame. Ta oli seal, koos meiega ning tegi kõike kaasa. Esimene laager oli niivõrd põnev, et ka järgmisel aastal palusin õpetajat, et ta mind uuesti laagrisse kaasa võtaks. Riigikaitsekursus on mõjutanud väga paljuski minu karjäärivalikut, kuid veelgi rohkem õpetaja Nõmme eeskuju, mis avaldus esmalt just vormi kandmises ning teisalt tema silmade säras riigikaitse teemadest rääkides. Tahtsin täpselt samamoodi panustada meie riigikaitsele nagu tema.

Nooremleitnant Viktor Nõmm

Kaitseliidu liige aastast 1992

Kaitseliidu Jõgeva maleva formeerimispunkti ülem

Jõgevamaa Gümnaasiumi riigikaitseõpetaja

Jõgeva maleva esindajatekogu ja Jõgeva malevkonna juhatuse liige

Tunnustused

Kaitseliidu teenetemedali III klass 2010

Kaitseliidu Jõgeva maleva teenetemärk 2013

Kaitseliidu Jõgeva maleva aasta kaitseliitlane 2015

Kaitseministeeriumi hõberinnamärk 2015

Kaitseministeeriumi kuldrinnamärk 2019

Kaitseväge juhataja tänukiri 2019

Kaitseliidu teenetemedali II klass 2020

Marge Tasur

Ilmus ajakirjas Kaitse Kodu märtsis 2021

Riigikaitsekursuse traditsioonid jätkuvad

Teine trimester algab riigikaitsekursuse valinud õpilastele ekskursiooniga Viru jalaväepataljoni ja Sinimägede kaitselahingute tandritele. Praegu riigis valitsev ärev viiruse olukord ähvardas reisi sootuks ära jätta. Kuid kõiki ettevaatusmeetmeid järgides õnnestus seegi kord õppekäik teoks teha.

Viru pataljoniga seob Jõgevamaa Gümnaasiumit tihe side. Paljudele meie kooli poistele on see üheks kohaks, kus kaitseväge teenistus läbida. Praegune pataljoni ülem, kolonelleitnant Tarvo Luga on Jõgeval kooli lõpetanud ja rõõmuga valmis oma kodukandist pärit koolinoori väeosas võõrustama. Riigikaitsekursuse õpilastele tutvustati sõdurite elukorraldust, teenimistingimusi, varustust, tehnikat ja relvastust. Eriti põnev oli tutvust teha kaitseväge uute käsituli relvade R 20 Rahega. Relvad on nii uued, et isegi sõdurid pole saanud neid käes hoida. Meie saime! Kahjuks ei lubanud kuri viirushaigus meil Jõgevamaa Gümnaasiumi vilistlastest sõdurpoistega silmast silma kohtuda. Hariv ekskursioon Viru pataljonis lõppes kosutava sõdurilõunaga väeosa sööklas. Järgmine sihtkoht oli Vaivara Sinimägede muuseum. Öhtul toimus õpilastele sõjaajaloo seminar Sinimägede kaitselahingutest ja Eesti-teemaline mälu mäng.

Järgmisel päeval suundusime juba maastikule. Meie teejuhiks ja güdiks oli hobisõjaajaloolane, Rocca al Mare kooli geograafia- ja riigikaitseõpetaja Marek Nisuma. Tema jutust ja selgitustest said noored teada, kui julm ja halastamatu sõda tegelikult on. Tuhanded hukkunud mehed olid vaid mõned aastad vanemad kui meie praegused kursuselased. Siinsetes lahingutes osales ka palju vabatahtlikke: norrakaid, taanlasi, hollandlasi, flaame jt rahvuste esindajad. Nemad ei võidelnud oma kodumaa, vaid idee ja veendumuse eest. Meie reisi lõppsihiks oli Narva Saksa sõjaväekalmistu. Väga muljetavaldav on Saksa riigi hool oma langenud sõdurite suhtes. Hukkunud sõdurid on väärikalt maetud ja nende kalmud on hästi hoolitsetud.

Õppekäik läks korda. Noored said teadmisi ja vahetuid muljeid Eesti sõjaajaloo verisematest kaitselahingutest. Samuti tutvuti oma tulevase teenistuskohaga Viru pataljonis. Tagasiside õpilastelt oli positiivne. Nüüd tuleb teadmisi omandada auditooriumis, et valmistuda kevadiseks välilaagriks.

Viktor Nõmm
reservnooremleitnant
riigikaitseõpetaja

Jõgeva vald andis välja viis õpilasstipendiumi

Jõgeva vallavalitsus otsustas 2020/2021. õppeaastal välja anda viis õpilasstipendiumi. 1000-eurose stipendiumi said Jõgevamaa Gümnaasiumi õpilased Elisabet Hein, Kaisa-Siret Hint, Kirill Matitšin, Deili Saan ja Cerle Siim.

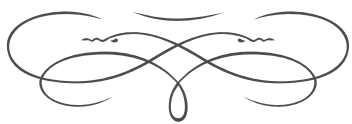
Jõgeva vallavalitsus annab ühel õppeaastal välja kuni viis stipendiumi. Jõgeva vald soovib õpilasstipendiumiga tunnustada vallas elavaid noori ja ergutada neid saavutama häid tulemusi nii õppimises kui ka muudel aladel. Stipendiumi määramisel on olulised õpitulemused, ent rõhk on ka õpilase mitmekülsusel ja aktiivsusel.

Stipendiumi on võimalik taotleda noorel, kes omandab gümnaasiumiharidust või põhikooli järgselt kutsekeskharidust mõnes Eesti või välisriigi õppeasutuses, kes on jõudnud seal edukalt läbida vähemalt ühe õppeaasta ning kelle puhul on täidetud vähemalt kaks viiest järgnevast tingimusest: õpilane on pälvinud tunnustuse rahvusvahelisel aineolümpiaadil, uurimistööde konkursil või kutsemeistrivõistlusel või auhinnakoha üleriigilisel olümpiaadil; õpilane on saavutanud silmapaistvaid tulemusi õppetöös, huvihariduses või huvitegevuses; õpilane on teinud piirkonnale olulise tähendusega uurimistöö; õpilane õpib välisriigis enam kui kuus kuud; õpilane osaleb aktiivselt noorsootöös (kooli või valla noorteürituste korraldamises, õpilasomavalitsuse või noortevolikogu tegevuses jms).

Järgmine stipendiumitaotluste esitamise aeg on 15. september 2021.

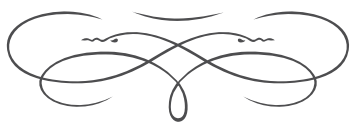
Ilmus ajalehes Vooremaa 27. oktoobril 2020

VILISTLASTE MEENUTUSED

Jõgevamaa Gümnaasium on väikelinna kool, mis avab uksed laia maailma. Siin leiab igaüks endale midagi huvipakkuvat, sest valikaineid on palju. Jõgevamaa Gümnaasiumi õpetajad on tõelised oma ala spetsialistid, kes teevad tööd pühendumusega, kel ei puudu ka karm käsi, kuid kes on äärmisel mõistvad, hoolivad ja naeratavad alati. Kool on kokkuhoidev ja kõik teavad kõiki. Siia oli igal hommilul väga hea tulla ning õhtul raske lahkuda.

Mäletan, et gümnaasiumisse astudes seisin valiku ees - kas jääda Jõgevale, oma kodulinna, kus aasta pärast avati riigigümnaasium, või minna Tartusse. Otsustasin jääda ja olen alati teadnud, et see oli õige otsus. Jõgevamaa Gümnaasium valmistas mind väga hästi ette ülikooliks, sest andis lisaks ainealastele teadmistele akadeemilisust. Kõrgkooli süsteemi sissesulandumine läks mul tänu sellele väga ladusalt. Lisaks õpetas kool mulle julgust unistada ning näitas, kui ühtehoidvad ja hoolivad võivad olla nii õpilased kui õpetajad. Nagu ütlevad ka koolilaulu sõnad, on iga õpilane siin nagu kuningas. Mitte kedagi ei jäeta tähelepanuta ja kui julgeda küsida, saab kõigele ka vastuse. Ilmselt üks olulisim oskus, mille Jõgevamaa Gümnaasium mulle andis, on oskus ja tahe õppida ning nüüd ka õpetada. On ääretult tore meenutada, kuidas istusime 12. klassis paari klassikaaslasega pärast tundide lõppu matemaatikaõpetaja Urve klassis, lahendasime vabatahtlikult aina keerukamaid matemaatika ülesandeid ja nõudsime neid juurde. Vahel pidi õpetaja meile isegi meelde tuletama, et kell on palju ja ta tahab koju minna. Ja kes teab, võimalik et suuresti just tänu Jõgevamaa Gümnaasiumi suurepärastele õpetajatele sai minustki loodusainete õpetaja, kes kasutab siiani juba lagunevat gümnaasiumiaegset bioloogia õpimappi.

Anna Katt
bioloogiaõpetaja
Otepää Gümnaasium
vilistlane aastast 2015

Jõgevamaa Gümnaasiumis sain kujundada ise oma õppimise teekonna, keskenduda just mind huvitavatele valikainetele ning huviringidele. Õppimisele aitasid kaasa nii kaasaegne, avatud ja hubane koolikeskkond kui ka toetavad õpetajad.

Õpingute ajal vedasin eest mitut projekti, millest praegu-seks saanud kooli traditsioonid. Näiteks kavandasin esimese koolisõrmuse, mis senini minu kätt ehib. Samuti aitasin kokku panna esimest kooli ajalehte Puhas Leht, teadmata siis veel, et just ajakirjandust ülikooli õppima lähen. Toetav koolipersonal ja õpilastele vedada antud projektid ning üritused õpetasid mulle vastust, koostööd ja ajajuhtimist, mis edasises elus väga olulisteks oskusteks on osutunud.

Annika Maksimov
pressiesindaja
Politsei- ja Piirivalveamet
vilistlane aastast 2015

Jõgevamaa Gümnaasiumis on suurepärased õpetajad ja head tingimused õppimiseks. Seal on soe kogukond, kellele saab loota.

Jõgevamaa Gümnaasium andis mulle võrratud mälestused ja sõbrad, kellega suhtlen siiani sageli. Pean gümnaasiumiaastaid oma elu üheks parimaks perioodiks. Jõgevamaa Gümnaasium andis mulle ka minu enda – enne seal käimist ma ei teadnud, kes ma olen.

Jaanus Vaabla
ehtekunstnik
TÜ Viljandi Kultuuriakadeemia
rahvusliku metallitöö eriala üliõpilane
vilistlane aastast 2016

Jõgevamaa Gümnaasium on kool, mis annab igale õpikoolitajale noorele laialdased põhiteadmised, mille peale enda tulevik ehitada. Õpetajate toetus, avatud meel ja positiivsus teeb iga koolis veedetud päeva nauditavaks.

Jõgevamaa Gümnaasium andis mulle võimaluse avastada ennast ja leida need huvialad, millega ma soovin elus tegeleda. Mina valisin Jõgevamaa Gümnaasiumi ja olen sellega väga rahul. Vali sina ka!

Jasper Jõgi
üliõpilane

Ülikool: Coventry University
Erial: Finance and Investment BA (Hons)
vilistlane aastast 2018

Jõgevamaa Gümnaasiumis on kaasaegne ja hubane keskkond ning toetavad koolitöötajad. Koolis saab osaleda erinevatel valikkursustel, mis toetavad edasist karjäärivalikut. Koolis õppisid õpilased üle Eesti – see näitab kooli valmidust pakkuda väga häid võimalusi ja toetavat õpikeskkonda, mis on ahvatlev ka kaugelt tulijatele.

Õpetajad viisid oma tunde läbi huvitavalt, kaasates õpilasi julgelt arvamuse avaldama ja arutlema. Tänu sellele sain ka mina julgust juurde, et oma arvamust avaldada. Jõgevamaa Gümnaasium on õpetanud mulle, et tuleb olla mitmekülgne ja probleemide lahendamisele läheneda avatud meelega.

Kadi Rosenberg
noorsoopolitseinik
Politsei- ja Piirivalveamet
vilistlane aastast 2018

Jõgevamaa Gümnaasium on gümnaasiumiõppeks suurepärase valik ja teeb silmad ette paljudele suurlinna koolidele. Siin on suure südamega tiptasemel õpetajad ning andekad noored, kes on kokkuhoidvad ja tegusad. Õpilastele on antud palju häid võimalusi nii valikainete kui ka huvihariduse näol - võimalusi on isegi rohkem, kui neid jõuab ära kasutada.

Meie kool andis mulle väga tugeva põhja edasisteks õpinguteks ning just valikainete nädalal läbitud filmikursus sütitas mind minema Balti Filmi- ja Meediakooli filmikunsti õppima. Pärast koolitunde sain kaasa lüüa ka õpilasesinduses, kus meile anti võimalus koolisisesest küsimustest kaasa rääkida ning ise erinevaid üritusi korraldada, lisaks ühendas see mind paljude toredate inimestega – mõned neist on siiani mu parimad sõbrad. Peale selle sain osaleda alati põnevas mälumänguringis, laulukooris, kooli ajalehes ning paljus muus, mis avardas maailmavaadet ning andis ambitsiooni mõelda kaugemale ja suuremalt. Ma olen väga tänulik, et keskkooliks just Jõgevamaa Gümnaasiumi valisin, sest see oli suurepärase võimalus veel mõned aastad mõnusalt rahulikku Jõgeva elu nautida, omandades seejuures tiptasemel haridust ning veetes aega oma linna armsate inimestega.

Johanna Maria Vilgats

vabakutseline montaažirežissöör

ETV režissööri assistent “Terevisioonis” ja “Aktuaalses kaameras” vilistlane aastast 2016

Jõgevamaa Gümnaasium andis mulle nii palju võimalusi õppida ja teha täpselt neid asju, mida mina ise soovin. Võimalus rääkida kaasa koolielust tekitas minus tunde, et minu arvamus läheb korda. Võimalus korraldada erinevaid üritusi andis mulle julguse võtta vastu väljakutseid. Saan oma gümnaasiumiõpingutest rääkida ainult ülivõrdes ja soovitan alati kõigil, kes gümnaasiumit valida hakkavad, minna Jõgevamaa Gümnaasiumisse.

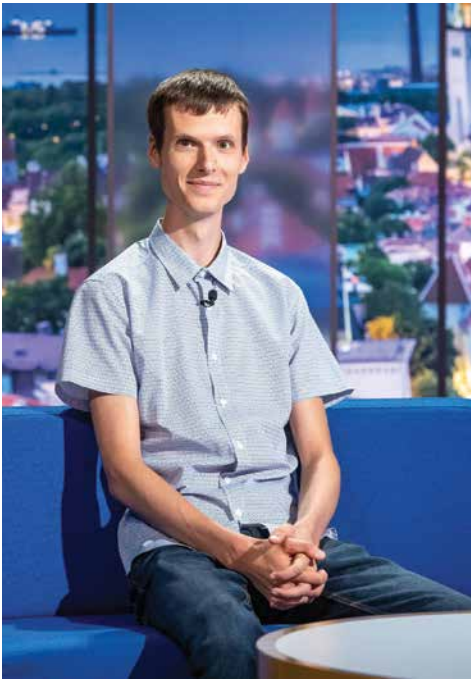
Kairi Tamm

Travel & Office Assistant/Recruiter

Playtech Estonia

vilistlane aastast 2016

Jõgevamaa Gümnaasium on kaasaegne ja suurepärase õpikeskkonnaga kool maa-konna südames, kus töötavad toredad ning laia silmaringiga õpetajad. Nad armastavad tööd, mida teevad, ja hoolivad oma õpilastest. Siit saab väga hea ettevalmistuse ülikooli ja tööle minekuks. Kool pakub väga palju võimalusi, millest tasub kinni haarata. Koolipere on alati väga ühteheidetav olnud, seadnud ja saavutanud koos tähtsaid eesmärgi ning toonud pisikese väikelinna kooli haridusmaastiku suurele areenile. Uhke tunne on olla selle kooli vilistlane.

Kooliajast on kõige rohkem meelde jäänud põnevad koolisisesed üritused, koolikell, mis mängis erinevaid helisid, mõnikord isegi laule, harivad pärastlõunased loengud auditoriumis ning eriti just valikkursuste nädalad – kuna ma ise olen rohkem selline loodusesõber, siis valisin palju just loodu-

sega seotud aineid – eriti eredalt on meeles ühised matkad legendaarse matkaselli Neeme Katiga – kusjuures temaga sai matkamas käidud esimest korda juba põhikooli aegadel. Kindel on see, et valikkursuste nädal pakub igale maitsele midagi.

Tuleb tõdeda, et kui mina avaldasin esimest korda soovi asuda õppima Jõgevamaa Gümnaasiumisse, kahtlesin, kas mind ikka võetakse vastu, sest mul oli põhikoolis paaris aines pidevalt raskusi. Kuid see ei takistanud mind üritamast, sest teadsin, et just seal tahan keskhariduse omandada. Olen siiralt tänulik, et mulle anti võimalus ennast tõestada. Igaüks saab hakkama, kes vähegi tahab. Ma ei kujutaks ette, kus ma oleksin täna, kui poleks läbinud kolme aasta pikkust haridusteed nii vahvas koolis, mis hoiab endas rohkelt eluks vajalikke teadmisi ja oskusi.

Meil kõigil on oma tugevad ja nõrgad küljed, aga endasse uskumine ja õigete inimestega sotsialiseerumine ning koos töötamine on oluline võti, mis viib sihile. Mitte kedagi ei jäeta niisama ilma abita. Koolipere hulgas leidub palju toetavaid õpetajaid, kes tulevad õpilastele vastu ja aitavad neid nende murede. Ole ise julge ja küsi abi, kui vajad seda.

Jõgevamaa Gümnaasiumist sain endaga kaasa väga laia teadmistepagasi ja muhedad sõbrad kogu eluks. Ma teadsin juba algusest peale, mille pärast keskkooli õppima tulin ning kuhu elus jõuda tahan. Olen tänulik kõikidele õpetajatele, kes uskusid minusse ja toetasid mind sellel teekonnal, nii mõnigi neist juba põhikooli algusest saati.

Kairo Kiitsak

sünoptik

Riigi Ilmateenistus

vilistlane aastast 2017

Jõgevamaa Gümnaasiumisse tuleks õppima asuda, kui on soov saada esmaklassiline haridus ning omada vabadust kujundada ise oma haridustee, keskendudes sellele, mis on sulle tähtis.

Jõgevamaa Gümnaasium andis mulle väga hea gümnaasiumihariduse ning võimaluse varakult harjutada ülikoolis ees ootavaks.

Kristjan Variksoo
infrastruktuuri tooteomanik
Eesti kaitseväge küberväejuhatuse
vilistlane aastast 2018

Jõgevamaa Gümnaasium on suurepärane kool, kus töötavad äärmiselt toetavad ja hoolivad õpetajad. Seal on lai valik erinevaid valikaineid ja palju võimalusi enesearenguks. Kool valmistas mind väga hästi ülikooliks ette ja olen rahul, et otsustasin kodukohta edasi jääda ja siinsesse gümnaasiumisse asuda. On rõõm, et tiptasemel keskharidust on võimalik omandada ka väljaspool Tartut ja Tallinna!

Laura Jõgeda
6. kursuse arstitudeng Tartu Ülikoolis
vilistlane aastast 2015

Jõgevamaa Gümnaasium andis vabaduse tegeleda just selliste valdkondadega, mis mulle huvi pakkusid. Õppimine loodussuunal õpetas mind konstruktiivselt mõtlema ja kasvatas uudishimu, kuidas maailm me ümber tegelikult toimib. Õpingute ajal osalesin ka iganädalases kunstiringis, kus sain katsetada ja mängida erinevate materjalide ja tehnikatega, sealhulgas visandamine, plakatite ja kaartide kujundamine ning digitaalne joonistamine.

Kunst ja reaalsused on edasises elus mulle väga kasuks tulnud. Asudes õppima Eesti Kunstiakadeemias tootedisaini, rakendasin ja täiendasin oma eelnevalt õpitud probleemistiku analüüsimist, loova lahenduse leidmist ja ideede kommunikeerimist.

Renata Johanson
digitootedisainer
Modash.ie
vilistlane aastast 2015

Jõgevamaa Gümnaasiumis on suurepärase õpikeskkond ning toetavad õpetajad. Kooli õppe-süsteem, kus päevas on 4 ainetundi, mis kestavad 75 minutit, valmistavad ülikooliks väga hästi ette. Kui algul võib tunduda 75-minutiline tund hirmutav, siis tegelikult on see väga mõnus ning antud aeg lubab teemadesse palju rohkem süveneda. Eriti matemaatikas!

Üks toredamaid võimalusi on Jõgevamaa Gümnaasiumi valikkursuste nädal, mis pakub tohutult avastamisvõimalusi väga erinevates valdkondades. Minu lemmikuks oli kindlasti õpetaja Neeme Kati matkamisalused, mille raames käisime Lõuna-Eestis looduskaunites kohtades ning läbisime jalgsi päeva jooksul üle 20 kilomeetri. Samas ei ole ma unustanud ära siiani discgolfi kursusel saadud teadmisi ning tänu selle valikkursuse läbimisele harrastan seda sõpradega siiani.

Jõgevamaa Gümnaasium on andnud mulle tugeva teadmiste põhja ning suurepäraseid sõbrad kogu eluks. Usun, et minu silmaring on palju laiem tänu kooli reisele Euroopasse, erinevatele valikainetele või koolis korraldatud üritustele ja ringreisidele. Samuti sain Jõgevamaa Gümnaasiumist esmase juhtimiskogemuse õpilasesinduse juhina, mis hiljem elus on osutunud väga kasulikuks.

Jõgevamaa Gümnaasium pakub väga palju, õpilase töö on vaid haarata kinni nendest võimalustest!

nooremleitnant Mari-Liis Päären
Kaitseväe Akadeemia teabeohvitser
Eesti kaitsevägi
vilistlane aastast 2016

Jõgeva võib tunduda alguses hirmutav, sest linn on väike ja kaugemalt tulijale tundmatu. Kuid hirm kaob, kui astud sisse Jõgevamaa Gümnaasiumi uksest. Koolimaja on uhke, lausa kuninglik. Vastu võtavad naeratavad näod ja ilusad sõnad - oled sinna alati oodatud. Õpetajad on hoolivad, töökad ja soovivad ainult parimat. Väga kiirelt avastad, et oled ühe suure pere liige.

Siiani on mees riigikaitsekursus, kus sai ennast välilaagris proovile panna. Mitmed valikkursused viivad koolimajast välja ja annavad võimaluse õppida ka väljaspool klassiruumi. Väga meeldejääv oli valikkursuste nädal, mis võis viia hoopis teise linna, uude kooli ning uute tutvuste ja teadmiste juurde.

Mulle andis Jõgevamaa Gümnaasium palju julgust ja eneseusku. Just need valikud aitasid mul leida ennast ja saada selgust tuleviku osas. Lisaks väga heale haridusele sain endale imelised sõbrad.

Maris Meeru-Korts

ettevõtja

MM Iluteenused omanik

tantsuõpetaja tantsukoolis Cestants

vilistlane aastast 2017

Gümnaasiumiajale tagasi vaadates tulevad ikka meelde pigem positiivsed mälestused. Koolipere oli nagu üks suur pere – kõik teadsid ja tundsid kõiki, sai nii kaasõpilaste kui ka õpetajatega vabalt suhelda. See muutis ka mu ülikooliõpingud palju lihtsamaks, kus n-ö õpetaja-õpilase suhe asendus kolleegidevahelise suhtega.

Jõgevamaa Gümnaasium andis hea põhja ülikooli astumiseks. Mina ei kahetse, et valisin õpinguteks just Jõgevamaa Gümnaasiumi, sest lisaks heale haridusele säilitas kool soojuse ning kodutunde.

Tauri Treial

Lõpetanud Inglismaal Surrey Ülikooli astronoomia erialal

Integra Ad Science Londonis

Customer Excellence Engineer

vilistlane aastast 2015

Jõgevamaa Gümnaasium on õpilase arengut toetav kool. Kool pakub rohketelt valikkursuselt, tänu millele õnnestub igal õppuril kujundada endale meelepärane koolitee. Kooli jaoks on oluline rikastada õpet erinevate ürituste ja teabepäevadega, mille käigus on võimalik koguda teadmisi, mida tavapärane koolipäev pakkuda ei suuda. Jõgevamaa Gümnaasium ei ole lihtsalt üks väikelinna kool – see on üks suur koolipere koos toetava ja sõbraliku keskkonnaga.

Jõgevamaa Gümnaasium andis mulle võimaluse teha iseseivaid valikuid kujundamaks oma tulevikku. Võimaldas panustada ja arendada külgi, milles just mina olen tugev. Näitas mulle, et ma ei pea olema priimus igas aines, oluline on leida oma tee. Jõgevamaa Gümnaasium süvendas läbi oma vaadete ning riigikaitseõpetuse tundide mu huvi riigikaitse vastu.

Silva Lill

SA Karell Kiirabi

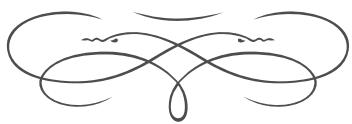
kiirabibrigaadi II liige

Kodutütarde Jõgeva ringkonna ringkonnavanem

Jõgeva linna kodutütarde noortejuht

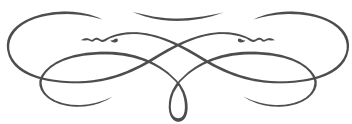
vilistlane aastast 2016

MEENUTUSI KOOLIAASTAST

Meile on alanud kolme aasta pikkune teekond

Nagu ikka, liitusid ka sellel õppeaastal Jõgevamaa Gümnaasiumiga uued õpilased, kes on varsti juba terve aasta uue kooliga harjunud. Nüüd, kevadel, küsisin iseendalt, aga ka kaaslastelt, missugused on olnud esimese kooliaasta emotsioonid ja mälestused. Alljärgnev mõtteavaldus ongi kokku pandud meie meenutustest, mõtetest ja tunnetest.

1. september oli uus ja tundsi me veidi isegi hirmu. „Olin närvis, et mida tulevased kuud toovad ja kas saan kõikidega hästi läbi.“ Kõik ootasid loomulikult kohtumist oma uute klassikaaslastega ning klassijuhatajatega, kellega asuda 3 aasta pikkusele teekonnale. Koolimaja sisenedes jõudsime hetkeks mõelda: „Jube palju võõraid nägusid!“ Kuid see mõte lahkus kiiresti, sest nägime, kui lahke ja tore on koolipere ning kui kodune tegelikult koolimaja on. Nüüd on sellele hirmule isegi natuke naljakas tagasi mõelda.

Aktusel ja klassijuhatajatunnis vaatasime huviga ringi, kes küll on need uued kooli- ja klassikaaslased. Mingil määral oli tunne, et „nüüd me oleme samuti suureks saanud“, sest enam ei olnud koridoris jooksmas peajagu lühemaid õpilasi, vaid vastu vaatasid oma elu poole pürgivad noored, kelle hulka olime ka ise jõudnud. Ärevus ja elevus ning veidi ka uudishimu hinges, istusime (ja ka seisime) aulas. „Saalis ma istuma ei mahtunud, vaid seisin akna ääres ning mäletan mõtet, et aula on ikka selle kooli jaoks liiga väike. Aktusel kuulutati välja ka eelmise õppeaasta trimestri tegijad ja mulle tuli meeldiva üllatusena, et siin koolis tunnustatakse õpilasi ka siis, kui oled lihtsalt tore inimene.“

Jõudes klassijuhatajatundi, oli tekkinud kõigil juba hulga küsimusi, kuidas toimib see, kuidas teine ning mis meid ikkagi ees ootab. „Veidi hirmus oli uut klassi esimest korda näha. Peale klassijuhatajatundi tekkis küll lootusetu tunne nende kõikide tasemetestide ja valikkursuste kiire valimise pärast.“ „Kahtlesin, kas gümnaasium ikka õige valik oli.“ Ka inimesed klassipinkides ei olnud tuttavad. Muretsemiseks polnud aga põhjust, sest saime ruttu aru, kui ägedad ja sõbralikud klassikaaslased tegelikult on. Lõpuks saime gümnaasistideks. Kuid seda me ainult arvasime, sest ees ootas meid rebastenädal.

Nn rebastenädal toimus tegelikult kolm päeva. Hommikuti kogunesime koolimaja ees, et jumalad ehk abiturientid saaksid meid üle vaadata ning erinevaid ülesandeid tegema panna. Ägedad harjutused ja koostöömängud ootasid meid ka kõikides vahetundides. Need olid liikuvad ja lõbusad. Seda aga peaksime küll mainima, et vahepeal läksid jumalad niivõrd hoogu, et vahetunni tegevused kestsid viimase minutini ja siis pidid kõik korraga hakkama klassi kiirustama.

Iga päev oli väga lõbus kooli tulla, sest nägime, kelleks keegi on pidanud end seekord riietama. Sai arvata ja pakkuda, kes on kes. Kõik nägid kostüümidega palju vaeva ja rebased nägid välja imelised. Kostüümidega tekkis ka probleeme, näiteks oli keep liiga pikk ning jäi jala alla või kukkusid kõrvad pidevalt peast. „Soovisin autoremontija kostüümile juurde panna keevituskiivri ja see kukkus kogu aeg maha. See tegi tantsimise ja olemise raskemaks, aga ka huvitavamaks.“

Loomulikult ei möödunud päevad tantsuta. Jumalad olid välja valinud kuulsa hiti „Dragostea din tei“ O-Zone’ilt, mille rebaseid pidid pähe õppima. Hommikuti autokõlaritest tuleva muusika saatel tantsisime seda täiest hingest. Muidugi ei keerutatud jalgu ainult selle saatel, vaid lavale jõudsid ka praeguse aja kuulsad tantsud ja laulud. See jäi kõigile hästi meelde ning oli ka naljakaid hetki. „Paralleelklassi üks tore neiu läks laval tantsides nii rolli sisse, et ma kukkusin keset aulat põrandale ja naersin nii, et pisarad olid silmas. See oli kõige naljakam hetk!“

Samuti oli jumalatel välja mõeldud salasõna, mida öeldes pidi rebane tegema kohe üles hüppe ja kätekõverduse. Selleks oli „*vulpes hop*“ ehk ladina keelest tulenevalt „rebane hop“. Peale nii mitmeid kätekõverdusi olid paljudel ilmselt kahe nädala kätelihaste trenn tehtud. Kahjuks juhtus ka mõningaid apsakaid. „Ainus kaebus on see, et „*vulpes hopi*“ ajal astuti mulle päris mitu korda sõrmede peale.“ Oli ka neid, kes olid kavalad: „Meelde on jäänud selline tore seik, kus üritasime sõbraga põgeneda abiturientide eest, et me ei peaks „*vulpes hopi*“ tegema.“

Enne „õnnistamist“ või teise sõnaga „ristimist“ juhtus veel palju huvitavat. Näiteks pidi hommikul jooksmas ümber maja, samal ajal autot lükates. Esinemine koolimaja ees ja aulas oli meeldejääv. Lahe oli näha muidu tagasihoidlikke lennukaaslast esinemas hästi ette valmistatud tantsukavaga, millele kõik kaasa elasid. Lisaks suutis mõni jumal ennast ka reeta, näiteks toidupalve ajal.

Siis jõudis kätte kõige hirmsam õhtu rebaseurus – õnnistamine ehk retsimine. Jõgeva kruusaaug oli täis valgeid jumalaid ning punaseid rebaseid. Alguses seoti meil silmad kinni, mis oli veidi hirmus, aga samas põnevust tekitav. Kõrvalt vaadates võis näha naljakat pilti, kus nägemise kaotanud rebased hoiavad üksteisel elu eest käest kinni. Pärast silmaklappe ära võttes taipasime, et oleme samas kohas tagasi, ainult riided on pisut määrdunud, juuksed oranžid ja kusagil oli tunda äädikalõhna. Peale seda olid jumalad meile välja mõelnud kaasa haaravad seltskonnamängud, kus kogu klass pidi ühise eesmärgi nimel pingutama. Läksime väga hoogu, kõik tahtsid ju võita.

Olime õnnistamisest kuulnud palju õuduslugusid, kuid tegelikult ei olnud see nii hull. „Retsimine oleks võinud ikka natuke „vastikum“ olla, kuigi autojuht, kes mind pärast koju viima pidi, nii küll ei arvanud, arvestades mu imelist aroomi.“ Seda juhtus teistelgi: „Meelde jääb see hetk, kui ma kodu uksest sisse astusin ning minu lõhna tundes saatis isa mu otsejoones pesema.“ See õhtu jääb meile kõigile ilmselt igaveseks meelde, sest ega just iga päev ei rooma haisva lõga sees ringi, ei söö kaheksajalga või ei hoiu limast kala käes. „Oli tunda toredat ja „meeldivat“ hõngu, mida see päev eritas (ja ei mõtle isegi seda haisu, mis seal üleväl oli).“

Kolmandal päeval toimus ristimine, kus saime teada oma jumalad ning rebastenädala võitja. Vaadates tutvustusvideoid juhtus huvitav intsident. Nimelt ütles W-klassist keegi lause: „Me oleme nagu V-klass, ainult kaks korda paremad.“ See oli tabav, kuid V-klass sellest vaimustuses ei olnud.

Lavale astudes oli uudishimu väga suur. Kes siis ikkagi on minu jumal? Paljud rebased aga ei uskunudki oma silmi, kui nägid, kes lava poole kõnnib. „Olin täiesti kindel, kes mu jumal on, sest kõik vihjed olid ette sõõdetud. Jumalaks osutus aga inimene, kelle peale poleks eluilmast tulnud. Pole elu sees niimoodi ehmatanud kedagi nähes. Jumalate kavalus oli ka rebastenädala juures mu lemmikosa. See, kuidas nad skeemitasid, et keegi aru ei saaks, kes kelle jumal on.“

Kümnendikele väga meeldis rebastenädal ning nii mõnigi igatseb seda. See on olnud siiani kooliaasta kõige meeldejäävam sündmus. Tänu sellele tekkis klassis suur ühtehoidmis- ja kuuluvustunne ning kõik nautisid seda. „Klassiga tekkis kohe palju parem klapp, sest tegime asju koos ning andsime endast alati parima.“

Korraldusega olime rahul. Rebastenädal möödus kiirelt ning olekski võinud kesta terve nädala, mitte ainult kolm päeva. Kahjuks jäid paljudele tublidele sportlastele need päevad poolikuks. „Kooli mainet tuli hoida samuti spordivõistlustel. Korraldusliku poole pealt olekski soovinud, et see nädal poleks kokku langenud muude üritustega, nagu näiteks spordivõistlused, mille tõttu ei saanud täies ulatuses elamust rebasena nautida.“

Praeguseks hetkeks oleme kooliga ära harjunud ning kõigest on palju selgem pilt. „Koolimaja on muutunud mugavaks ja heaks kohaks. Õpetajadki on minu silmis veidi muutunud, nad on juba nagu sõbrad, rohkem kui lihtsalt õpetajad.“ Lisaks pole enam hirmu ega ärevust. „Nüüdseks tean, et gümnaasiumisse tulek oli kõige parem valik ning see aasta on mind palju rohkem õpetanud ning arendanud kui ükski eelmine.“ Koolikaaslased õpetavad meid palju. „Vahel tundub, nagu oleks kõik üks suur klass. Iga naerataw nagu teeb päeva paremaks. 12-ndike julgus, täiskasvanulikkus ning rõõmus olek inspireerivad meid 10-ndikena olema kahe aasta pärast samasugused.“

Ka klass on muutunud väga kokkuhoidvaks ja oleme leidnud endale palju uusi sõpru. „Sügisel ei tundnud me üksteist, seega olime pisut arglikumad. Nüüd on suhtlus vabam ning teame klassikaaslaste tugevusi ja nõrkusi, millega alati arvestada. Ma arvan, et oleme selle ajaga õppinud üksteist hindama.“ „Kui alguses oli uusi nägusid palju ja jututeemat oli keeruline alustada, siis nüüd ei ole nägudega enam palju eksimisruumi ja ühist juttu on ka rohkem.“

Nüüd, kevadel, kui peame olude sunnil olema distantsõppel, on motivatsioon on kiire kaduma. Me ei näe klassikaaslast ja igatsus nende järele on suur. Koolimajas õppides on tunne ikka hoopis teine. Ka aeg ei anna meile kahjuks armu. „Ei jõua kohalegi, et kolmandik gümnaasiumist on kohe läbi.“

Ajaga muutub palju, nii mõtted, tunded kui ka käitumine. Oleme tänulikud kooliperale, kes võtsid meid soojalt vastu ja vastasid igale küsimusele. Tänu sellele harjusime kiirelt ning suutsime anda koolipingis endast maksimumi.

Doris Piik
Õ-klass

Rollivahetus 2020

Rahvusvaheline õpetajate päev, mida on kombeks tähistada iga aasta 5. oktoobril, ei puudu ka meie kooli aastaplaanist. Tänavu, mil niigi miski ei ole tavapärane, sai ka õpetajate päev peetud ühel sügiseselt sooja esmaspäeval.

Hommik algas traditsioonilise võimuvahetusega kooli fuajees, kus Jõgevamaa Gümnaasiumi direktor härra Priit Põdra andis üheks koolipäevaks juhtimisohjad üle P-klassi õpilasele Jürgen Joostile. Peale seda võiski õppetööga pihta hakata!

Samal ajal, kui abiturium sai klassiruumi teise nurga alt vaadata ning õppimise asemel hoopis ise enda teadmisi kaasõpilastele edasi anda, ei istunud ka õpetajad niisama, käed rüpes. Neile oli planeeritud tegevusterohke spordipäev. Ning ka see ei olnud tavapärane „kiiremini, kõrgemale, kaugemale“ võistlus, vaid nõudis hoopis täpsust, nupukust ning koostöövõimet. Meeskondadena sai end proovile panna erinevatel aladel, alustades aja peale pusle kokku panemisest, lõpetades saalihoki slaalomrajaga. Lisaks ei puudunud ka traditsiooniline mälumäng, kus seekord said õpetajad panna proovile oma teadmised lõpuklasside õpilaste kohta.

Ka abiturientide päev ei olnud vähem põnev. Minul oli väga huvitav lähemalt tutvuda meie kooli õppejuhi Sirli Vijari igapäevase tööga. Amet, mis tagab kogu õppesüsteemi püsiva toimimise, on väga vastutusrikas ning nõuab täit pühendumust ja kohalolekut. Mulle on alati huvi pakkunud väiksed detailid ning nende mõju suurele pildile. Sellel päeval täidetud ülesanded olid täpselt sedalaadi ning andsid kinnitust, et liigun oma plaanide ning ambitsioonidega õiges suunas. Loodetavasti sai nii mõnigi noor veel sellel päeval aimu oma valikute õigsusest või vajadusest neis korrekture teha.

Päev lõppes tublide sportlaste piduliku autasustamisega ning pisikese kontserdiga avaldamaks au ja kiitust meie õpetajate tublile tööle. Loomulikult sai ka võim õigetes kättesse tagasi antud, et harilik koolielu õigetes rollides edasi saaks jätkuda. Kindlasti ei jätnud see päev kedagi külmaks ning kõik osalenud said oma kogemustepagasisse juurde siiraid emotsioone ning kustumatuid mälestusi.

Kristiina Tamm

P-klass

Loeng – hea punkt kolmapäevale

Vastavalt meie kooli õppekavale on igal õpilasel kohustus läbida oma õpingute jooksul vähemalt üks loengu osaluskursus. Ühe kursuse kirja saamiseks tuleb käia kolme aasta jooksul 20 loengul. Tavaliselt on ühe loengu pikkuseks 55 minutit. Rõhk on sõnal “tavaliselt”. Huvitava teema korral on loenguks ettenähtud ajast nii mõnigi kord väheseks jäänud. Meenub, et meie kooli vilistlase, sünoptik Kairo Kiitsakuga kohtudes oli 55 minuti möödudes loenguga jõutud alles poole peale.

Loengute teemasid on olnud seinast sein – vanglamüütidest astrobioloogiani. Iga-ühele leidub loeng, mis kõnetab ja huvi pakub. 2020/21. õppeaasta esimese kolmapäevase loengu pidas ohvriabi töötaja Rita Kaasik, edasi meenub majandusteadlane Andres Kuusik, kes jagas meile nõuandeid teemal, kuidas olla atraktiivne. Randel Kreitsberg rääkis keskonnareostuse mõjust inimesele, Mika Keränen jutustas raamatute olulisusest ning Merike Reiljan seletas lahti kurjuse olemuse. Tervisliku eluviisi valdkonnas on meid harinud Aigi Vahing ning Alo Lööke, vastavalt toitumise ja liikumise teemadel.

Paljude õpilaste jaoks on ilmselt veel lahtine edasine hariduskäik. Et aidata meil seda valikut teha, on meile TÜ Viljandi Kultuuriakadeemiat tutvustanud teadur Andres Rõigas ning Baltikumi ja Skandinaavia nimekaimat majanduskooli Margus Pauts. Veel on meie koolimaja taaskülastanud nii mõnigi Jõgevamaa Gümnaasiumi vilistlane, näiteks Artur Rehi ja Kaari Perm. Nad on meisse süstinud teadmist, et Jõgevamaa Gümnaasium ning ka üleüldiselt Jõgeva on imeline koht, kust saada hea alus edasiseks karjääriks. Just nimelt karjäärist käis meile rääkimas ka Margit Alliksaar.

Loeng on suurepärane viis, kuidas unustada sihivektorid ja jõuvalemid ning kolmapäevale üks hea punkt panna. Motivatsiooni, mida saame, kuuldes põnevatest teemadest ja teiste inimeste edukusest, jagub kenasti reedeni. Paremalt juhul jagub seda veel kauemakski – järgmise kolmapäevani...

Oleme tänulikud, et koolis on võimalik kohtuda huvitavate inimestega ja koguda erinevatelt loengutelt mitmekülgsed teadmisi.

Birgit Pihlak
Õ-klass

Kuidas valmis meie praktiline töö „Keemiliste ainete abil valminud kunstinäitus Jõgevamaa Gümnaasiumis“

18.veebruari riputasime Jõgevamaa Gümnaasiumi kolmandale korrusele kunstinäituse, mis koosnes keemiliste ainete abil loodud teostest. Näitus valmis praktilise tööna UPT raames. Näituse panime üles ka netikeskkonda Sway, nii et näha sai terve koolipere ja ka koolivälised inimesed.

2020. aasta suvel tuli välja mõelda UPT töö teema. Üks meist – Helena – tahtis kindlasti teha kunsti ning teine – Hermiina – keemiaga seonduvat praktilist tööd. Me ühendasime need kaks ja valmiski keemia abil sündinud kunstinäitus.

Kokku lõime 10 teost viies erinevas tehnikas. Tehnikateks valisime „Tuli kunstnikuna“, „Värviline fotograafia“, „Akvarellid ja seebimullid fotopaberil“, „Etanooli põletamine“, „Punane kapsas indikaatorina“.

„Punane kapsas indikaatorina“ tehnikas kasutasime punase kapsa keedulahust, millele segasime juurde soodat, mis muutis selle roheliseks, või sidrunhapet, mis muutis selle punaseks. Esimene muutis keskkonna aluseliseks ja teine happeliseks. Teosed, mis selle tehnikaga valmisid, olid „Kapsapead“ ja „Üksindus“.

„Kapsapead“ – Helena Ojasaar

„Üksindus“ – Hermiina Prave

„Värvilises fotograafias“ kasutasime teoste loomisel erinevaid keemilisi reaktsioone järgmiste ainete vahel: FeCl_3 , FeSO_4 , NaOH , konts. NH_4OH , CuSO_4 , HCl , HNO_3 , $\text{K}_4[\text{Fe}(\text{CN})_6]$. Lisasime ka erinevaid indikaatoreid. Lahused, mis sisaldavad rauda, on kollaka ning pruunika värvusega. Vaske sisaldavad lahused on sinaka värvusega. Selle tehnikaga valmisid „Millimallikad“ ja „Linnud vees“.

„Linnud vees“ – Helena Ojasaar

„Millimallikad“ – Hermiina Prave

Etanooli põletamise tehnikaga loodud teosed „Sinine leek“ ja „Vihmased poriloigud“ valmisid alkoholi baasil lahustuvat tinti ning etanooli kasutades. Need segasime keeduklaasis kokku, valasime lõuendile ning süütasime põlema.

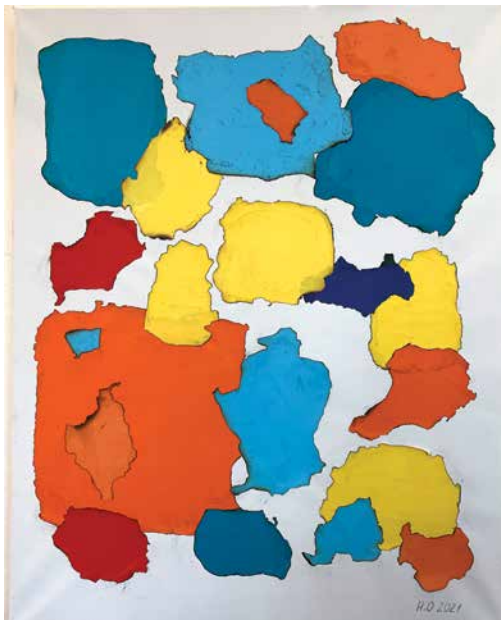

„Sinine leek“ – Helena Ojasaar

„Vihmase ilma poriloigud“ – Hermiina Prave

„Tuli kunstnikuna“ teosed valmisid, kasutades kaaliumnitraati (KNO_3) ja värvilist paberit. Me kandsime klaaspulgaga paberile KNO_3 lahusega kontuurid ja selle süütamisel „joonistas“ tuli välja kujundid, millest panime kokku kollaaži. Teosed, mis selle tehnikaga valmisid, olid „Lille õitsemine“ ja „Põletatud emotsioonid“.

„Põletatud emotsioonid“ – Helena Ojasaar

„Lille õitsemine“ – Hermiina Prave

“Akvaellid ja seebimullid fotopaberil” tööd valmisid fotopaberil, akvarelle ja seebivett kasutades. Seebivette puhusime kõrrega mullid ning need kandsime värvitud paberile. Kuivades jätsid need endast huvitava mustri. Teosed, mis selle tehnikaga valmisid, olid „Seebine segadus“ ja „Rõõm“.

„Seebine segadus“ – Helena Ojasaar

„Rõõm“ – Hermiina Prave

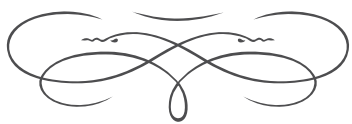
Kuigi meie töö valmimisprotsess oli kohati väga stressirohke ning isegi kurnav, jäime lõpptulemusega väga rahule. Teoseid oli väga huvitav teha ning rõõm oli näha, et tehnikad, mis olime leidnud, ka nii hästi välja tulid. Mõlema lemmiktöödeks osutusid etanooli põletamise tehnikas valminud teosed. Need jäid väga efektsed ning neid oli ka põnev teha. Muidugi oli ka tehnikaid, millega esines probleeme või raskusi, nt „Tuli kunstnikuna“. Paberit põletades tekkis palju tuhka ja suitsu, mis muutis raskeks hingamise ning ärritas ka silmi. Lõpuks oli rõõm näha valmis ning raamitud näitust kooliseintel.

Rahule jäid ka selle hindajad ning vaatajad. Praktilise töö eesmärk sai täidetud, nähtud vaev sai tasutud.

Hermiina Prave

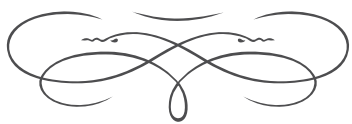
Helena Ojasaar

U-klass

TÄNAME JA TUNNUSTAME

Põhiväärtuste kandjad 2020/2021

HOOLIVUS – TESS TÕNISSOO (T-klass). Kuldse südamega tüdruk. Väga hea koolilane. Märkab, kui keegi abi vajab. Temalt ei pea abi paluma, ta tuleb ise ja aitab. ALATI aitab. Ta mitte ainult ei kuula muresid, vaid mõtleb kaasa, kuidas lahendust leida. Täpselt selline tüdruk, kellele võib saja kilomeetri kauguselt helistada, et tahaks koju, ja ta tuleb jalgrattaga järele. Ta on olnud ka suurepärase tugi meie vahetusõpilasele, et tal kooliga kohanemine kiiremini läheks.

VÄÄRIKUS – ELISABET HEIN (S-klass). Ta on rahulik ja viisakas tütarlaps. Ta käitub väärikalt koolitunnis, teades alati õigeid vastuseid ning saades päris tihti kõige väärikama hinde – 6. Ka sel õppeaastal esindab ta väärikalt meie kooli enamikul olümpiaadidest, neist kahel on ta juba saavutanud I koha. Ka spordivõistlustel on ta alati esimese kolme seas. Vaatamata oma edukusele, ei muutu ta uhkeks, vaid on kõigiga sõbralik ja abivalmis.

ETTEVÕTLIKKUS – KAISA-SIRET HINT (P-klass). On koolis aktiivne ja tegeleb paljuga ka väljaspool kooli (Liblikapüüdja, Tuustar, rahvatants). Motiveerib klassikaaslast aktiivne olema ning kooliüritustel kaasa lööma. Osaleb edukalt olümpiaadidel. Teda jagub igale poole, on inimene, kelle peale saab alati loota – kui ööpäevas oleks rohkem tunde, teeks veel rohkem. Lisaks kõigele on tal alati hea tuju, millega nakatab ka teisi.

ISAMAALISUS – EMMA ÖNNE (T-klass). Igati isamaaline neiu. Hindab väga rahvakultuuri, seega näeme teda nii Tuustaris pilli mängimas kui laval rahvatantsu tantsimas. Lisaks laulab meie kooli kooris. Ta väärtustab kaunist emakeelt ja käib meeleldi erinevatel kultuuriüritustel. Oma gümnaasiumi uurimistöös uurib murdeid, sest hindab väga Eesti paikkondade eripära. Ta on heatahtlik ja mõistev kaaslane ning tubli õpilane, kes võtab osa ka erinevatest olümpiaadidest. Eestimaa uhkus!

ISAMAALISUS – JÜRGEN JOOST (P-klass). Omab Noortes Kotkastes 3. järku ja aitab korraldada ja läbi viia noorkotkaste ja kodutütarde laagreid, on aktiivne militaarmatkadel (Kuperjanovi retk, Mini-Erna, Luureretk). Korralik ja viisakas noormees, hingelt isamaaline inimene. Täitis riigikaitse välilaagris eeskujulikult jaoülemale rolli, tema sõnal on kaalu ning ta oskab ennast kehtestada.

TERVIS – ANDER JÄRV (T-klass). On aastaid tegelenud maadlusega, käinud oma vanuseklassis Eestit esindamas Euroopa meistrivõistlustel sumos, sai seal hõbemedali. Nüüd käib lisaks jõusaalis. Uus trenn on suunanud teda üle vaatama nii toitumist kui päevakava, eriti suurt tähelepanu pöörab ta unerutiinile. Ta ei tarbi väga suure suhkruisaldusega sööke ja jooke ning kui teinekord klassis midagi pakutakse, siis ta enamasti keeldub. Teab, et naer on terviseks, ning ravib klassi sageli mõne tabava ütlusega.

I trimester

P-klass

- **Trimestri tegija** – Mari-Liis Kirs. Sõbralik, alati naeratav, kannab endas positiivsust, millega ka teisi nakatab; kustumatu mälestus on klassikaaslastel noortemuusikali külastusest, kus Mari-Liis näitles ja laulis.
- **Parim kooliskäija** – Kristiina Tamm.
- **Õpilased, kes õppisid I trimestril hinnetele „4”, „5” ja „6”** – Kaisa-Siret Hint, Maris Kallo, Kaur Kanarbik, Kristiina Tamm, Kadi-Liis Viiar.

Q-klass

- **Trimestri tegija** – Riin Kalme. Viisakas, rahulik, sõbralik, aus ja otsekohene; oskab ennast väljendada ning enda ja teiste eest seista.
- **Parimad kooliskäijad** – Romet Allingu, Kaspar Käärsoo, Annaliis Tenisson, Ceitlyn Virks.
- **Õpilased, kes õppisid I trimestril hinnetele „5” ja „6”** – Georg Sakrits, Annaliis Tenisson.
- **Õpilased, kes õppisid I trimestril hinnetele „4”, „5” ja „6”** – Ingle Kürsa, Triinu Tõnts, Robert Valge.

R-klass

- **Trimestri tegija** – Erki Kütt. On avanenud tundides ja varasema “oma asjade ajaja” asemel on õpilane, kes räägib tunnis kaasa.
- **Parimad kooliskäijad** – Jaana Luts, Markus Mikalai.

S-klass

- **Trimestri tegija** – Jonete Visnapuu. Ta õpib väga hästi, ei puudu kunagi koolist. Ta on naerusuine ning abivalmis klassikaaslane. Ta tundub õrn ja malbe, kuid tegelikult on ta tugev nagu Pipi Pikksukk, sest maadluses on tema jaoks Eestis vähe vastaseid.
- **Parimad kooliskäijad** – Kaarel Kaljuvee, Sten Mesipuu, Riivo Piibe, Merilin Pruul, Kermo Truhatshev, Jonete Visnapuu.
- **Õpilased, kes õppisid I trimestril hinnetele „5” ja „6”** – Elisabet Hein.
- **Õpilased, kes õppisid I trimestril hinnetele „4”, „5” ja „6”** – Kärtyn Kaljusalu, Kaarel Kaljuvee, Madis Kõivopuu, Lauren Lea, Samantha Lõhmus, Sten Mesipuu, Jonete Visnapuu.

T-klass

- **Trimestri tegija** – Rosa Maria Elena Saario. Lõputult positiivne, lahke ja kohusetundlik, ei ole siiani kordagi koolist puudunud. Ta on abivalmis, hooliv, tark ja suu-

repärane tümijuht. Toetab alati klassikaaslasi ning ulatab abikäe ka emotsionaalselt raskel ajal.

- **Parimad kooliskäijad** – Ander Järv, Rosa Maria Elena Saario, Timo Tupits, Gerlina Tuvike.
- **Õpilased, kes õppisid I trimestril hinnetele „5” ja „6”** – Deili Saan.
- **Õpilased, kes õppisid I trimestril hinnetele „4”, „5” ja „6”** – Rosa Maria Elena Saario, Emma Õne.

U-klass

- **Trimestri tegija** – Ranno Pruus. Väga abivalmis, viisakas ja sõbralik klassikaaslane. Ta ei lausu kunagi ühtegi üleliigset sõna, vaid teeb, mis vaja – esindas klassi korvpallivõistlustel, kus tänu temale võideti nii mõnigi mäng, ning lisaks oli nõus tantsima koos tüdrukutega jõulutantsus. Ta on üks muhe klassivend, kes toetab, kui vaja, ja oskab hästi nalja teha, lisaks sai matemaatika arvestuse viie.
- **Parimad kooliskäijad** – Tea Leinasaar ja Annabel Maksimov.
- **Õpilased, kes õppisid I trimestril hinnetele „5” ja „6”** – Helena Ojasaar.
- **Õpilased, kes õppisid I trimestril hinnetele „4”, „5” ja „6”** – Anna-Liisa Aas, Jarko Aegnast, Raul Kuusik, Eleri Sirel, Magnus Traks.

V-klass

- **Trimestri tegija** – Karoliina Kask. On klassikaaslastele eeskujuks nii käitumise kui ka õppimisega. Klassi esimene, kes sai hinde “6”. On väga hea suhtleja, sõbralik, rõõmsameelne ja abivalmis, vajadusel aitab õppimisega. Karoliina viis klassidesse adventiküünla, osales heategevuskontserdil, andis panuse jõulutervituse koostamisel.
- **Parimad kooliskäijad** – Anne-Greete Kenppi, Getter Kiissel, Liina Krehova, Tõnis Kure, Katharina Pärn, Kairit Vierland, Mattias Võtti.
- **Õpilased, kes õppisid I trimestril hinnetele „4”, „5” ja „6”** – Karoliina Kask, Anne-Greete Kenppi, Getter Kiissel, Tõnis Kure, Karoliine Orav, Kristi Petuhova, Anne-Liis Sazonov.

W-klass

- **Trimestri tegija** – Helis Kiis. Õpib hästi, esindab edukalt kooli spordivõistlustel, on alati koostöövalmis ja viisakas, kuulub kooli õpilasesindusse ja Jõgeva valla noortevolikokku, saavutas vabariigis 7. koha meediateemalisel veebiviktoriinil “Salakeel II”.
- **Parimad kooliskäijad** – Elisabeth Piirsalu, Laura Rammul, Kerttu Kethly Rumask, Karl Erik Tammaru.
- **Õpilased, kes õppisid I trimestril hinnetele „5” ja „6”** – Helina Rääk.
- **Õpilased, kes õppisid I trimestril hinnetele „4”, „5” ja „6”** – Marta-Helene Hansing, Helis Kiis, Anti Kikkas, Karl Markus Kruuleht, Liisa-Marie Paas, Kristin Pütsepp.

44 Õ-klass

- **Trimestri tegija** – Robin Major. Õpib hästi, teab alati matemaatika ülesannete vastuseid; on abivalmis, aitab kaasõpilasi ning kui keegi vastust ei tea, võtab tule enda peale; on sõbralik ja mõistev ja paistab silma oma rõõmsameelsusega, hea suhtleja.
- **Parimad kooliskäijad** – Eliise Altoja, Carmen Torm.
- **Õpilased, kes õppisid I trimestril hinnetele „5” ja „6”** – Robin Major, Doris Piik, Kristi Remmelg.
- **Õpilased, kes õppisid I trimestril hinnetele „4”, „5” ja „6”** – Nora Isakar, Joosep Kalme, Kaisu Ann Karukäpp, Birgit Pihlak.

II trimester

P-klass

- **Trimestri tegija** – Liisi Randkivi. Ta on vaikne tüdruk, aga kui teda tundma õpid, siis on tegemist väga huvitava ning toreda neiuga. Ta on tark, kokkamishuviline, lahke ning alati valmis klassikaaslasti abistama.
- **Õpilased, kes õppisid II trimestril hinnetele „4”, „5” ja „6”** – Kaisa-Siret Hint, Maris Kallo, Kaur Kanarbik, Kristiina Tamm ja Kadi-Liis Viir.

Q-klass

- **Trimestri tegija** – Annaliis Tenisson. Veatu e-etteütlus, vabariiklik emakeele olümpiaad 7.–8. koht, emakeeleolümpiaadi piirkonnavooru II koht, suurepärase sooritus eesti keele proovieksamil – 100 punkti.
- **Õpilased, kes õppisid II trimestril hinnetele „5” ja „6”** – Triinu Tõnts.
- **Õpilased, kes õppisid II trimestril hinnetele „4”, „5” ja „6”** – Robert Valge, Annaliis Tenisson, Georg Sakrits, Evelin Pigo, Carmen Kull ja Nelly Kald.

R-klass

- **Trimestri tegija** – Grete Mägi. Ta on alati heatahtlik ja usaldusväärne klassikaaslane, kõigi vastu sõbralik ja hooliv. Ta on teistele eeskujuks oma ajaplaneerimisega – alati on kõik õigeaegselt tehtud

S-klass

- **Trimestri tegija** – Lauren Lea. Ta õpib hästi ja on väga kohusetundlik. Kuigi ta on vaikne ja tagasihoidlik, on temaga lihtne suhelda, sest ta on kõigiga väga sõbralik ja abivalmis. Koduste tööde osas tasub kindlasti tema poole pöörduda.
- **Õpilased, kes õppisid II trimestril hinnetele „5” ja „6”** – Elisabet Hein.

- **Õpilased, kes õppisid II trimestril hinnetele „4”, „5” ja „6”** – Madis Kõivo-puu, Lauren Lea ja Jonete Visnapuu.

T-klass

- **Trimestri tegija** – Deili Saan. Ta on väga tubli õpilane, kes esindab kooli erinevatel olümpiaadidel, saavutas II koha nii eesti keele kui keemia olümpiaadil. Järjekindel ja usaldusväärne, alati abivalmis.
- **Õpilased, kes õppisid II trimestril hinnetele „4”, „5” ja „6”** – Deili Saan, Rosa Maria Elena Saario ja Emma Örne.

U-klass

- **Trimestri tegija** – Raul Kuusik. Ta on tore, sõbralik, vaikne, naerusuine ja muhe-date naljadega noormees. Õppides annab endast alati maksimumi, ka distantsõppel olles. Pole kunagi näinud, et tal mingi kodutöö tegemata oleks olnud. Lisaks oskab hästi ajalugu ja kui temalt abi küsida, siis kedagi hätta ei jäta. Parim inglise keele piirkondlikul olümpiaadil.
- **Õpilased, kes õppisid II trimestril hinnetele „4”, „5” ja „6”** – Anna-Liisa Aas, Jarko Aegnast, Annabel Maksimov, Helena Ojasaar ja Magnus Traks.

V-klass

- **Trimestri tegija** – Tõnis Kure. Ta on viisakas, sõbralik, abivalmis ja hea suhtleja. Ta on andekas erinevatel aladel. On väga sportlik, klassi parim suusataja. Osales mitmel olümpiaadil. On sel õppeaastal osalenud kõikides kolmapäevastes loengutes.
- **Õpilased, kes õppisid II trimestril hinnetele „4”, „5” ja „6”** – Karoliina Kask, Anne-Greete Kenppi, Getter Kiissel, Liina Krehova, Tõnis Kure, Karoliine Orav, Kristi Petuhhova ja Anne-Liis Sazonov.

W-klass

- **Trimestri tegija** – Anti Kikkas. Ta esineb edukalt olümpiaadidel, õpib väga hästi, temaga on huvitav vestelda erinevatel teemadel, on abivalmis ja hooliv ning klassi-kaaslaste jaoks alati olemas.
- **Õpilased, kes õppisid II trimestril hinnetele „5” ja „6”** – Karl Markus Kruuleht.
- **Õpilased, kes õppisid II trimestril hinnetele „4”, „5” ja „6”** – Reiko Allingu, Marta-Helene Hansing, Helis Kiis, Anti Kikkas, Liisa-Marie Paas, Kristin Pütsepp ja Helina Rääk.

Õ-klass

- **Trimestri tegija** – Nora Isakar. Ta arutleb väga hästi ning oskab suurepäraselt ennast kehtestada. Teda kuuleb igas Teamsi tunnis õpetajale vastamas ja oma arva-must avaldamas. Lisaks aitab ta alati, kui oled hädas. Vahet pole, kas oled kooli-tööga hilja peale jäänud või on jalg mudas kinni. Abi on sellestki, et Noral on kogu aeg hea tuju ja rõõmus meel, mis ka klassikaaslastel olemise paremaks teeb.

- Õpilased, kes õppisid II trimestril hinnetele „5” ja „6” – Nora Isakar.
- Õpilased, kes õppisid II trimestril hinnetele „4”, „5” ja „6” – Joosep Kalme, Kaisu Ann Karukäpp, Robin Major, Birgit Pihlak, Doris Piik ja Kristi Rimmelg.

III trimestri tegijad

P-klass

Kristiina Tamm – Esindas P-klassi edukalt Nutispordi lõppvõistlusel. On oma kiiduväärt õppitulemustega ja sihikindlusega meile kõigile suureks eeskujuks.

Q-klass

Nelly Kald – Ta on alati kohusetundlik ning hea õpilane olnud. Loeb palju, on sõbralik, asjalik ning hea huumoriga. Rasketest olukordadest hoolimata on olnud väga tugev ning saanud kõigega hakkama. Lisaks on toetanud teisi ja olnud tore klassikaaslane.

R-klass

Cerle Siim – Alati saab tema juurde abi otsima minna, ta aitab alati klassikaaslast, kui on abi vaja. Ta ei ütle kunagi “ei”. Seab teised endast tähtsamaks. Nägi tutipäeva videoga palju vaeva ja on alati nõus kõike tegema. Väga sõbralik ja tore.

S-klass

Kärtyn Kaljusalu – Ta on väga abivalmis, sõbralik ja tore. Alati rõõmsameelne ja naerusuine. Tal on meie kooli tütarlastest kõige väledamad jalad. Lisaks õpib hästi ning on kohusetundlik.

T-klass

Joosep Katt – Tänu temale on meie klass väga kokkuhoidev, sest suurepärase suhtlejana oskab ta meid liita. Ta saab kõigiga väga hästi läbi. Tema peale saab kindel olla, sest kui kogu klassile antakse ülesanne, on just tema see, kes eestvedajana meid tulemuseni viib. Positiivse suhtumisega, näeb kõigis head. Õpilasena kohusetundlik. Sai uurimistöö eest 100 punkti.

U-klass

Anna-Liisa Aas – Ta on eeskujuks kõigile, st on tark, aktiivne, abivalmis, heasüdamlik ja rõõmus. Kaasõpilaste tugi distantsõppel olles, tema poole võib raskuste ja küsimuste tekkimisel pöörduda, aitab igal ajal. Ta on tundides töökas ja mõtleb alati kaasa. Üks vähestest

U-klassi õpilastest, kes õpetajatega valjult kaasa arutleb. Koridoris vastu tulles alati naeratab ja on valmis šokolaadi jagama. Lisaks mängib hästi flööti.

V-klass

Anne-Greete Kenppi – Ta on väga hooliv, abivalmis, seltsiv, positiivne, alati rõõmsameelne ja väga sõbralik. Anne-Greete on tore ja meeldiv kaaslane. Õpib väga hästi, ainult headele ja väga headele hinnetele. Talle meeldib koolis käia ja ta puudub haruharva.

W-klass

Inara Ein – Ta on tegus, abivalmis ja sõbralik klassikaaslane, kes loob klassist ühtse terviku. On kursis kõige toimuvaga ning informeerib ja organiseerib teisi. Igale küsimusele on olemas vastus. Oskab langetada otsuseid. Koolilehe aktiivne kaasautor.

Õ-klass

Kristi Rimmelg – Ta on hästi abivalmis ning viisakas, julgeb võtta sõna ja avaldada oma arvamust, on hästi seltskondlik ning on sel trimestril andnud endast 110%.

Silmapaistvaimad õpilased 2020/21. õppeaastal

Kõige sotsiaalsem õpilane

CERLE SIIM – Ta on väga seltskondlik, hea ning meeldiv suhtleja – pole vist ühtegi inimest, kellega Cerle naerusuul ei suhtleks. Oma positiivse loomuga nakatab ta rõõmuga ka kõik kurvavõitu inimesed. Tal on oma arvamus ning ta julgeb selle ka välja öelda. Tunneb huvi erinevate kultuurivaldkondade vastu ja osaleb aktiivselt erinevates koolisiseses ettevõtmistes.

Abivalmis ja usaldusväärne – alati saab tema juurde abi otsima minna, ta aitab, kui on vaja, seab teised endast tähtsamaks ja ei ütle kunagi „ei“.

Kõige minateadlikum õpilane

TEELE OLGO – Ta on Jõgeva valla aasta noor 2021 – aasta noore preemia antakse Jõgeva valla noorele, kelle ühiskondlik tegevus või saavutused on olnud teistele noortele eeskujuks ning inspiratsiooniks. Teele on püstitanud endale selged eesmärgid ja teab, mida tulevikult ootab. Temasugust on raske leida. Julgeb enda eest seista ning oma arvamuse välja öelda. Esindab klassi õpilasesinduses, saab kõigiga hästi läbi. Kui on klassis midagi korraldada vaja, siis on Teele alati see, kes asja enda kanda võtab.

Kõige teaduslikuma mõtlemisega õpilane

MADIS KÕIVOPUU – Ta on poiss, kes oskab reaalseid omavahel seostada. Füüsika – see on tema jaoks imelihtne! Ta abistab meelsasti ka klassikaaslasi ning teeb seda neile arusaadavas keeles. Käib füüsikaolümpiaadidel – saavutas eelmisel aastal 2. ning sel aastal 1. koha, edestades järgmist õpilast lausa 10 punktiga. Matemaatika on samuti üks ta lemmikutest – tal on selles kõik kursusehinded viied. Saavutas 8. koha nutispordi vabariiklikul rahvaspordipäeval. Tema jaoks pole olemas liiga keerulisi ülesandeid või kui on, siis ta naudib nende lahendamist. Ka uurimistöö tegi ta matemaatika valdkonnas. Digioskustelt on ta klassi üks paremaid. Pole teemasid, mida ta arvutitest rääkides ei valda.

KIRILL MATIITSIN – Ta on tubli füüsik: Eesti koolinoorte füüsikaolümpiaadi piirkondlikus voorus saavutas 1. koha aastatel 2020 ja 2021. Matemaatikaolümpiaadi piirkonnavorus 2021 III–IV koha ja 2020 IV koha, piirkondlikul vene keele olümpiaadil II koha 2019 ja 2020, osales ka bioloogia piirkondlikul olümpiaadil. Sai Jõgeva valla haridusstipendiumi aastal 2020/2021.

Kõige kultuuriteadlikum õpilane

ANNALIIS TENISSON – Annaliis on silma paistnud oma suurepärase emakeeleoskusega. Seda tõestavad väga head tulemused emakeeleolümpiaadilt (maakonnas 2019 ja 2020 esikoht, 2021 teine koht). Kolmel viimasel aastal kutsutud ka vabariiklikku vooru, nendel kordadel, kui olümpiaad toimus, saavutas seal koha esikümnes. Lisaks on ta olnud edukas ka teistel olümpiaadidel: ajaloos (2020 piirkondlikul olümpiaadil 2. koht, vabariigis 7.-8. koht), inglise keeles (2019 ja 2021 piirkondlikus voorus esikoht, edukalt võttis osa ka olümpiaadist Best in English) ning saksa keeles (III koht 2019. aastal). Tegi väga heal tasemel gümnaasiumi uurimistöö, mis osales õpilaste teadustööde riiklikul konkursil. Ta on ka loominguiline õpilane, mida tõestab II koht kooli omaloomingukonkursil (2020). Lõpetab gümnaasiumi kuldmedaliga. Klassikaaslased on tema kohta öelnud, et ta on alati aktuaalsete teemadega põhjalikult kursis ning jagab oma teadmisi teistega. Tema muusikalised oskused on suurepärasead. Imeline!

Kõige pikem arenguhüpe

TAKUMI YAMADA – Ta on võrreldes sügisega tohutult palju arenenud. Ta on meie koolisüsteemiga rütmis püsinud ning kõigega väga hästi hakkama saanud. Ta on sotsiaalne ja suhtleb paljude õpilastega üle terve kooli. Kõige rohkem on kindlasti arenenud tema eesti keel. Temaga on hea vestlusi pidada ja grupitöid teha. T-klass on väga uhke, et neil just selline klassikaaslane on.

KERTTU KETHLY RUMASK – Võrreldes õppeaasta algusega on toimunud suured muutused suhtumises õppetöösse ja on arenenud õpioskused. Pole veel näinud õpilast, kellele tekitaks nii suurt rõõmu raske matemaatikaülesande õige lahenduse iseseisev leidmine. Julgeb abi küsida ja seda hinnata. Kui vähegi oskab, aitab ka teistel õigete lahendusteni jõuda. Tahtis ja suutis – ühe õhtuga raamat läbi loetud ja sisu selge. Ohverdas pika aja trennidest õppimisele.

10. septembril toimusid Jõgevamaa Gümnaasiumi meistrivõistlused kergejõustiku mitmevõistluses. Võisteldi 100 m jooksus, kaugushüppes, neid viskasid palli ja jooksid 400 meetrit ning noormehed tõukasid kuuli ja jooksid 800 meetrit. Täname juhendajat Annika Rüütlit ja Rainer Vösastet.

Neiud:

I koht Kärtyn Kaljusalu (S-klass) 2964 p

II koht Elisabet Hein (S-klass) 2772 p

III koht Helis Kiis (W-klass) 2526p

Noormehed:

I koht Janmar Reiljan (Õ-klass) 2376 p

II koht Arti Põldes (Õ-klass) 2302 p

III koht Daniel Aganits (Q-klass) 2233 p

Spordiviktoriini võitis Õ-klassi II võistkond, kuhu kuulusid Janmar Reiljan, Andris Roland Saar ja Joosep Kalme. 100% osalusega osales W-klass.

22. septembril toimusid Rakvere linna staadionil ja Palermo terviserajal Eesti Koolispordi Liidu pendel-ja murdmaateatejooksuvõistlused. I koht murdmaateatejooksus ja II koht pendelteatejooksus tagasid ka võidu üldarvestuses.

Kooli võistkonda kuulusid Maris Kallo (P-klass), Kärtyn Kaljusalu (S-klass), Elisabet Hein (S-klass), Helis Kiis (W-klass), Birgit Pihlak (Õ-klass), Daniel Aganits (Q-klass), Kirill Matiitšin (Q-klass), Ranel Kase (S-klass), Arti Põldes (Õ-klass), Janmar Reiljan (Õ-klass). Täname juhendajaid Annika Rüütlit ja Rainer Vösastet.

Neljapäeval, 24.09 toimunud Jõgevamaa noorte meistrivõistlustel sügisjooksukrossis Kuremaal saavutasid auhinnalised kohad

Birgit Pihlak (Õ-klass) TU-18 500m II koht

Elisabet Hein (S-klass) TU-18 500m III koht

Teele Olgo (Q-klass) TU-20 500m I koht

Grete Kukk (T-klass) TU-18 1000m I koht

Kärtyn Kaljusalu (S-klass) TU-20 1000m I koht

Arti Põldes (Õ-klass) PU-18 1000m I koht

Ranel Kase (S-klass) PU-18 1000m II koht

Rome-Andro Moora (Õ-klass) PU-18 1000m III koht

Kirill Matiitšin (Q-klass) PU-20 1000m I koht

Daniel Aganits (Q-klass) PU-20 1000m III koht

Janmar Reiljan (Õ-klass) PU-18 3000m I koht

Joosep Kalme (Õ-klass) PU-18 3000m II koht

Oskar Säärts (V-klass) PU-18 3000m III koht

Kenert Karu (R-klass) PU-20 3000m II koht

5. novembril toimus Võrus Kagu-Eesti riigigümnaasiumite (KERG) viievõistluse raames jalgpalliturniir, mille võitis Jõgevamaa Gümnaasium. Võidu töid koju Riin Kalme (Q), Anet Rähn (Q), Cerle Siim (R), Cärol Simmo (W), Daniel Aganits (Q), Kirill Matiitšin (Q), Märt-Indrek Sirkas (Q), Kenert Karu (R), Arti Põldes (Õ), Rome-Andro Moora (Õ). Täname juhendajaid Annika Rüütlit ja Rainer Vösastet.

27.–29.novembril toimusid Betti Alverile pühendatud XXVII luulepäevad „Tähetund”. Jõgeva Liblikapüüdja gümnaasiumitrupi lavastus „Magdaleena” pälvis laureaadi tiitli. Triinu Tõntsu tunnustati näitlejapreemiaga. Täname juhendajat Lianne Saage-Vahurit, kes pälvis juhendaja eripreemia.

Gümnaasiumitruppi kuuluvad Jane Jalakas, Karoliina Kask, Oskar Säärts, Helis Kiis, Kristin Pütsepp, Helina Rääk, Birgit Pihlak, Doris Piik, Kristi Remmelg, Ranel Kase, Joosep Katt, Deili Saan, Kaisa-Siret Hint, Daniel Aganits, Kirill Matiitšin, Georg Sakrits, Triinu Tõnts, Maria Cosette Lepp ja Nora Isakar.

7.–13. detsembrini 2020 toimus eesti keele võistlus „Salakeel II”, mis oli kevadisest emakeeleolümpiaadist ajendatult meediateemaline. Keskmises vanuserühmas (9.–10. klass) saavutas W-klassi õpilane Helis Kiis 304 osaleja seas suurepärase 7. koha. Vanemas vanuserühmas (11.–12. klass) sai Annaliis Tenisson 323 osaleja seas 11. koha. Samas vanuserühmas jagasid 23. kohta Emma Õne T-klassist ning Triinu Tõnts Q-klassist. Veel osalesid Marta-Helene Hansing (W), Elisabet Hein (S), Sten Mesipuu (S), Deili Saan (T) ja Teele Olgo (Q). Kõik meie õpilased olid oma vanuserühmas esimese saja hulgas. Täname juhendajat Merle Ojametsa.

23. jaanuaril toimus piirkondlik keemiaolümpiaad. 10. klasside arvestuse saavutas I koha Doris Piik (Õ-klass), II koha Robin Major (Õ-klass), III koha Tõnis Kure (V-klass). 11. klasside arvestuse saavutas I koha Elisabet Hein (S-klass), II koha Deili Saan (T-klass), III koha Andrus Möller (U-klass), IV koha Martin Laasik (T-klass) ja V koha Emma Õne (T-klass). 12. klasside arvestuses saavutas I koha Anna-Maria Kenppi (P-klass). Täname juhendajat Ulvi Tiislerit.

26. jaanuaril toimus veebipõhine piirkondlik emakeeleolümpiaad „Võõrast omaks ehk Laenamine keeles ja kultuuris”. Meie koolist osales 18 õpilast. 10. klasside arvestuses saavutas I koha Helis Kiis (W-klass) ja III koha Doris Piik (Õ-klass). 11. klasside arvestuses saavutas I koha Elisabet Hein (S-klass), II koha Deili Saan (T-klass) ja III koha Sten Mesipuu (S-klass). 12. klasside arvestuse pälvis II koha Annaliis Tenisson (Q-klass).

Veel osalesid Getter Küssel (V-klass), Marta-Helene Hansing (W-klass), Nora Isakar (Õ-klass), Robin Major (Õ-klass), Kärty Kaljusalu (S-klass), Samantha Lõhmus (S-klass), Emma Õne (T-klass), Anna-Liisa Aas (U-klass), Helena Ojasaar (U-klass), Eleri Sirel (U-klass), Teele Olgo (Q-klass), Triinu Tõnts (Q-klass). Täname juhendajaid Merle Ojametsa ja Ülle Läänset.

26. jaanuaril toimus piirkondlik matemaatikaolümpiaad. 10. klasside arvestuses saavutas I koha Robin Major (Õ-klass). 12. klasside arvestuses saavutas I koha Kaisa-Siret Hint

(P-klass) ning III–IV kohta jäid jagama Kirill Matiitšin (Q-klass) ja Georg Sakrits (Q-klass). Täname juhendajaid Urve Oleskit ja Karolin Piiskoppelit.

29. jaanurail toimus piirkondlik inglise keele olümpiaad. 10. klasside arvestuse saavutas I koha Anti Kikkas (W-klass). 11. klasside arvestuse saavutas I koha Raul Kuusik (U-klass), II–III jäid jagama Emma Õne (T-klass) ja Gerdo Vaikmäe (S-klass). 12. klasside arvestuses saavutas I koha Annaliis Tenisson (Q) ning III–IV kohta jäid jagama Georg Sakrits (G-klass) ja Kaisa-Siret Hint (P-klass). Täname juhendajaid Rita Sildnikut ja Maive Kaset.

30. jaanurail toimunud piirkondlikul bioloogiaolümpiaadil saavutas I koha Elisabet Hein (S-klass), II koha Georg Sakrits (Q-klass) ja III koha Mirel Luhala. Täname ka kõiki teisi osalejaid: Kärtyn Kaljusalu (S-klass), Deili Saan (T-klass), Rait Virunurm (T-klass), Kaisa-Siret Hint (P-klass), Samantha Lõhmus (S-klass), Egon Vaiknemets (R-klass), Eleri Sirel (U-klass), Lauren Lea (S-klass), Anna-Maria Kenppi (P-klass), Helena Ojasaar (U-klass), Hermiina Prave (U-klass), Emma Õne (T-klass), Kaur Kanarbik (P-klass) ja Cerle Siim (R-klass). Täname juhendajat Veronika Pooki.

3. veebruaril toimunud õpilasetlejate Jõgevamaa konkursil pälvis 10.–12. klasside arvestuses peapreemia Õ-klassi õpilane Doris Piik, kes esindab Jõgevamaad õpilasetlejate riigikonkursil 12. veebruaril. Eripreemia pävisid Ranel Kase (S-klass) ja Joosep Katt (T-klass). Täname juhendajat Lianne Saage-Vahurit.

6. veebruaril toimus piirkondlik füüsikaolümpiaad. 10. klasside arvestuses saavutas I koha Robin Major (Õ-klass), II koha Anti Kikkas (W-klass) ja III koha Tõnis Kure (V-klass). 11. klasside arvestuses saavutas I koha Madis Kõivopuu (S-klass). 12. klasside arvestuses I koha Kirill Matiitšin (Q-klass). Täname juhendajat Vello Mägit.

9. veebruaril toimus piirkondlik geograafiaolümpiaad, kus I koha saavutas Helis Kiis (W-klass), II koha Janmar Reiljan (Õ-klass) ja III koha Mirel Luhala (T-klass). Täname juhendajat Aili Kruusaaku.

12. veebruaril toimus elektrooniline piirkondlik ühiskonnaõpetuse olümpiaad, kus II klassi saavutas Lauren Lea (S-klass) ja III koha Elisabet Hein (S-klass). Täname juhendajat Tiit Naaritsat.

10. märtsil toimus piirkondlik majandusolümpiaad. II koha saavutas Magnus Traks (U-klass) ja III koha Eleri Sirel (U-klass). Täname juhendajat Ulvi Tiislerit.

15. märtsil toimus Vikerraadio e-etteütlus, meie koolist osales 96 koolipere liiget. E-etteütelse kirjutas veatult Q-klassi õpilane Annaliis Tenisson. Täname juhendajat Merle Ojametsa.

19. märtsil toimus 36. emakeeleolümpiaadi lõppvõistlus, teemaks „Võõrast omaks ehk Laenamine keeles ja kultuuris”. 11.–12. klasside arvestuse saavutas 7.–8. koha Annaliis Tenisson (Q-klass). Täname juhendajat Merle Ojametsa.

30. märtsil toimus nutispordi piirkonnafinaal, kus I koha saavutas Robert Valge (Q-klass), II koha Kristiina Tamm (P-klass) ja III koha Triinu Tõnts (Q-klass). Täname juhendajat Urve Oleskit.

15. aprillil toimusid Eesti VI meistrivõistlused Nuti-Mati matemaatikas, kus V koha saavutas Robert Valge (Q-klass) ja VII koha Kristiina Tamm (P-klass). Võistkonnana saavutas Jõgevamaa Gümnaasium Eesti VI karikafinaalis IV koha. Võisteldi erikarika kategoorias, kus võistlevad täiskasvanute võistkonnad, kõrgkoolid, kutsekoolid ja puhtad gümnaasiumid. Täname juhendajat Urve Oleskit.

Võistlused ja sportlikud üritused õppeaastal 2020/21

10.09.20	Jõgevamaa Gümnaasiumi MV kergejõustiku neljavõistluses.
22.09.20	EKSL-i pendel- ja murdmaateatejooksu võistlused Rakveres
September	Jõgevamaa Gümnaasiumi MV jalgpallis
24.09.20	Jõgevamaa noorte sügiskross Kuremaal.
05.10.20	KERG jalgpalliturniir Võrus
Okt–nov	Jõgevamaa Gümnaasiumi MV korvpallis
01.02.21	Jõgevamaa Gümnaasiumi talvine spordipäev
Jaani–veebr	Jõgevamaa Gümnaasiumi MV saalihokis
01.06.21	Jõgevamaa Gümnaasiumi spordipäev “Koolipingist olümpiale”

Õpilaste korraldatud spordivõistlused

53

Jõgevamaa Gümnaasiumi klassidevaheline saalihokiturniir

I koha saavutas Õ-klass, koosseisus Arti Põldes, Doris Piik, Marten Teppan, Rome-Andro Moora, Joosep Kalme, Janmar Reiljan, Andris Roland Saar ja Robin Major.

II koha saavutas Q- ja R-klasside segavõistkond, koosseisus Daniel Aganits, Robert Valge, Kenert Karu, Erki Kütt, Anet Rähn, Riin Kalme.

III koha saavutas T-klass, koosseisus Joonas Pärtelpoeg, Mikk Korkmann, Martin Laasik, Märt Lepik, Grete Kukk, Timo Tupits, Romet Hannula, Joosep Katt.

Turniiri resultatiivseim mängija oli Doris Piik, kes lõi kokku 20 punkti.

Saalihokiturniiri korraldasid praktilise tööna Kermo Truhatshev ja Riivo Piibe.

Jõgevamaa Gümnaasiumi talvine spordipäev

Võisteldi viiel alal: teatesuusatamine, kelguralli, lumesõda, täpsusvise ja tandemsuusatamine.

I koht Õ-klass

II koht U-klass

III koht W-klass

Parima osalusprotsendiga (100%) osales S-klass.

Spordiviktoriini võitis Õ-klassi II võistkond, kuhu kuulusid Janmar Reiljan, Andris Roland Saar, Joosep Kalme, Robin Major.

Spordipäeva korraldasid praktilise tööna Jarko Aegnast ja Vahur Nõmmik. Viktoriini korraldasid praktilise töö osana Henrik Aru ja Ronald-Hoss Rückenber.

Jõgevamaa Gümnaasiumi klassidevaheline korvpalliturniir

I koha saavutas P- ja Q-klasside segavõistkond, koosseisus Vitali Kreek, Karl Usin, Roman Andrejev, Kirill Matitšin, Jürgen Joost, Märt-Indrek Sirkas.

II koha saavutas Õ-klass, koosseisus Arti Põldes, Joosep Kalme, Robin Major, Janmar Reiljan, Marten Teppan, Andris Roland Saar, Rome-Andro Moora.

III koha saavutas T-klass, koosseisus Joonas Pärtelpoeg, Martin Laasik, Mikk Korkmann, Joosep Katt, Romet Hannula, Märt Lepik.

IV koha saavutas U-klass, koosseisus Ronald-Hoss Rückenber, Magnus Traks, Asko Kuzenko, Margus Kuzenko, Vahur Nõmmik, Ranno Pruus.

Turniiri resultatiivseim mängija oli Ronald-Hoss Rückenber, kes viskas kokku 117 punkti.

Korvpalliturniiri korraldasid praktilise tööna Martin Laasik ja Joonas Pärtelpoeg.

54 Jõgevamaa Gümnaasiumi klassidevaheline jalgpalliturniir

I koha saavutas Q-klass, koosseisus Kirill Matiitšin, Roman Andrejev, Daniel Aganits, Riin Kalme, Anet Rähn, Märt Sirkas, Kenert Karu ja Karl Usin.

II koha saavutas Õ-klass, koosseisus Arti Põldes, Joosep Kalme, Janmar Reiljan, Andris Roland Saar, Rome-Andro Moora, Marten Teppan, Cärolain Ots ja Birgit Pihlak. Treener: Robin Major.

III koha saavutas T-klass, koosseisus Mikk Korkmann, Timo Tupits, Kristin Tõnissoo, Grete Kukk, Martin Laasik, Romet Hannula, Joonas Pärtelpoeg.

Turniiri resultatiivseim mängija oli Märt-Indrek Sirkas.

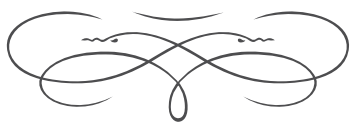
Turniiri parimaks väravavahiks tunnistati Marten Teppan.

Jalgpalliturniiri korraldasid praktilise tööna Timo Tupits ja Mikk Korkmann.

OMALOOMING

W-klassi ühislooming kooli sünnipäevaks

57

Oh, sa me kallis kool,
kuidas tänada küll sind.
Meil on vaid hool,
tahe ja õppimisind.
Oled minust pool
ja teine igatseb sind.

Kasvada mul aitad sa,
ka tarkust voolid hoolega.
Ma ilma sinuta ei saa,
aeg läheb lausa kiiruga.
Meil kool uhke kui isamaa,
ma hinges alati jään sinuga.

Sind tahan tänada ma südamest,
kuis hoolt sa oled kandnud minu eest.
Siit palju sõpru leida võin
ja sünnipäevaks lilli tõin.

Meil väga meeldib koolisöök,
see tõstab tuju sajaga.
Kui saaks veel pinksilaua ka
me sinna söökla rajada.

Kurikuulsaks lausa said
meil õnnetunnid kiiruga.
Meil avastada palju maid,
neid uurin suure innuga.
Hulgaliselt tarku päid,
koolis meil on palju neid.

Ei ära jõua oodata,
kohtuda mil saame.
Aia tänaval sa asud,
seal jälle nähes rõõmustame.
Mul siin õppimisest kasu.
Uudishimu ei anna asu.

Helene mälestus

(J. Liivi „Varju” põhjal)

Helene sammub mööda Murumäe mõisa hämaraid koridore muudkui edasi ja tagasi. Peatub siis terrassiate ees, paneb käed hellalt uksele ja avab ukse. Õhtu on soe, õrn tuul paitab õrnalt ta põski ja kaela. Ta nõjatub terrassipiirdele ning vaatab mõisast pisut eemal kasvavaid suuri ja tugevaid puid. Kaks puud on nõnda lähedastikuks, et nende oksad on kokku keerdunud, justkui hoiaksid nad üksteist nii püsti. „Kas nad hoiavad üksteist või on üks neist hoopis ahelais?” läbib Helene mõtteid. „Mis siis, kui ta tahaks olla põimitud hoopis mõne muu puuga, kusagil mujal. Aga ta on siia istutatud, siin kastetud ja siin kasvanud, kuni tema kõrval olev puu ta enda külge sidus. See ei olnud tema valik. Kas ta oleks põimunud ka siis, kui tema kõrval oleks mõni teine liik, tamm, vaher või äkki kastan? Oleks ta siis põimunud? Kui oleks, kas ta siis oleks rahul, et ta pole põimunud endasugusega? Kas mina oleksin õnnelik olnud ka Villuga?”

Helene ehmuks, et ütles selle enda mõtetes viimaks selgelt välja. Ta astub terrassitrepilt alla murule, võtab kingad jalast ning astub üle kastese muru puude poole. Iga murututikene paitab õrnalt tema jalgu. Veepiisad, mis murututikete külge kinnitunud on, teevad ta jalad märjaks, kuid see meeldib Helenele, sest nii tunneb ta vabadust enda jalge all. Nii lähedal, ometigi nii kaugel. Puudeni jõudes surub ta enda käed puu tüvele, tunnetab käsi liigutades sõrmeotstega igat viimastki krõbelust puutüvel. Märkab tüvest üles sibamas ühte pisikest sipelgat, kes teist enda seljas veab. „Miks ta seda sipelgat tassib? Kas ta viib ta tippu, et aidata või hoopis hüljata? Kui Villu oleks minu käest haaranud ja endaga kutsunud, oleksin ma läinud?” Helene silmadest voolavad alla pisarad, selged nagu klaaskuulid. Ta vajub murule istuma, selg toetub puutüvele. Ta ei suuda jätta mõtteid Villust. Kas tõesti pidi ta vaid seisuse pärast valima Hugo? Miks ei kuulnud ta oma südant? Miks ei tunnistanud ta neid mõtteid endale varem? Miks peab kuulama tavaid, kui süda kisub teisele rajale? Helene pisarad tilkusid ükshaaval tema rinnale, tehes öökleidi pitsääre märjaks. Üks pisar teise järel. Tema pilk oli suunatud taevasse, otse kuule. Järsku kõditasid tema põski ja käsi soojad päikesekiired, mis nagu süle tahaksid pugged. Helene oli terve öö puu all veetnud ning ruttas pisut niiskes ning muruplekilises öökleidis mõisaterrassi poole tagasi. Sulges enda järel ukse ja lukustas mõtte Villust nende uste taha.

Inara Ein

W-klass

Intervjuu vanapagana tütreaga

Ajakirjanik: Maailm on täis veidraid nähtusi. Kuuleme tihti lugusid kummitustest ja enneolematutest sündmustest. Kindlasti olete kõik kuulnud lugusid ja müüte kuradist, kuid kas te teadsite, et ka Eestis on olnud juhtumeid, kus pealtvaatajate sõnul on paganat oma silmadega nähtud. Täna küsitleme Riia, kelle isa on oli väidetavalt põrgust pärit. Tere, Riia!

Riia: Tere!

Ajakirjanik: Räägi meile, Riia, kas see tõesti vastab tõele, et sinu isa oli vanapagan?

Riia: Jah, see tõesti vastab tõele. Enne kui mu isa suri, rääkis ta tihti, et ta on vanapagan ja tuli maa peale Peetruse käsul. Samuti oli enne minu ema isal veel üks naine, kelle nimi oli Lisete. Väidetavalt oli ka tema põrgust pärit.

Ajakirjanik: See kõik kõlab küll väga huvitavalt, kuid inimesed ei pruugi sellist juttu uskuda. Kas su isa juures saatanlikkus kuidagi väljendus ka?

Riia: Uskuge või mitte, aga mu isal olid sarved ning nii veider, kui see ka poleks, ei vedanud tal elus kunagi. Jäi täpselt selline mulje, nagu oleks ta kuradi poolt neetud. Inimestele ta samuti korda ei läinud. Ma mäletan, et meil oli naabrimees Ants, kellega nad kogu aeg maa ja rendi pärast vaidlesid.

Ajakirjanik: Sarved? Ma olen küll linnainimene, aga minu teada inimestel sarvi ei kasva.

Riia: Nii pöörane, kui see ka poleks, on see tõsi. Mul oli Põrgupõhja talus elades palju õdesid ja vendi. Ühed neist olid kaksikud poisid, kellel hakkasid lapsena samuti sarved kasvama. Ema käis nendega isegi arsti juures, kuid tema sõnul oli tegemist kõigest jäärasarvedega. Mu kadunud ema ei teadnud tükk aega, et ta kallil mehel endalgi sarved peas on.

Ajakirjanik: See kõik on tõesti väga vapustav, kuid oskaksid sa meile veel millestki üleloomulikust rääkida, mis sinuga Põrgupõhjal elades juhtunud on?

Riia: Tol päeval, kui mu isa matused aset leidsid, ronis mu must kass puu osta. Mehed üritasid teda kätte saada, kuid üks libastus ja kukkus oimetuks. Ärgates ta rääkis, et oli näinud, kuidas vanapagan oli kassi puu otsast alla toonud. Piilusime kirstu ja nägime kahte hõõguvat silma. Seepeale seoti kirst muidugi kiiruga kinni. Surnuaiale jõudes viskasin ma isa kirstu peale kolm peotäit mulda, kuid järsku hüppas hauast välja must kass ja jooksis minema. Minu jaoks on see kõik siiani väga segane ja hirmus.

Ajakirjanik: Issand, see tõi praegu küll mulle hirmujudinad. Aitäh, et olid nõus minuga vestlema. Näed juba peagi intervjuud ajalehtede esikaanel. Kõike head!

Joosep Katt
T-klass

Ah et hommik on õhtust targem?

Niipea kui ma silmad avasin, sain kohe aru, et midagi on läinud väga valesti. Probleem ei olnud mitte selles, et tuba, kus ma ärkasin, oli mulle täiesti võõras, vaid miski ütles mulle, et see võõras olek ulatus palju sügavamale, kui esialgu silm haaras.

Okei, ennegi oli ette tulnud, et ärkasin kellegi teise voodis ega mäletanud täpselt, kuidas ma sinna olin sattunud. Küll aga ei olnud kunagi ette tulnud, et see kellegi teise voodi asuks kergelt kumisevas ja vibreerivas toas. Keerasin ettevaatlikult pead ja uurisin tuba. See tundus olevat üsna väike, mõlemal pool voodit olid seinad peaaegu käeulatuses. Vasakule jäi ilmselt mingi kapi moodi asi, lagi oli suhteliselt madal. Voodi jalutsis asetses peegliga laud. Valgus oli hämar. Täpselt nagu odavas hotellitoas või... laeva kajut!

Kurat ja põrgu! Ma olen laeva kajutis. Niipea kui see mõte mu peas kuju võttis, tundsin paanilist soovi põgeneda. Ma ei kannata laevasõitu, isegi mõte sellest tekitab halvava iivelduse. Läbi paanikaudu voodist välja kopperdades avastasin, et vähemalt riided on seljas. Olgu taevas tänatud väikeste, kuid inimese enesehinnangu jaoks oluliste asjade eest. Kobasin käsikaudu teed ukse poole, kui korraga materialiseerus ukse ette puhtast õhust läbipaistev inimese kuju. Kui sa proovid samal ajal kiiresti edasi liikuda ning seisma jääda, võib tulemus olla vaataja jaoks üsna koomiline. Läbipaistval kujul ei olnud eriti hea huumorisoon, ta silmitses minu pörandale kopperdanud armetut keha ning avas täiesti emotsioonitult suu.

“Kas te soovite hommikusööki?”

“Ei, ma soovin teada, kus pagan ma olen.”

“Kui te hommikusööki ei soovi, ehk siis pesta või habet ajada?”

“Mis tohman sa oled?! Ma tahan teada, kus ma olen!”

“Olen teie isiklik esimese astme teenindaja Parsel.”

“Mis kuradi parsa? Teeninda mind siit minema nüüd!”

“Ma ei deaktiveeru enne, kui ütlete, et olete minu teenindusega rahul.”

“Jah, ma olen teenindusega rahul.”

Nojah... sinna see kaduski. Jalad ei tahtnud üldse kanda. Seda ei teinud ka mälu, mis ekslikult siia-sinna mustadesse aukudesse sihitult seikles. Väljapääsu otsima hakates sain peagi aru, et silmnähtavat väljapääsu toas ei olnud. Ühtegi ust ega akent silma ei paistnud. Mitte ainsamatki. Mõeldes kõige hullemate stsenaariumite peale, püüdsin meenutada tolle kuju nime, et ta mind toast välja aitaks. Paraku tulutult... Ühel hetkel hakkasid jalad korralikumalt koostööd tegema ja nii sain toaga pisut lähemalt tutvust teha. Tükk aega uurisin toa kõiki seinu. Midagi uut ma teada ei saanud. Peas otsisin edasi vastust küsimustele “Mis juhtus?” ja “Kuidas ma siia sattusin?”.

Mõtetesse uppudes tundsin järsku teravat valu väikeses varbas, mille peale kõvasti vanduma kukkusin. Ühe jala peal keksides märkasin, et varbale oli ette jäänud kapinurk. Hetk hiljem oli too tundmatu kuju minu ette tagasi ilmunud.

“Olen teie isiklik esimese astme teenindaja Parsel. Kuidas hindate oma valu viiepalli-süsteemis?”

“5 ja rohkemgi veel.”

“Selge, siin on teile 5. astme valuvaigisti.” Mehike pihustas mulle mingit udu näkku ning teatas abivalmilt: “Deaktiveerun, kui ütlete, et olete minu teenindusega rahul.” No nalja see kuju ikka üldse ei mõista. Kes siis varvast ära lüües valuvaigistit võtab? Samas oli see pilv muutnud mu meeleolu rõõmsaks ja rahulikuks, nii et ma ei viitsinud selle veidra mehikese üle isegi väga imestada.

“Oota nüüd! Ma tahan siit toast välja saada.”

“Uksed aktiveeruvad häälkäskluse peale.”

“NO MIDA??? Simsalabim revelium, uks avane?”

Iroonia tabas mind ennastki. Järsku sõitis minu selja taga olnud “sein” eest ja nii avanes tee koridoride rägastikku, mida ma suures lootuses pääseda uurima läksin. Pisut ettevaatlikult piilusin nii ühele kui ka teisele poole. Koridoris oli üsna pime ja nägemisulatus oli alla igasugust arvestust. Koridorist väljapääsu otsima minnes märkas, et ainuke saadaolev valgus pärineb pisikestest liikumise peale reageerivatest lampidest laes. Valgust oli täpselt nii palju, et mitte seina vastu joosta, aga ei midagi enam. Minu siht leida üles mõni üldlüliti ei viinud mind kuhugi. Ei kuupäeva, ei kellaaega ega üldse mingit viidet, kus ma olen või kui kaua ma siin olnud olen. Minu ringkäik jätkus, kuniks leidsin viimaks lahtise ukseava. Kiirustasin pikkade sammudega ukse poole, peas mõtted pääsemisest. Ei olnud see sugugi pääsetee... Olin tagasi enda toa juures, kus ma alles kõige otsesemas mõttes vangis olin olnud. Kuna läinud olin ma ühelt poolt ja tagasi jõudnud teiselt poolt koridori, olin nõutu. Seega istusin hetkeks ukse kõrvale maha ja püüdsin kainet mõistust säilitada. Minus oli välja löönud enneolematu klaustrofoobia.

Teinud paar sügavamat hingetõmmet, otsustasin uuesti väljapääsu otsima minna. Seekord läksin teiselt poolt. Jätkuvalt ei olnud suurt midagi näha. Ainukeseks valgusallikaks olid needsamad imepisikesed lambid. Näha ei olnud midagi, aga taas tajusin, et jalgealune justkui liiguks. Siiski polnud mul mahti selle üle väga mõtiskleda, mul oli vaja leida mingi väljapääs.

Peale lühikest jalutuskäiku olin jälle alguspunktis tagasi. Niimoodi veel paar ringi teinud ja ennast põhjalikult närvi ajanud ning surmani ära väsitanud, otsustasin magama minna.

Endalegi üllatuseks uinusin silmapilkselt. Mõne aja (tunni? paari tunni? mitme tunni?) pärast ärkas, selle veidriku peale, kes jälle minu tuppa ilmunud oli.

“Olen teie isiklik esimese astme teenindaja Parsel. Kas te soovite hommikusööki?”

“Parsel, ütle nüüd, kus ma olen?”

“Kui te hommikusööki ei soovi, ehk siis pesta või habet ajada?”

“Ei, ei, kuidas ma siit ära saan?”

“Ma ei deaktiveeru enne, kui ütlete, et olete minu teenindusega rahul.”

“Parsel, millal sinu tööpäev läbi saab?”

“Ma ei deaktiveeru enne, kui ütlete, et olete minu teenindusega rahul.”

“Ma olen teenindusega rahul.”

Kadunud ta jälle oligi... Mina ajasin ennast voodist püsti, panin ennast riidesse ja mõtlesin pisut strateegiale. Nii tuligi idee koridore märgistama hakata. Peale toa pea peale keeramist sain aru, et märgistada mul millegagi ei ole. Isegi voodipesud ei olnud linast, vaid minule tundmatust, rebenematust materjalist.

“Parsell! Kas sa kuuled mind?”

“Olen teie isiklik esimese astme teenindaja Parsel.”

“Ma sooviksin märkmeid teha. Kas sa tootsid mulle kirjutusvahendi ja märkmiku?”

“Soovite ennast pesta?”

“Ei, ma soovin pastakat ja märkmikku.”

“Ei saa käsklusest aru. Kas soovite hommikusööki?”

“Ei, ma ei soovi hommikusööki!” Korisev kõht meenutas, et ma polnud juba tükk aega midagi hamba alla saanud. Seega andsin alla.

“Jah, ma soovin hommikusööki.”

Mehike kadus ja ilmus peaaegu silmapilkselt ning temaga koos tekkis lauale kandik.

Kandikul oli miski, mis esmapilgul minu arvates küll söögiks ei kvalifitseerunud. Siis meenus kuskilt ütlus, et sõja ajal söödi kõik sealihad ja kanamunad ära (nõme ütlus, millest ma kunagi pole aru saanud, ei tea, kus need sead ja kanad sõja ajal võtta olid?) ja asusin kandiku kallale. Kandik sisaldas tassi moodi nõud, milles oli mingi vedelik (kohv?) ning kausi/taldriku moodi nõud, milles oli... Ma ausalt ei teagi, mis. Lõhnas ja maitses nagu kaerahelbepudrust, munadest ja lihakonservist kokku pressitud klomp. Kus kurat ma ometi olen?!

Igal juhul aitas täis kõht mõtted uuesti rajale ning asusin uut plaani ellu viima.

“Parsell!”

“Kas soovite...”

“Ei,” segasin ta jutule vahele, enne kui me jälle habemeajamise ja pesemiseni oleksime jõudnud. “Ma tahan ühte taskulampi.”

“Üks moment palun.”

Parsel haihtus vaid korraks. Hetk hiljem oli ta tagasi ja ta viitas voodi vastas olevale lauale.

Järsku oli seal taskulamp.

“Olen teenindusega rahul.”

Parsel oli jälle kadunud. Nüüd, olles veendunud taskulambi töökorras olekus, sain uuesti minna koridore uurima. Pisikene takistus vaid. Jälle olin ma imevääkses toas, kus ühtki avaust ei ole.

“Mis see nüüd oligi? Ahjaa... uks, avane!”

Jälle leidsin ma ennast koridoride rägastikust. Jälle tajusin, kuidas ümbrus justkui ringi liiguks. Taskulambiga oli orienteerumine märksa lihtsam ja ruumitaju kordades suurem. Korraga märkasini ühe nurga taha jõudes, et seinal midagi justkui helendab. Viinud taskulambi valguse sähvatuse kohale, ilmus vaikselt sinna nool. Täiesti selgesti äratuntav nool! Esimene asi selles neetud laevas, millel mingi tähendus oli. Arvasin kohe, et see peaks ju suunda näitama. Nii hakkasin seintel nooli otsima, mis mulle sihi kätte annaks.

Nooli teadlikult otsides tegin avastuse, et kui liikuda noolte järgi, on need eranditult paremapoolsel seinal ja umbes puusa kõrgusel. Läksin edasi. Ja siis veel edasi. Ja veel. Ma ei kujuta ette, kes kurat need koridorid ehitanud oli, aga need kulgesid kilomeetrite kaupa muudkui edasi ja edasi ja edasi.

Ma keeldusin mõtlemast, mis laev see selline on, kuhu need koridorid ära mahuvad. Eilne paanika kippus mind vägisi jälle enda alla matma. Seega keskendusin ainult järgmisele noolele. Kuhugi pidid need ju välja viima.

Tunde (enesetunde põhjal otsustades päevi) hiljem lõppesid nooled lihtsalt ära. Seisin keset koridori, minu ümber seinad ja hargnevad koridorid, kuid ei ühtki noolt enam. Seega

olin jõudnud kohale. Iseküsimus oli muidugi see, et kuhu kohale. Ma ei suutnud tuvastada midagi, mis ütleks, et olen nüüd siin. Kohal. Pääsenud.

Sellest, kui armetus seisus ma selleks hetkeks olin, annab tunnistust tõsiasi, et kutsusin appi seda neetud Parselit. Kes ei tulnud. Muidugi, see olekski olnud liiga lihtne. Suutmata välja mõelda ühtegi töötavat lahendust, heitsin sinna samasse põrandale ning uinusin sekundiga.

Seekord äratas mind peas valminud selge mõte: ukсед avanevad häälkäskluste peale. Ma ei olnud veel jõudnud ennast õieti püsti ajada, kui laususin käsu: “Avane!” Sein, mille ääres olin maganud, nihkus paigast ning sundis mind tagasi koperdama. Seejärel astusin avanenud uksest sisse.

Seisin seal ning mõistus keeldus avanevat vaatepilti uskumast. Olin sisenenud mingisugusele kõrgtehnoloogilisele kaptenisillale. Ruumis polnud peale minu kedagi, kuid umbes puusa kõrgusel paiknesid ... ilmselt juhtpuldid. Igal juhul oli seal hunnik ekraane, klahve, nuppe, andureid, tulesid (jumal tänatud, kõik rohelised). Kuid see vaatepilt, ehkki aukartust äratav, ei olnud minu vapustuse allikaks. Kõige hullem avanes otse ees. Kolmes küljes kattis seina... nimetame seda parema sõna puudumisel aknaks. Klaas tundus küll olevat kuulikindel. Mürsukindel. Iga viimase kui asja kindel, millele ma suutsin mõelda. Ja akna taga laius mustav tühjus. Ning kaugel ees (mitte silmapiiril, sest silmapiiri ei paistnud olevat) tähed. Tuhanded tähed. Akna taga laius mõõtmatu kosmos.

Mattias Võtti

V-klass

Mis on luuletus?

Kord ütles Kareva, et luuletus on vaikus, siis jälle, et see lõpp on tarkuse.
„See leekiv tõde,“ Anna Haavalt kaikus
ja Viiding lisas: “Mõtted elule.”

Näeb Alver: “See, mis lugejal on vaja.”
Kaplinski mõtteis luule on kui rada ees.
Kuid Runnel arvab: „Auklik loogika ja kaja“
ja Hirv: „Kõik hetked, mis su teel.”

Mattias Võtti

V-klass

Kommipaber

Elas kord kommipaber. Tema seest oli komm juba ära söödud ja koduks oli tal prügikast. Seal oli ka palju teisi komme ja igasugust muud prahti, mille inimesed olid ära visanud. Otse kommipaberi kõrval vedeles haisev ja mädanev õun. See oli kommipaberi kõige suurem sõber.

„Küll ma tahaksin, et minu sees oleks jälle komm,“ ütles kommipaber.

„Mina aga tahaksin, et minu ümber oleks jälle koor,“ ütles mädanenud õun. „Mind kooriti ära ja unustati siis lauanurgale, ei söödudki ära ja pärast visati minema.“

„Hmm, kulla sõber, äkki saaksime me mõlemad oma unistused täide viia,“ ütles kommipaber. „Mis oleks, kui ma keeraksin ennast sulle ümber? Siis oleks minul justkui komm sees ja sinul jälle koor ümber.“

„O! See on väga vahva mõte,“ hüüdis mädaõun ja nii tehtigi. Paber mässis end hästi tihedalt õuna ümber ja nägi sellega suurt vaeva, sest õun oli natuke suurem kui komm, aga ära ta paberi sisse lõpuks siiski mahtus.

„Hei, kommikene,“ küsis paber mädaõunalt, „kas sul on ka mugav olla?“

„Oo jaa, mõnus on jälle kooriku sees olla. Ma olen nüüd õunakomm, šokolaadiga kaetud ja väga magus.“

Seda juttu kuulis prügikastist mööda sibav hiir. Kommid maitsesid talle väga, aga neid leidis väga harva, sest tavaliselt sõid lapsed need ära, mitte ei visanud prügikasti. Suure rõõmuga ronis hiir kohe prügi sisse kommi otsima. Üsna varsti märkas ta punnis kommipaberit. Kommipaber ehmatas ja püüdis eest ära joosta. Ta arvas, et hiir tahab teda puruks närida, et paberipah nast endale pesa ehitada. Kuid hiir oli väle ja sai kommipaberi kohe kätte. Eks sa katsu eest ära joosta, kui sinu sees on suur tükk mädanenud õuna...

„Oi kommikene-nummikene, tule-tule paberist välja, kohe pistan su nahka,“ ütles hiir ja tegi paberi lahti. „Oi! Väkk, öäk, mädanenud õun!“ karjatas hiir ja kattis käppadega suu ja silmad.

Paber ja õun hakkasid naerma, hiir aga sülitas pahaselt ja jooksis oma teed.

„See oli hea nali,“ ütles kommipaber, „teeme seda veel!“

Ja nüüd hakkasidki nad peale passima, millal mõni hiir või kass või koer prügikastist mööda läks, ja hakkasid siis kohe omavahel kommijuttu ajama. Küll oli lõbu laialt, kui mööda kõndiv maiasmokk kohe uurima tuli, kus on komm. Ükskord meelitasid nad isegi ühe lapse niimoodi prügikasti tuhnima.

Kaisu Ann Karukäpp
Õ-klass

Sissejuhatus

Mõnikord vaatad mõnda inimest ja mõtled, milline tema luukere on või kas tal üldse on luud kapis peidus. Tema hing tundub nii puhas nagu värske valge värv... Kuid siiski on igalühel tume vari, mis kannul käib.

Vahel on tume vari meil lähemal, kui arvata oskame, ning tühjuse ja muremõtted lämmatavad meid igal viisil. Tihti peale arvame, et oleme oma muredega üksi, mille tõttu halvad mõtted ja tunded veel tugevamaks muutuvad, närides meid seest.

Kui meil oleks ainult julgust küsida abi ja toetust ning pöörata tähelepanu kaaslastele, kes on samal teekonnal oma muredega. Kui meil oleks ainult julgust ja tahtmist, oleksime juba maailmapäästjad. Päästaksime iseennast ja teisi, kel samad probleemid. Aga meil pole seda, sest me kardame.

Inimesed on klaasitükid, mis iga tugevama löögi peale pragunevad. Me võime näidata ennast tugevatena, aga kas me tegelikult ikka oleme seda? Kas me oleme tugevamad kui klaas? Kas meie süda on seda? Valu, probleemid ja mured purustavad seda tibatillukeste haamritega.

Me kõik peame kannatama ja ületama erinevaid raskusi, olgu need pisikesed või hiiglaslikud. Võime teha näo, nagu kõik on korras, aga kas tegelikult ikka on...

1. Rico

Veebruar 2021

Väljun bussist ning ootan, millal pisike, igati logisev ja päevi näinud tumeroheline buss kohalt minema sõidab. Bussi tagant ilmub välja helesinine ja positiivsust kiirgav maja, mis on piiratud kõrge aiaga. Aiast on kuulda rõõmsate laste kilkeid ja lasteaiakasvatavate hüüdeid.

Silmitsen veel hetke maja, tundes, kuidas silmad mälestuste peale kipitama hakkavad. Pigistan telefoni oma taskus nagu stressipalli, astudes bussipeatuse varjust välja. Liigun üle tee, jätkates teed tagasi, allamäge. Silmitsen tänavaid, millest möödun. Majad kaugenevad aina üksteisest, kuniks seisan kohas, kus pole ühtegi maja. Ainult kaugemalt on mõnda näha. Ma pole veel sellest pisikesest alevikust väljaski, kuid juba on mul tunne, nagu oleksin kuskile metsavahele ära eksinud. Vaatan enda ees paremale jäävat suurt metsarada, mille ümber on alguses lühike puudeallee ning siis muutub mets tihedamaks ja korraks tundub mulle, et raja lõpus on pimeduses must auk. Neelatan ning surun käed taskusse, liikudes rahulikult, kuid enesekindlust säilitades edasi. Alleest saab mets ning tänu suurtele ja tihe-datele puudele muutub tee veidike hämaraks, kuid ma ei karda. Vähemalt ma sisendan endale nii.

Pigistan oma käsi aina tugevamini rusikasse, püüdes endale aru pähe panna. Ma olen noor mees. Ma ei tohiks karta, aga ma kardan. Ma ei ole mehine mees. Ma olen arg ja nõrk. Tohutult nõrk, kuigi püüan seda mitte välja näidata ning mitte alla vanduda.

Ühtäkki muutub mets jälle hõredamaks ning paistma hakkab talumajake punase plekk-katusega. Seisatan sissesõiduteel ning vaatan maja, mida mäletasin väga vähe, aga see oli ainus koht, mis mulle meelde tuli. Suundun majale lähemale, otsides lillepottide alt võtit, kuid tulutult. Vaatan aias ringi ning märkan ühte puukändu, mille sisse on mulle tundmatu taim istutatud. Viskan oma oma spordikoti trepile ja liigun kännuni. Avastan järjekordse lillepoti, ilma mõtlemata tõstan selle üles ja leian võtmekimbu.

Sisenen majja, tundes kopituse ja vana maja lõhna. Viskan oma spordi- ja seljakoti riidega kaetud diivanile ning seejärel avan samas ruumis aknad, tõmmates eest ära haisvad ja kollakaks muutunud kardinad. Keeran end siis näoga toa poole tagasi ja ehmun, kui mu ees seisab vana mees.

Agatha

September 2018

Toetan pea vastu külma aknaklaasi ja jälgin väsinuna maastikku, millest bussiga möödume. Väike ja sinine auto üritab bussist möödasõitu teha, kuid siis märkab eest tulevat sõidukit, mille tõttu peab bussi taha varjuma.

Kõrvaklapp kukub mu paremast kõrvast välja ning ma kuulen hetkeks, kuidas bussijuht raadio heli kõvemaks keerab ning samal hetkel topin kõrvaklapi tagasi oma kõrva. Sulgen silmad ning avan need paari minuti pärast, kui buss järsult peatub. Vaatan segadusega aknast välja ja saan aru, et on lõpp-peatus, minu peatus. Tõusen püsti, haarates kaasa oma seljakoti, ja liigun bussi etteotsa, bussist väljudes tänan bussijuhti ja soovin talle ilusat õhtu jätku.

Liigun läbi parkimisplatsi maanteeeni ja sealt edasi otse mõned meetrid oma maja teetotani. Teeotsast alla keerates avan värava, mille sulgen kohe, kui väravast sisse astun.

Mu hüperaktiivne ja väga armas saksa lambakoer Caramel jookseb minu suunas ja ma võtan hetke, et tema pehmet ja kohevat pead silitada. Koer istub mu ette, mu varvaste peale ja toetab oma pea vastu mu põlvi. Sügan teda kõrvade tagant ja kaelarihma alt. Ta on nii pehme ja koheva karvaga. Koer tõuseb püsti ning tuleb minu järel, kui ma ukseni lähen ning selle avan. Sulgen ukse ja tõmban ketsid jalast, teadmata, mis uudis mind ees ootab.

Tervitan oma peret, kui veel ühest uksest sisse astun ning jope seljast võtan. Astun lahtisest ukseavast sisse ning silmitsen hetkeks telekat ja siis oma ema, kes nõrga ja halva enesetunde tõttu voodisse on surutud ning seal vaikselt heegeldab, aeg-ajalt telekat jälgides. Istun voodile, siis viskan end pikali. Möödub minut, minu ema ei ütle midagi ja mina ka mitte. Korraga avaneb teise ruumi uks ning telekas jääb vaikseks. Tõstan pea ja vaatan oma nooremat venda ning kasuisa, keda kutsun papsiks.

Ema ja paps vahetavad omavahel pilgud ning paluvad siis meil voodile istuda. Ema hingab sügavalt sisse ja heidab papsile pilgu, nagu otsiks tuge.

“Lapsed, teie vanaisa on haiglas.”

2. Agatha

Paar päeva hiljem (September 2018)

Vaatan tüdinult igavaid haiglaseinu, millest möödun, kui oma pere kannul intensiivi suunas liigun. Mulle pole kunagi haiglas viibimine meeldinud, meditsiiniliste ravimite lõhn ja heledad seinad teevad seda tunnet veel hullemaks, aga paraku olen ma siin. Põhjus on mu vanaisas, kes mõni päev tagasi üksi kodus olles insuldi sai.

Tol päeval oli mu vanaisal mitu asjaajamist, kuid ta ei jõudnud sinna ja mõni tund hiljem ei olnud ka mu ema temast midagi kuulnud. Mu vanaisa pole kunagi olnud selline, kes lihtsalt tulemata jätaks. Ta on alati kohal, ka siis, kui enesetunne on halb. Ta on üks paganama kangekaelne vanamees, aga ma olen uhke, et just tema on minu vanaisa...

Võpatan samal hetkel, kui mu ema intensiivi kella laseb. Ma ei ole kunagi sellises haiglaosas käinud ja ma ei tea, miks see kellalaskmine vajalik on, kuid enne, kui jõuaksime vennaga midagi küsida, peatub meie juures üks õde.

Ma ei pane tähele, ma keeldun keskendumast. Ma tahan juba oma vanaisa näha. Tahan talle öelda, et kõik saab korda ja me saame jälle varsti ühiseid sõite ette võtta, kuid ma eksin rängalt. Nähes oma vanaisa haiglavoodis lamamas, mõistan, et kõik pole nii kerge, kui arvata võib.

Minutitest saavad tunnid, nendest omakorda päevad ja päevadest nädalad, mis mööduvad linnutiivul. Normaalse elu läheb edasi, ainult mure vanaisa pärast kestab veel.

Saabub suvi ning kestab teadmatus, mis saab. Millal vanaisa koju saab või mida edasi teha? - Keegi ei osanud sellele vastata.

Iga vaba hetke maja ehituse ja vanemate töö kõrvalt veedame haiglas vanaisa juures. Kolmanda korruse palatist saab esimese korruse hooldetuba, kuid me saame vanaisa seal ainult ühe korra vaatamas käia. Teist korda minnes ootab meid ees ebameeldiv üllatus – vanaisa õde viis vanaisa ära, ilma et oleksime seda teadnud.

Järgnevad nädalad on otsustavad. Piinleme teadmatuses vanaisa asukohast. Lõpuks saame vanaisa tuttava kaudu, kes haiglas töötab, teada vanaisa asukoha. Me ei viivita Iisakule minemisega. Pikk ja tundmatu bussisõit Iisakule sööb meie närve. Peas keerlevad erinevad küsimused, kas vanaisa on veel seal või oli meie sõit täitsa asjatu?

Lõpuks, kui kohale jõuame ja õigele tänavale keerame, hakkavad jalad iseenesest kiirustades liikuma ning ilus kollane maja jõuab aina lähemale. Vaatan tuge otsides otsa oma vanematele, kes meie ees otsustavad väravast siseneda. Väljas tervitab meid õde, kes vanaisa kutsuma läheb. Ootame väljas, samal ajal kui täiesti tundmatud vanemad inimesed meid uurivad.

Uks avaneb ja vanaisa vaatab uurivalt hoovis ringi, tema pilk peatub meil ning ma näen, et ta tundis meid ära. Ta kutsub meid pingini, mis asub pooleldi varjus ja pooleldi valguses. Mina ja mu vend istume vanaisa kõrvale vestlema, tema kuulab, meie räägime. Ootamatult möödub tund ning vanaisal on aeg sööma minna, kuid ta ei liigu pingilt. Ta ainult vaatab meid. Ka meie ei taha minna, niisiis oleme veel pool tundi. Mitte miski ei sega meid, mitte keegi ei helista ja polegi vaja.

Peale meie pikka palumist otsustab vanaisa alla anda ja sööma minna. Meiega vaielda ei tasu. See on võimatu ja kaotajaks jääb alati keegi teine, isegi kui tal on õigus. See lihtsalt on meie perega nii.

Saadame vanaisa Venno sööma ning liigume teosammul väravast välja.

Jälgin hallipäist meest, kes ühel hetkel kaob täiesti ootamatult, ning ma olen segaduses. Ma ei kuulnud ust avanemas ega sulgumas. Vaatan aknast välja, kuid ma ei näe kedagi hoo-vist lahkumas. See on võimatu, et vanamees nii kiiresti lahkuda sai. Läheduses on ainult mets, mitte ühtegi maja. Tardun, kui arusaam minuni jõuab.

September 2018

Sulgen vaikselt ukse ning üritan võimalikult vaikselt enda jalanõud jalast võtta, kuid koperdan kogemata vastu madalat kummutit. Tardun, kui tuli põlema läheb, ning ma vaatan otsa enda emale, kelle olin ilmselgelt üles ajanud. Naeratan talle vabandavalt ja üritan temast mööda minna, kuid ta peatab mind.

“Kus sa olid, poiss? Tead, tegelikult ma ei taha teada. Ma olen sinus lihtsalt pettunud,” sõnab naine ning lahkub hommikumantli paelu tugevamini kinni sidudes. Vaatan talle segaduses järele ning ohkan kurvalt, liikudes enda tuppa. Sulgen ukse kogemata pauguga, mille peale hambaid krigistan.

“ÄRA PAUGUTA!” karjub ema ning ma pööritan silmi, hüüdes vabandust, kuid vastust ei tule.

Järgmisel hommikul ärkan kella peale ning hõõrun väsinult silmi. Lükkan teki pealt, väristades jaheda õhu peale õlgu. Väljun toast ja suundun kööki, kus ema ja isa hommikust söövad. Tervitan neid ja istun siis laua taha. Me sööme vaikuses, kuniks ma vaikuse katkestan.

“Ema, isa, ma pean teile midagi tunnistama,” alustan, kuid sõnad takerduvad. Hingan sügavalt sisse ning vaatan oma vanemaid. “Ma olen gei. Mulle meeldivad mehed.”

Köögis valitseb veel suurem vaikus ning ma neelatan. Ma ei tea, mida teha või mida see tähendama peaks. Ühel hetkel hakkab ema naerma ning isa ka. Vaatan neid, olles jälle segaduses. Minu näoilmet nähes jäävad mõlemad vaikseks.

“Sa ei mõtle ju seda tõsiselt?” uurib isa, kuid kui ma talle ei vasta, saab ta aru, et ma ei tee sugugi nalja. Ta podiseb endale midagi nina alla ning songib lusikaga oma pudrus.

Vaatan ema poole, kes mind pikalt silmitseb ning midagi ei ütle. Sellega lõppeb meie hommik. Mina lähen kooli ning mu vanemad tööle. Kooli jõudes istun tüdinenult enda laua taha ning ootan tundide algust. Kõik mu sõbrad, või noh tegelikult kaks ainsat sõpra, käivad mõlemad erinevates koolides. Nemad teavad, et olen teistsugune, ja mõistavad mind. Ma tahaks nüü väga, et inimesed mõistaksid mind ja aktsepteeriks mind sellisena, nagu ma olen.

3. Rico

September 2018

Pärast seda hommikusööki vältisid mu vanemad seda teemat ja ega minagi neile midagi selle kohta öelnud. Ju siis vajavad nad aega, et mind mõista, ja ma saan neist aru. Ega iga päev enda laps sulle ei teata, et armastab sama sugu. Olen hakanud end julgemalt tundma, olles see, kes ma tegelikult olen.

Kinnitan viimase õrna materjali otsa enda seinale ning astun voodilt maha, imetledes oma kätetööd. Vikerkaarvärvides lipp kaunistab mu igavat ja heledat seina ning ma olen

uhke selle üle. Võtan taskust oma telefoni ning teen lipust pilti, saates selle oma kahele heale sõbrannale. Surun siis telefoni tagasi taskusse ning võtan põrandalt spordikoti ning väljun enda toast, liikudes esikusse, kus tõmban jalanõud jalga, ning väljun siis kodust.

Võtan suuna spordikeskusele, kavatsedes end muuta. Ma olen liiga kauaks end toa-nurka peitnud ja kartnud, et igal hetkel leiavad tumedad varjud mind üles, kuid ma pean olema neist üle. Enda varjamine ja kartmine ei ole lahendus. See ei aita, sest enda hirmudele tuleb vastu astuda. Neid tuleb silmata ja mõista, et alati on väljapääs, isegi kui olukord tundub täiesti jabur ning võimatu.

Renata

September 2018

Süütan vannitoas tule ning ehmun enda peegelpildi peale. Mu juuksed on sassis nagu harakapesa ja mu nägu kaunistab õrna värvipigmendiga sinikas, mille eelmisel öhtul saanud olin. Keeran kraani, lastes veel voolata, ning viskan endale vett näkku. Miks ma sellises olukorras olen? Mis hetkel hakkas kõik nii minema?

Ohkan ja väljun vannitoast, liikudes võimalikult kiiresti enda tuppa. Ma ei soovi hetkel mitte ühtegi oma pereliiget näha, mul on liiga valus. Terve mu keha valutab ja ma olen kindel, et nägu pole ainus, kuhu sinikad tekivad.

Sulgen võimalikult vaikselt enda toa ukse ning torman kapini, tõmmates sealt välja suvalised sinised teksad ja pluusi. Riietan end kiiresti ning otsin siis koolikotist välja peitepulga, millega üritan sinikat enda näos katta. Ohkan õnnelikult, kui sinikat enam väga näha pole, ning tõstan koti endale õlale, liikudes hästi vaikselt mööda koridori välisukseni. Lükkan jalad tossudesse, keeran ukse vaikselt lukust lahti ning väljun siis korterist. Jooksen lahtiste tossupaeltega paar korrust alla ning siis peatun, et paelad kinni siduda. Seejärel jätkan oma teed kortermajast välja koolis suunas, mis paistab mu koduaknast.

Peatun, kui kaon oma koduakna vaateulatuselt, ning võtan taskust telefoni. Kella vaadates saan aru, et kooli minna on liiga vara. Telefoni taskusse tagasi surudes otsustan ringi-ga kooli minna, mis tähendab, et ma pean mõned meetrid tagasi liikuma. Nii ma teengi. Kooli poole liikudes meenutan eilset öhtut, mis kindlasti pole just kõige parem tegu, sest sellise asja meenutamine ei aita mul kunagi rahulikuks jääda.

Eelmine öhtu

Sulgen enda vihiku ning ohkan, kui viimaks õpitud saab. Sulgen silmad ja hingana kergendatult, lootes, et tänane öhtu tuleb rahulikum, kuid mu vaikust segab karjumine, mis tuleb arvatavasti kõögist. Tõusen toolilt ning otsustan asja uurima minna, ise juba teades, mis mind ees ootab.

“Mis siin toimub?” küsin oma emalt ja vennalt, kes paari kuu pärast kolmteist saamas on. Ta on juba praegu paras tujukas teismeline ja ärme unusta fakti, et mu bioloogilise isa geenide ja tema põhjustatud traumade tõttu ärritub mu vend päris kiiresti.

Vend ja ema karjuvad mulle olukorra läbisegi ära, kuid pean tunnistama, et ma ei saa tegelikult midagi aru.

“Ta lõhkus külmkapi sahtli ära,” sõnab ema pahaselt ning liigutab pannil hakkliha. Mühatan pahaselt ning uurin sahtlit, mis ei ole otseselt katki, vaid lihtsalt kinnitusest lahti. Pusin selle kallal paar minutit ning saan siis selle korda, kuid avastan, et ema ja vend on

juba uue asja leidnud, mille pärast vaielda. Ohkan tüdimusest ning üritan nende kahe tüli lõpetada, kuid see ei õnnestu. Ühel hetkel ärritub mu ema, kellel on ka pärast mu isaga koos olemist närvid läbi ja kes kaotab väga kiiresti enesekontrolli. Ta tormab mu vennani ning lööb talle kõrvakiilu ja võtab poisil kaelast kinni.

Ma astun vahele, päästes venna, kuid satun ise ohvriks. Naine raputab mind, üritan talle selgeks teha, et ta maha rahuneks, aga see ärritab teda veelgi. Võitlen vastu, kuid tulutult, lüües oma pea vastu köögiseina ära. Õnneks jõuab mu kasuisa õigel ajal poest tagasi ning eemaldab mind ema käte vahelt. Põgenen enda tuppa ning ei välju sealt terve öhtu jook-sul...

Olevik – September 2018

Sätin koolikotti enda seljas ja peatun, et vaadata koolimaja, kuhu õpilasi aina rohkem sisse voorima hakkab. Neelatan ja jätkan teed majani, lootes, et ma oma venda ei näeks. Minu õnneks see ka nii läheb.

Terve päev möödub nagu udus ja üsna kiiresti. Tundide lõppedes ei lähe ma kohe koju, sest ei ma ei taha sinna minna. Ühtäkki tekib tunne, nagu ma ei vääriks midagi muud siin maailmas kui ainult valu. Kas ma olen selleks, et olla õnnetu ja ühtäkki tunda end vihatuna? Kas inimesed ongi loodud selleks, et üksteisele haiget teha?

Lükkan end seinast eemale ning suundun seljakotti selga tõmmates garderoobi. Panen hästi aeglaselt endale tossud jalga, istun mõne minuti ning tõusen siis püsti. Aeg on koju minna, pole mingit võimalust koju minemisest kõrvale hiilida, sest mu vanemad teavad, mis kell mul täna tunnid lõppevad ja ma ei suuda välja mõelda mingit vabandust, et veel koju minemisega oodata.

4. Renata

September 2020

Sulgen korteri ukse, seistes vaikuses. Ma pole enam nii ammu vaikust kuulnud. Kaks aastat ja midagi pole väga paremaks läinud. Ma ei tea, kas enam saabki minna. Äkki ainult hullemaks.

Viskan seljakoti põrandale ja hüppan enda voodile kõhuli, sulgedes silmad. Ärkan mõne tunni pärast, mu tuba on pime ning keegi on mu toa ukse kinni pannud. Tõusen püsti ja liigun uniselt ukseni, avades selle, kuid kahetsen.

Kuskilt kostub karjumist ja ma mõistan, et mu vend ja ema on taas vaidlema läinud. Otsutan asja uurima minna, teades väga hästi, mis edasi võib juhtuda. Avan köögiukse, kuid vaidlus ei lõppe. Ohkan kuuldavalt, aga seegi ei aita.

“Äkki aitaks juba?!” küsin pahaselt, mille peale nad ei reageeri. Aeg jääb justkui seisma, kui mu ema tooli haarab ja selle mu venna suunas virutab. Astun vahele, lükates enda venna eemale. Tool tabab mu õlga ja pead, millest kiiresti kinni haaran. Mu ema ei näi sellest heidutatud olevat ja ta nagu saaks indu juurde, sest naine võtab järgmise tooli ning laseb selle lendu. Nagu ikka, saan mina sellega pihta. Ta ei lõpeta enne, kui ka kolmas tool lendu läheb. Mu vend üritab ise sellega pihta saada, kuid ma lükkan ta köögist välja ja panen ukse lukku. Vaatan ema, kes vihast karjuma hakkab ja järgmist tooli võtta üritab, kuid ma peatan ta.

Aitan tal laua taha istuda, kohe, kui ta istub, hakkab ta nutma. Silitan ta selga ja vaatan kõõgiukseni, mille häguse klaasi taga seisab mu vend. Viipan vennale käega, mille peale ta lahkub.

“Tule, istu elutuppa,” aitan ema püsti, tundes, kuidas mu käed ja pea valutavad. Pigistan silmad hetkeks kinni ja keeran ukse lukust lahti, juhtides oma nutva ema elutuppa diivanile. Ta vajub sinna pikali, panen talle pleedi peale ning annan salvrätikuid. Istun tema kõrval seni, kuni naine nuuksudes magama jääb.

Sulgen elutoa ukse ja vaatan ohates kööki. Toolid vedelevad maas, mõni neist puruks. Kapiuksed, mis tooliga pihta said, on mõlkinis või kapi sisse vajunud. Hingan sügavalt sisse, pigistades valust silmi kinni. Tunnen, kuidas silmad märjaks lähevad ning hetke pärast langeb pisar mööda mu põske alla. Tõmban varrukaga silmad kuivaks ning tõstan püsti terved toolid ning pöördun katkise tooli poole. Tooli seljatugi on murdunud ning kaks vasakpoolset jalga on viltu, nii et kui toolile istuda, siis kukuksid need kohe ära. Istun põrandale, silmitsedes katkist tooli. See tool on täpselt nagu mina, katki ja veel rohkem haavatav. Pealtnäha tugev, aga paksu koorekihi alt nõrk. Miks ma kannatan? Miks ma ei räägi sellest kellelegi?

Ma kardan. Ma kardan, et olukord läheb veel hullemaks. Ma kardan sellest rääkida, sest olen argpüks ja kannatan sellepärast nüüd ise.

Rico

November 2018

Oigan, surudes pea vastu lauda, üritades kätega kõrvu kinni katta, aga sellest pole kasu. Mu toa uks avaneb ja ma tõstan pea. Vaatan oma ema, kes hoiab käes soolatopsi, kuid selle siis minu suunas viskab. Võpatan, jälgides justkui aegluubis, kuidas sool mööda mu tuba laiali lendab. Tõusen püsti, vaadetes pahaselt oma ema.

“Miks sa seda tegid?” küsin, jälgides naist, kes enda hommikumantli hõlmad kokku tõmbab.

“Sest see vedeles pliidist eemal,” vastab ta ning lahkub toast. Karjun enda mõtetes. See oli pliidi kõrval. Aga muidugi leiab mu ema põhjuse, kuidas minu ja mu isaga tüli alustada. Isegi soolatops ei tohi olla millimeetritki liikunud, kui juba on suur probleem.

Vahel ma ei mõista oma ema, ta on viimasel ajal minuga käitunud ebaviisakalt ja veel leiab ka isa alati mõne viisi, kuidas mind nokkida. Ta küsib alati, kuidas mul neidudega läheb ja ma ei pane seda pahaks, kui tõesti mõnikord ununeb, aga seda küsib ta juba pidevalt. Ta nägu muutub alati emotsioonituks grimassiks, kui talle meelde tuletan, et mulle meeldib sama sugupool, nagu oleks ta minus pettunud. Ma tean, et mu vanemad on minus pettunud, aga nad peavad saama aru, et ma ei saa muuta seda ja ma ei tahagi muuta. Ma olen õnnelik sellena, kes ma olen.

Jaanuar 2020

Jaanuar saabub. Uus aasta. Öeldakse, et uue aasta saabudes saabub ka uus mina. See ei kehti minu puhul. Ja mu vanemate, sest nad on endiselt need, kes nad on. Ma olen nende jaoks justkui mingi kohustus, mis on ülemiste jõudude poolt kaela saadetud. Nad ei toeta mind, ainult salgavad mu unistusi, trampides nende peal.

Ma võin tunduda nõrk ja õhuke nagu paber, aga kas mind pole siis juba piisavalt kiusatud? Põhikool ei ole olnud koht, kuhu ma oleksin rõõmuga läinud. Kiusajad on igal nurgal, nad leiavad mind alati üles, sest olen teistsugune. Kas see on siis nii halb, et mulle meeldivad samasoolised, et ma teen trenni või et ma olen taimetoitlane?

Silmitsen end peeglist, tõstes 8-kilogrammiseid hantleid, ning laskun põlvele. Siis teisele põlvele ning teen harjutust seni, kuni olen mõlema jalaga kakskümmend põlvele laskumist teinud. Asetan hantlid oma kohale tagasi ja tõmban taskust välja telefoni, mille peale üks kõrvaklapp mu kõrvast ära kukub. Tõstan selle kõrva tagasi ja vastan enda kirjasõbrale, kes meeldib mulle. Devin on nii hooliv, kuid teeb üsna tihti maha mu unistusi. Ma ei ole tema peale pahane, ma ei suuda olla, sest noormees meeldib mulle liiga palju.

Kui pilgu telefonilt tõstan, märkan, et olen liiga kauaks seda jõllitama jäänud ja trenni tegemiseks on väga vähe aega järel. Topin telefoni tagasi taskusse ning võtan enda joogipudeli, nii palju siis selleks korraks.

5. Rico

Septembri lõpp 2020

Tõstan koti õlale. Mu noormees Devin haarab mu käest, mistõttu vaatan tema poole. Noormees naeratab mulle, paljastades oma valged ja säravad hambad.

“Kõik korras?” küsib noormees inglise keeles, kerge rumeenia aktsendiga. Noogutan talle, hingates sügavalt sisse, ning me suundume laeva väljapääsu poole. Nii mõnigi vaatab meid pahaks panevalt, kuid on ka neid, kes säravalt naeratavad. See tekitab minus rohkem enesekindlust.

Eksleme läbi Helsingi linna, ma ei ole kunagi Soome sattunud. Kõik tundub nii teistsugune ja palju suurem kui Eestis. Jälgin suurte silmadega linna, unustades ennast.

November 2020

Jälle leian ma end laevast, teel Helsingisse. Põgenemas probleemide eest. Võiks arvata, et ma olen neist üle, aga need teevad haiget. Toetan pea enda käele, vaadates aknast välja. Meri loksus vastu laeva, kaugelt hakkab vaikselt paistma maa. Tilluke osa maast.

Pakin enda arvuti viimaks kotti, kui laevalt maha minek lähenema hakkab, taskust kukub välja mu telefon, sellele järele küünitades märkan sõnumit oma emalt.

Rico, millal sa koolist koju jõuad? Ja mis hambaarst rääkis?

Ohkan sügavalt sisse ja välja, lootes, et kõik läheb peagi paremaks. Ma käisin hommi-kul hambaarstil, pärast seda läksin kooli, kust tulín keset tundi ära. Lihtsalt mitte midagi ütlema. Kadusin lihtsalt.

On hetki, kus tunned, et kõik on täiesti korras, ja on hetki, kus kõik on taas p***es. Ühtäkki tunduvad tehtud otsused tähtsusetud ja valed. Nii ka minul. Loobusin enda ain-sast võimalusest Pallase kunstikooli saada, mis on olnud mu unistus juba pisikesest peale, ja ainult seepärast, et maaülikoolis maastikuarhitektiks õppimine tasub ennast rohkem ära kui kõrge kunstikooli maalikunst. Miks ma nii loll olin? Tänu sellele olen pidanud taluma sugulaste halvaks panu, sest lasin oma unistusel minna.

Ma tean, et see oli vale samm, aga mina ka kahetsen. Maastiku kujundamine pole minu teema, ma olen küll näinud imeliselt kujundatud aedu, aga see ei tõmba mind nii väga.

Siin ma nüüd seisan. Põgenedes tavalisel ja mõne inimese jaoks üsna hallil argipäeval Soome. Täiesti ootamatult. Olles valmis alustama uut elu, ma olen valmis proovima iseisvat elu ja nägema vaeva, et muuta lõpuks oma vanemad uhkeks. Seda nad ju tahavad...

Detsember 2020

Jooksen kiiruga vannituppa, lukustades ukse enda järelt. Viskan teravad noad kraa-nikaussi, toetades käed selle ääre vastu. Hingan sügavalt sisse ja välja, istudes WC-poti kaanele. Toetan pea vastu seina, jälgides pingsalt ust. Ma olen valmis. Valmis selleks, kui pahane Devin end läbi ukse murrab.

Otsin enda dresside taskust välja telefoni, mille ekraan kohe särama lööb. Agatha, mu sõber põhikooli ajast, kirjutas mulle, küsides, kuidas mul läheb.

Kuidas siis mul tegelikult läheb? Päris halvasti. Arvasin, et Soome põgenemine muudab midagi paremaks, kuid ikkagi on kõik suutnud allamäge minna. Mu vanemad on mu peale veel rohkem pahased, vanaema on suutnud rääkida kõikidele sugulastele, kui halb lapselaps ma olen, ning ma ei tea, mida kooli suhtes edasi teha.

Kopsimine vannitoa uksele jääb aina vaiksemaks, kuniks vaibub. Tõstan pea ja tõusen häält tegemata potilt püsti, hiilides ukseni ning seejärel toetan pea tasakesi vastu ust, üritades kuulata helisid teiselt poolt ust. Kuid seal on vaikus. Keeran vaikselt ukse lahti, avan selle, jättes sisse ainult pisikese vahe, et näha ülejäänud tuba. Avan ukse, vaadates toas ringi, mistõttu märkan köögikappide ees istuvat Devinit, kes oma põlved rinna lähedale on tõmmanud ning peal sülele vajuda lasknud.

“Anna andeks, et ma sind nii kohtlen. Sa tead väga hästi, et ka minul ei ole head suhted oma vanematega, kuid sellegipoolest on sul palju rohkem vedanud kui mul. Minu isa... ta on kõige rõvedam mees, keda ma tean. Ta on mind lapsest saati mõnitanud ja solvanud ning pärast minu seksuaalse orientatsiooni teada saamist kasutas ta seda ettekäändeks, et mind veel rohkem piinata...” lausub Devin, tõstes pea, kui talle lähenen. Ma võin näha ta punaseid ja nutetud silmi juba kaugelt. Mu süda tahab valust veel rohkem kokku tõmbuda, kuid see on juba liialt murdunud ja katki.

Veebruar 2021

Suvilas

Hallipäine vanamees, kes hetk tagasi mu vaateväljast kadus, meenutab mulle mu vana-isa, kuid veel rohkem meenutab see mind. Mind palju üksildasema ja katkisenä, sellena, kes ma alati olen olnud. Kõiges üksik, kergesti murtav nagu puuoks ja omaenda vanemate jaoks lihtsalt laps. Kurat küll, ma saan 21 ja ikka käitutakse minuga kui viieaastasega.

See vanamees, kes lihtsalt ilmus ja kadus, on minu mineviku vari, mis leidis aja, et mind hüljata. Kuid miks alles nüüd? Kuid ma ei nurise, ma olen õnnelik, et see nüüd juhtus. Lõppude lõpuks olen ma valmis alustama uut elu, täiesti valgelt leheküljelt, kaugel kõigest. Kaugel esimesest armastusest, kes enda haavade pärast üritas mulle haiget teha enesetapukatsetega, kuid ma olin sellest üle. Ma vaid tõmbasin selja sirgu, kaitsesin Devinit tema enda eest, kannatades ise.

Päevad mööduvad ning mul on aeg edasi liikuda, mida kaugemale, seda parem. Ma ei tea, kuhu, kuid tean, et kõik saab ainult paremaks minna.

Seisan tardununa keset tuba, vaadates oma ema, kes nuttu kinni hoiab. Poekott mu käes vajub põrandale, samal ajal jälgin oma ema ja nooremat venda, kes korraga nutma puhkevad. Hoiain vägisi enda pisaraid tagasi, ajan selja sirgu, hingates sügavalt sisse, ning võtan põrandalt koti.

“Rahunege, ärme tee sellest suurt draamat. Me peame tugevad olema,” kinnitan oma emale ja vennale, kes on ainsad tugipostid mu peres. Mu isa jättis meid maha, kui mu vend oli alles kaheseks saamas ja mina viieseks, sel hetkel tuli meie ellu kasuisa. Üsna peagi sai temast paps. Paps on olnud meie kasvamisel ja kasvatamisel tähtsas rollis, ta on ainus mees, keda oma isaks pean.

Papsita poleks meil oma maja, kuid nagu ikka, lähevad nad kõik oma teed. Nagu mu isagi, otsustas ka paps uue naisega lihtsalt päevapealt minema jalutada ja meid unustada. Tõsi, paps suhtleb meiega küll tunduvalt rohkem kui oma isa, kuid see ei ole piisav. See ei ole tark tegu jätta naine suure maja, maksude ja lastega üksi. Nii juhtus. Selle tõttu oleme nüüd võlgades ja meie maja on üsna pea müügiks minemas.

Torman toast kööki, ladudes kiiruga toiduained kappidesse. Haaran siis kohukesed ja viinamarjad, viin need oma ema magamistuppa, kuhu ema ja vend on end juba sisse seadnud. Ronin nende kõrvale suurde voodisse ning teesklen tugevat, kuid tegelikult olen sama nõrk kui nemad.

Suudan pikapeale oma pere maha rahustada, meenutades neile memme. Oeh, kui väga ma igatsen seda vanavanaema, kelle villasokid on maailma parimad ning kelle kindad ei muutu kunagi lumisel talvel liiga märjaks ja ebameeldivaks. Neid kindaid kandes on tunda seda soojust ja armastust, mille vanavanaema sinna sisse on kudunud, ja see on piisav, et kaitsa meid ebaõnne eest. Kuid nüüd ei ole teda, ei ole uusi kindaid, mis igal talvel suureks seltsiks on. Ei ole neid maitsevaid pannkooke, millele kippusin alati rohkem suhkrut peale panema ning mille pärast pidi memm mulle alati meelde tuletama, et kui ma liiga palju suhkrut koos pannkookidega süön, siis hakkab kõhus teine koogike kasvama. Veel paremad olid ahjus küpsetatud soojad saiad, mida oskas memm kõige paremini teha. Aga nüüd ei ole memme ega ka tema armastust. On vaid tühjus ja kurbus ning kõige ROHKEM viha selle maailma vastu, mis aastaga 2020 saabus.

Suvi möödub tasapisi, mõni kuu paremini kui teine. Mõni kuu täis kõhuga, teine aga osalise näljaga, aga me saame hakkama. September algab suure ootusega, kas kõik on teisiti ja kas on midagi paremini kui enne. September möödub rahulikult, maja müümisega tundub kõik vaikne, ainult mõned kohtupaberid. Ka oktoober möödub vaikselt.

November 2020

3. november

Viskan koti õlale, liikudes kirjandusklassist teisele poole kooli ajalooklassi suunas. Vaatan korraks telefonile saabunud teavitusi, märgates kirja oma vennalt, kes kehva enesetunde tõttu oli koju jäänud. Saadan talle lihtsalt südame ning sisenen klassi. Miski mu sees ei anna mulle rahu. Asetan koti laule ning võtan uuesti telefoni taskust välja. Avan uuesti vestluse enda ema ja vennaga, lugedes läbi ekraanikuva, mille mu vend meie vestlusesse

saatis. Märkan, et ka mulle on vanaisa õde kirjutanud. Avan tema vestluse, lugedes uuesti läbi teate, kus seisab, et oleme vennaga oodatud 7. novembril vanaisa Venno ärasaatmisele.

Korraga tunnen, kuidas silmad häguseks lähevad ning hää mu seest välja ronib. Karjun meeleheitlikult üle terve klassi, pisarad silmist valgumas. Viskan telefoni kotile ja torman klassist välja vetsude suunas, vetsu sisenedes ei tea ma, mida teha. Võtan meeleheitlikult paberit, pühkides silmad puhtaks, kuid tekivad uued pisarad.

Torman nagu peata kana klassi tagasi, ma ei tea, mida ma mõtlesin, kui nüimoodi sealt välja tormasin. Ühtäkki soovisin, et see oleks tobe nali, aga see ei olnud. Kedagi ei tulnud nurga tagant välja ega öelnud, et see on loll nali.

7. november

Ärgata on raske, silmalaud on nutmisest valusad ning terve keha tundub nõrk. Lühikese bussisõiduga ilmub päike pilve tagant välja, ma ei tea, miks, aga ma ootasin päikest. Võib-olla kergendab see ärevust ja närvilisust. Ma ei ole vähemalt kaks aastat vanaisa näinud ja nüüd saan teada, et ta on surnud ning ainuke kord, mil ma teda jälle näen, on matusel. Samas näen ma ka naist, kelle pärast ma ei näinud oma vanaisa... Ja teisi sugulasi, kes ei osanud isegi aimata, et olukord nii halb on.

Mida lähemale kell üheteistkümnemele jõuab, seda ärevamaks ma muutun. Tunnen, kuidas aina rohkem hakkab seest halb ning iga hetk olen valmis kukkuma, kuid seda ei juhtu. Viimaks tuleb end kokku võtta ja kabelisse siseneda, vaikselt läbi pisikese kabeli kirstu suunas minnes hakkab aina rohkem värisema. Ma ei tea, kas see on külmast või närvist, aga kui närvist, siis miks ma närvis olen...

Vaatepilt pole päris selline, nagu ma oleksin oodanud... Ta, vanaisa Venno, on võõras ja tundmatu ning hetkeks tundub mulle, et kirstus on vale mees ja need on valed matused. Kuid ma eksin. See kõik on õige, vanaisa on päriselt surnud. Läinud.

7. Renata

Oktoober 2020

Avan korteriukse, kuulates, ega trepikojas kedagi pole, ning seejärel astun paljajalu külmale kivipõrandale ja lükkan võimalikult vaikselt ukse kinni. Samm sammu järel astun trepist alla aknani, mille juures istun põrandale. Neljanda korruse korteri uks avaneb ning ma tõmban ennast võimalikult seina vastu, et naaber oma ust kinni pannes mind akna juures ei märkaks. Ma ei taha oma perele probleeme tekitada. Teistele võivad mu probleemid tunduda ebanormaalsed ja need ilmselt ongi, aga ma olen harjunud sellega. Ma olen seda kõike kannatanud umbes kaks aastat, pikemas perspektiivis rohkem.

See kõik ei olnud alati nii, ema ei vigastanud meid kunagi, kui väiksemad olime, sest ta ise sai viga. Mu isa peksis teda, ka kaine peaga. Mu ema sai alailma peksta, kuid ta suutis alati selja sirgu ajada ja teeselda, et kõik on korras, ning kui ta sellest kõigest kellelegi rääkis, ei usutud teda. Isegi tema oma ema mitte, ainult vanaema, kes hoidis mu ema väga palju.

Pärast isa lahkumist olime vaid kolmekesi, mina, ema ja mu vend. Aga siis kohtas mu ema kasuisa, kes on tegelikult hea mees. Ta muudab mu ema õnnelikuks ja on ilmselt üks ainsatest, kes suudab ema maha rahustada, kui ta taas närvi läheb ning metsikuks muutub.

All käib välisuks ning on kosta purjus meeshääli. Tõmban ennast võimalikult palju kokku, püüdes iga inimese eest seina varjuda. Ma tean, et mehed suunduvad teisele korru-sele ja mina olen viienda ja neljanda korruse vahepeal, aga kardan, et äkki mingil põhjusel tulevad need inimesed siia ja leiavad mu. Hirm mu sees on suur, mistõttu tõusen püsti ja üritan võimalikult vaikselt treppidest üles minna, kuid löön käe vastu käsipuud ära ning see teeb hirmsa kolina üle trepikoja, mille saatel vudin koju. Ust sulgedes hingam kergendatult, kuid siis märkan, et toas on kõik rahulik, nagu poleks mitte midagi juhtunud.

Astun aeglase sammudega elutoa suunas, seisatades selle uksele. Mu vanemad vaatavad telekat, ema on heegeldamas ja kasuisa istub läpakas. Lükkan ennast uksepiidast lahti, suundudes vannituppa, mille peegli ees enda keha uurin. Märkan muhku enda peas, mis on ilmselt tekkinud sellest, kui ema mind vastu seina lükkas ja veel mitu korda mu juukseid sikutas. Lisaks on mu põsed paistes ja tulitavad.

Riietan end lahti ning astun siis vanni, keerates sooja vee kraani põhja. Muidugi on see liiga kuum, mistõttu olen sunnitud ka külma vee kraani keerama. Ma püüan endalt maha pesta selle paha ja rõveda enesetunde, kuid see ei taha kuidagi ära kaduda. Mitte ükski jälg vägivallast ei taha lahkuda mu kehalt. Viimaks keeran kraani kinni ja astun rätikut enda ümber keerates vannist välja, seistes taas peegli ette. Lastes juustel vabalt tilkuda, vaatan enda sinikaid, nii paranenuid kui värskaid. See olen mina, igast küljest katki, olles väljast tugeva koorikuga, aga seest tühi. Nõrk. Kergesti haavatav.

November 2020

Noogutan igale sõnale, mida klassiõde mulle räägib, kaasa. Ma ei ole keskendunud ning mu tähelepanu on hoopis mujal - kooli sotsiaalpedagoogi uksele. See ei ole esimene kord, kui tunnen vajadust ja julgust rääkida kellelegi oma muredest, aga siis, kui oleks aega, ei liiguta ma ennast, vaid lasen kõigel edasi liikuda päevast päeva. Vaadates pealt, kuidas teised oma probleemidele abi saavad, aga mina ei julge ennast kokku võtta, et midagi selle vastu teha. Ma vaid kannatan ja ainult iseenda süü tõttu. Lõppude lõpuks võin mina olla see põhjus, kelle tõttu ma kannatan kõige rohkem.

Heliseb kell, mis teatab, et on aeg tundi minna. Võtan istet oma tavalisel kohal ning jään kuulama õpetaja juttu, mistõttu rändab mõte aina rohkem probleemidele ja lahenduste otsimisele. Ühel hetkel märkan, et terve klass on vaikne ja õpetaja seisab minu ees, oodates mu vastust. Ta kordab enda küsimust, aga ma ei suuda talle vastata. Ma tean vastust, ma ju kuulasin, aga ma ei suuda seda oma ajusopist üles leida, mis tõttu vaikin ja jätan mulje, et ei kuulanud. Vastik tunne tabab mind ja ma tahaks juba, et see tund saaks läbi ning ma saaksin rahulikult olla. Olla oma mõtetega ja vältida koju minekut.

Viimaks saab see kõik läbi, kuid paha enesetunne närib sisemiselt hinge ning aina rohkem tunnen kivi oma südamel. Mulle meenuvad ema hommikused sõnad, kus mainis, et peaksin kaalust hakkama alla võtma. Selles on tal õigus, aga see, kuidas ta mulle seda pidevalt peale sunnib, on midagi nii valusat ja üsna tihti tundub mulle, et ta lausa kiusab mind sellega. Mind ei ole varem häirinud, kui ta mõne halva sõna mu keha kohta on öelnud, olen vaid nina püsti ajanud ja näidanud, et olen sellest üle. Aga nüüd olen ma kaotanud kogu oma enesekindluse.

Jaanuar 2021

4. jaanuar

Vaatan otsa Agathale, kes minu kõrval seisab, ning tõstan käe ja koputan tumepruunile uksele. Tuli kustub trepikojast ning me jääme pimedasse. Korterist on kuulda lähenevaid samme, uks keeratakse seest lahti ning siis see avaneb. Rico, meie geist parim sõber, seisab ukseks. Ta on veidi räsitud olekuga, tal on uus soeng ning ta tundub peenem kui pool aastat tagasi. Rico on üks nendest, kes teeb väga palju trenni ning toitub tervislikult, olles samal ajal ka taimetoitlane. Viimased kuud on meie kõigi kolme jaoks rasked olnud ning sellepärast me olemegi Rico juurde tulnud, et unustada üheks öhtuks probleemid.

“Tulge sisse,” palub Rico ja astub ukse eest. Agatha astub kõige esimesena tuppa ning seejärel sisenen mina. Kohe, kui olen uksest sisse astunud, tõmbab noormees ukse kinni seda lukustades. Rico vanemad sõitsid paariks päevaks sugulaste juurde ning nüüd on noormees üksi kodus, mistõttu on tema jaoks turvatunne kõige tähtsam asi.

Sisenen Agatha ja Rico järel elutuppa, noormees kaob kööki ning tuleb sealt tagasi kandiduga, kus on auravad kuumad joogid ja tervislikud snäkid. Tükeldatud banaanid, maa-sikad, viinamarjad, ribadest porgandid ja paprika ning palju muudki. Rico võtab kassidega tassi ning ulatab selle mulle. Täna enda käes kuuma tassi, mille sees on marjatee. Agatha saab sulgedega tassi, mille sees on kuum kakao, ning Rico peab leppima lillelise tassiga, mis on täidetud samuti teega.

8. Renata

5. jaanuar 2021

Terves korteris valitseb vaikus, mistõttu on väga hästi kuulda kella tiksumist elutoa seinal. Üks pilk kellale ja saan kinnitust, et neljandast jaanuarist on saanud järgmine päev. Suunan oma pilgu taas telerile, milles käib parajasti film, kuid kui sellesse süveneda jõuan, ilmuvad ekraanile lõputiitrid ja Rico paneb toa nurgas põlema vanamoelise pörandalambi. Silmade jaoks on valgus algul täiesti harjumatu, kuid pikapeale harjuvad ära.

Jälgin Ricot, kelle ootamatu kaalukaotus mulle muret valmistab. Ma tean, et trenni tegemisega võib seda juhtuda, aga mõned viimased kuud pole ta ennast treenida saanud. Kas asi võib olla selles, mis tema ja Devini vahel juhtus, või selles, et tema läbisaamine vanematega on veel rohkem halvenenud? Või ehk on see mõlemat?

Vaatan toas ringi, mu pilk peatub Agathal. Urin neiut, otsides mingit märki, mis näitaks muutust, aga ma ei leia ühtegi. Vähemalt füüsilist mitte. Agatha räägib poole vähem kui tavaliselt, talle meeldib pidevalt ja vahetpidamata jutustada. Kuid täna ta on vaikne ja murest murtud.

Veebruar 2021

Lükkam koos oma venna Steveniga laua vastu seinale ning vaatan tuba, mis on mööbli ringi tõstmisest segamini läinud. Mu vend hakkab naerdes rusikatega mu õlga peksma, üritan teda keelata, sõimates teda ahvi, kuid see ei meeldi poisile ja ta hakkab mind veel rohkem taguma. See on valus ning ma olen üsna kindel, et mu õlgadele tekivad sinikad. Mu kannatus katkeb, mistõttu ma võtan ta kätest kinni.

Lasen Steveni kätest lahti, algul ei tee poiss midagi, kuid kui talle selja keeran, et koristama hakata, tormab ta minuni. Mu vend hakkab mind uuesti rusikatega lööma ning ma kummardun, et ennast kaitsta. Steven kasutab olukorda ära ja surub jõuga mu pead vastu maad, üritades mulle haiget teha, kuid ma punnin vastu, kuniks ta alla annab. Püsti ma ei tõuse, vaid istun põrandale, et paremini asju sorteerida. Kõik käib nii kiiresti, ühel hetkel lendavad mu prillid vaibale ja mu nina tabab valu. Hakkan valust karjuma ning hetke pärast tilgub verd mu kätele, röögin valust, olles täiesti kindel, et mu vend lõi mind oma jalalabaga.

Mu ema tormab pahaselt tuppä, karjudes, et mis toimub, kuid mitte kumbki meist ei vasta. Ma ei suuda läbi valu midagi öelda ega mõelda, valu ninas muutub aina tugevamaks. Ema ulatab mulle paberit, mille kohe vastu nina surun. Ema karjub veidi mu venna peale, üks suletakse pauguga ning hetk hiljem üritan taas ringi vaadata, kuid läbi pisarate on seda raske teha.

Uks avaneb taas, mu ninale asetatakse midagi külma ja hetkeks tunnen, nagu valu kaoks. Kuid see ei kao. See justkui muutub aina tugevamaks. Tõstan salvrätiku enda ninalt, määrgates, et verejooks on peatunud. Korraga tunnen vajadust nina nuusata, pühin vaikselt nina ja võpatan, kui nina vaheluu veidralt liigub, tehes rohkem valu. Hirmuga mõtlen kõikvõimalikke variante, kuid siis mõistan, mis juhtunud on. Ninaluumurd.

Agatha

Veebruar 2021

10. veebruar

Hirm ronib mööda mu selga, tekitades pisikesi külmavärinaid. Maja asjad on hullemaks läinud. Juba teist korda läheb meie maja kohtutäituri korraldatud oksjonile ning meie ümberkujundamise kava, mis peaks kõike takistama, saadeti tagasi. Meile anti 14 päeva, et muudatusi teha. Ma kardan seda kõike. Ma kardan nii väga, et ühel hetkel jääme oma kodust ilma ja peame üürikorterisse kolima, kus oleks meil rohkem kohustusi ja rahalisi väljaminekuid, sest kõigele muule lisandub üür ja raha, mis veel maja müügist puudu jääb.

Aga ma ei taha seda, et keegi teine saaks minu kodu ja meie peame ema ning vennaga ära kolima. Mirri ja Caramel, meie kass ja koer... Meil ei ole neid kuhugi panna. Nemas on üks põhjus, miks peame perega tugevad olema.

19. veebruar

Hüüan oma koera Carameli, kes saba liputades minu juures peatub ning põõsast nuusutama hakkab, kuulen auto müra ning vaatan läbi põõsaste sissesõidu poole. Pisike hall auto aeglustab end teeotsas ning hetke hiljem tagurdab veidi teest eemale hoovi poole. Võtan oma koera kaelarihmast kinni ning otsin taskust telefoni, olles valmis helistama oma emale, kuid maja ette jõudes avaneb välisuks ja mu vend pistab pea välja.

Seisan koeraga nähtavalt maja nurgas varjust välja, ehmudes kui pikk ja tööriietes mees meie suunas liigub. Ta peatub mõned meetrid eemal ning küsib maja kohta just sel hetkel, kui mu ema trepile astub, olles hommikumantlis. Me kõik oleme veidi haiged.

Võõras küsib kõike maja kohta, soovib majaga tutvuda, mis meid kolme üllatab. Mu ema keeldub viisakalt, kuid mees ei jäta. Mu ema teeb talle selgeks, et kõik käib läbi koh-

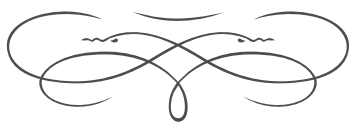
tutäituri. Pärast kahekümneminutilist vestlust tundmatuga lahkub too lõpuks. See kõik on veider, jälgime, mis suunas mees läheb, ning meie imestuseks keerab ta end meie naabermajast järgmisest teeotsast sisse, sõites kõige tagumistesse taludesse.

Arusaam, et see kõik ei ole üks suur loll nali, tabab mind, kuid sellegipoolest jään mis-kipärast rahulikuks. Tundmatu mees võis olla ükskõik kui veider, siis tundus ta ka kohati tuttav, aga samas varitseb meid oht. Oht kõige kaotamiseks.

Oleks vanaisa või vanavanaema siin või paps, oleks kõik parem. Me ei peaks nii palju muretsema ega kartma, et ühel hetkel võime kodust ilma jääda. Ma ei taha seda. Mulle ei meeldi see. Mulle ei meeldi näha oma ema, kes üle pingutab ja nii endale kui ka oma tervisele liiga teeb. Ma tahan teda aidata. Ma tahan, et oleks ükskõik milline viis, kuidas me saaksime enda maja alles jätta. Mõni ehk ongi. Aga kõige kindlam oleks raha. Rahaga saaksin ise kodu ära osta, kuid mul pole seda. Ma ei istu rahahunniku otsas, mis iga päevaga kerkib. Raha jääb ajaga aina vähemaks ning kogu jõud kaob... Ma veel ei tea, mis edasi saab, aga ma loodan, et kõik mis tuleb, oleks positiivne. Ma loodan ja soovin nii väga, et ma ei peaks oma kodust loobuma...

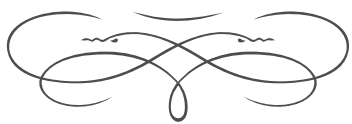
Hannaly Kirsika Kaldjärv

S-klass

HETKI KOOLIAASTAST

Direktor Priit Põdra ja õppejuht Sirli Vihar, Marta-Helene Hansing ja Emma Õnne tarkusepäeva aktusel

Meeleolukat muusikalist vahepala pakuvad Georg Sakrits ja Romet Allingu

Võimu
üleandmine
abituumiumile:
ühaks
päevaks saab
direktoriks
Jürgen Joost

Õpetajate spordipäev

Laulame sulle – õpetaja!

Täname sind – õpetaja!

Mürtsub trumm ja pillid hüüavad

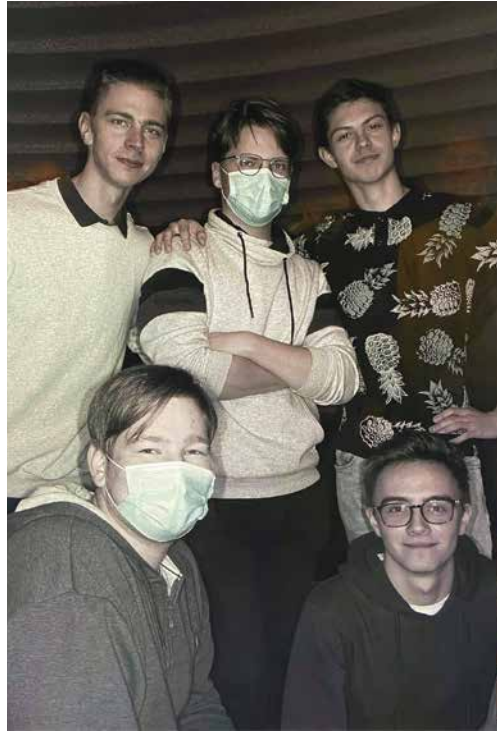
Kolm ühes

Võimu tagasi andmine „direktorilt“ direktorile

Väljasõidupäeval Tartus

Muuseumis on põnev

Õppida saab igal pool, ka ...

... Tartu Ülikooli loodusmuuseumis

Rebaste päevadel...

... võis kohata igasuguseid tegelasi

Kohustuslik rebasetants

Kas need on tõesti meie õpilased?

Superkangelased

Rebaste ja jumalate ühistantsimine

Rebased on ristitud! Õnnelikud rebased ja nende jumalad

Hoiame traditsiooni: loome helkuripuu

Jõgeva kooliteatri Liblikapüüdja gümnaasiumitrupp...

... lavastusega „Magdaleena“

Betti Alverile pühendatud luulepäevad ...

... toimusid seekord juba 28. korda

Liblikapüüdja tähetund on ...

...luulepäevadel „Tähetund“

Fotod Lea Pihlak

Jõulutunde viisid klassidesse Doris Piik, Karoliina Kask ja Robin Major

Kooli kõige helisevama häälega neiu – Mari-Liis Kirs

Rahvamuusikat hoiavad au sees Romet Allingu, Georg Sakrits, Kaisa-Siret Hint, Emma Õnne ja Marta-Helene Hansing

Naudime jõulumuusikat ja -laule

Teise trimestri tunnustamine ja kooli sünnipäeva tähistamine veebis

Sõbrapäeva nädala südamejaht

Talvisel spordipäeval pandi end proovile suusatamises,...

....lumesõjas,

... kelgutamises,

... püramiidi ehitamises

Lumes tantsida on ka tore!

Vabariigi aastapäeva aktus veebis

Riigikaitsekursuse tundi külastas Kaitseliidu ülem brigaadikindral Riho Ühtegi

Vaat', millised oskused!

Riigikaitsekursusel osalejate väljasõit

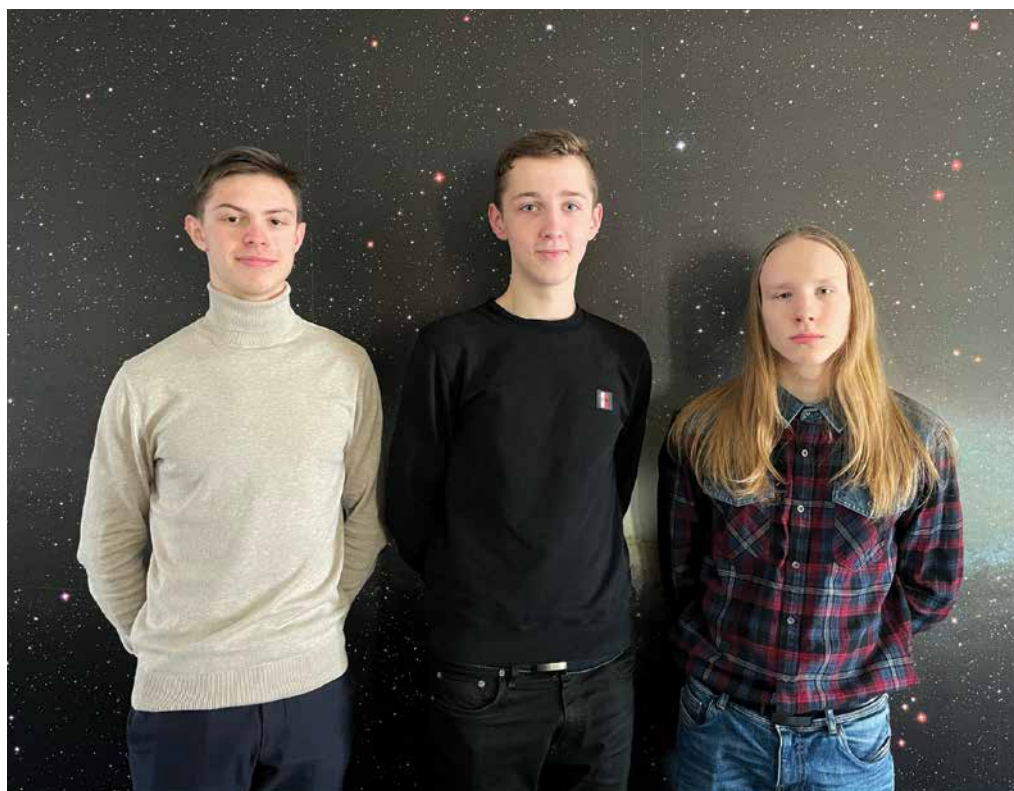
I trimestril õppisid hindele “5” ja “6” Robin Major, Kristi Remmelg, Annaliis Tenisson, Deili Saan, Doris Piik, Georg Sakrits, Elisabet Hein, Helena Ojasaar, Helina Rääk

Ilusa emakeele hoidjad

Säravad tähed bioloogias, geograafias,...

...füüsikas,

.... ja keemias

Nutisportlased Robert Valge, Kristiina Tamm ja õpetaja Urve Olesk

Inglise keele
olümpiaadi
parimad

Kooli põhiväärtuste kandjad

II trimestri tegijad

KERG-i jalgpalliturniiril

Kooli meistrid jalgpallis

Parimad korvpallurid

Saalihokiturniiri võitjad

Eesti parimad teatejooksus

P-klass Vooremaa poolmaratoni finišis

Spordipäeval

Parimad mitmevõistlejad

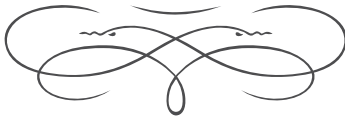

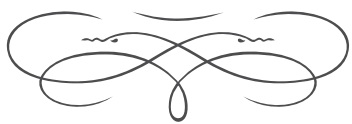
Spordiviktoriini
võitjad

Tutipäeva otseülekande striimimine veebis

KOOLIPERE 2020/2021

Klassijuhatajad
Annika Rüütli ja
Sirli Vijar

1. Kaisa-Siret Hint
2. Sandra Hämelainen
3. Annaliisa Jerlakas
4. Joosep Joost

5. Jürgen Joost
6. Katri-Miili Järvesaar
7. Maris Kallo
8. Kaur Kanarbik
9. Anna-Maria Kenppi
10. Mari-Liis Kirs
11. Vitali Kreek
12. Ako Laanemäe

13. Lisette Lemküll
14. Laura Liis Määrits
15. Kelly Princken
16. Liisi Randkivi
17. Helen Sikora
18. Kristiina Tamm
19. Karl Usin
20. Kadi-Liis Viiar

Q-klass

Klassijuhatajad
Silja Piir ja
Maret Oja

1. Daniel Aganits
2. Romet Allingu
3. Roman Andrejev
4. Aili Kaasik
5. Nelly Kald

6. Kati Kallas
7. Riin Kalme
8. Helena Kont
9. Carmen Kull
10. Kaspar Käärsoo
11. Ingle Kürsa
12. Kirill Matiitšin
13. Kädi Märss
14. Teele Olgo

15. Evelin Pigo
16. Anet Rähn
17. Georg Sakrits
18. Märt-Indrek Sirkas
19. Annaliis Tenisson
20. Triinu Tõnts
21. Robert Valge
22. Ceitlyn Virks

Klassijuhatajad

Anne Jaama ja

Andreas Suurkuusk

1. Ingela Aavik

2. Sven-Markkus Ilves

3. Laura-Liisa Jegorov

4. Aleksander K. Kaju

5. Kenert Karu

6. Nora-Liis Kilk

7. Erki Kütt

8. Jaana Luts

9. Markus Mikalai

10. Eliise Miku

11. Grete Mägi

12. Kerttu-Helena Pau

13. Loora Rael Seepter

14. Cerle Siim

15. Maria Sootla

16. Mari-Liis Šternfeld

17. Egon Vaiknemets

S-klass

Klassijuhataja
Rita Sildnik

1. Mauri Alamets
2. Jana Deinekin
3. Elisabet Hein
4. Hannaly Kirsika
Kaldjärv

5. Kärtyn Kaljusalu
6. Kaarel Kaljuvee
7. Ranel Kase
8. Kairi Kumpas
9. Madis Kõivopuu
10. Lauren Lea
11. Samantha Lõhmus
12. Sten Mesipuu

13. Önnely Ozol
14. Riivo Piibe
15. Mart Gregor Poom
16. Merilin Pruul
17. Marius Pukki
18. Kermo Truhatshev
19. Gerdo Vaikmäe
20. Jonete Visnapuu

Jõgevamaa Gümnaasium sügis 2020

Klassijuhataja
Merle Ojamets

1. Romet Hannula
2. Ander Järv
3. Mario Järvet
4. Age-Eilis Kalm
5. Joosep Katt
6. Mikk Korkmann
7. Grete Kukk

8. Martin Laasik
9. Märt Lepik
10. Kadri-Liis Leppik
11. Marta Lindsalu
12. Mirel Luhlaid
13. Elise Prjadko
14. Joonas Pärtelpoeg
15. Deili Saan
16. Rosa Maria Elena Saario

17. German Smoljar
18. Timo Tupits
19. Gerlina Tuvike
20. Kristin Tõnissoo
21. Tess Tõnissoo
22. Geterly Uustalu
23. Rait Virunurm
24. Emma Õnne
25. Mattias Õunapuu
26. Takumi Yamada

U-klass

Klassijuhataja

Ulvi Tiisler

1. Anna-Liisa Aas
2. Jarko Aegnast
3. Hendrik Aru
4. Eliise Ilus
5. Asko Kuzenko
6. Margus Kuzenko

7. Raul Kuusik
8. Tea Leinasaar
9. Annabel Maksimov
10. Andrus Möller
11. Vahur Nõmmik
12. Helena Ojasaar
13. Hermiina Prave
14. Ranno Pruus

15. Ronald-Hoss
Rückenberg
16. Hanna Sammel
17. Jaanika Schasmin
18. Eleri Sirel
19. Magnus Traks
20. Elery Vilt
21. Sten-Olaf Väits

Klassijuhatajad
Nele Graverson ja
Rainer Vösaste

1. Eero Heimonen
2. Jane Jalakas
3. Erik Kaasik
4. Karoliina Kask
5. Anne-Greete Kenppi

6. Getter Kiissel
7. Liina Krehova
8. Tõnis Kure
9. Maria Cosette Lepp
10. Kaisa Heleen Lääne
11. Kaisa-Triina Maiste
12. Marielle Mägi
13. Lotta Lisell Määrits
14. Karoliine Orav

15. Kristi Petuhhova
16. Katharina Pärn
17. Anne-Liis Sazonov
18. Oskar Säärits
19. Markus Tamm
20. Anette-Veronika
Vaigo
21. Kairit Vierland
22. Mattias Võtti

W-klass

Klassijuhatajad
Urve Olesk ja
Neeme Katt

1. Reiko Allingu
2. Inara Ein
3. Marta-Helene
Hansing
4. Helis Kiis

5. Anti Kikkas
6. Karl Markus
Kruuleht
7. Albert Laanemäe
8. Vaike Gea Laube
9. Liisa-Marie Paas
10. Elisabeth Piirsalu
11. Kristin Pütsepp
12. Laura Rammul

13. Kerttu Kethly
Rumask
14. Helina Rääk
15. Cärol Simmo
16. Pirje Suvi
17. Karl Erik Tammaru
18. Kaila Teder
19. Teresa Teder

Klassijuhatajad

Maive Kase ja

Tiit Naarits

1. Eliise Altoja
2. Anni Selina Aug
3. Nora Isakar
4. Joosep Kalme
5. Kaisu Ann Karukäpp

6. Laura Liblik
7. Robin Major
8. Rome-Andro Moora
9. Laura Paarop
10. Birgit Pihlak
11. Doris Piik
12. Kerstin Pöder
13. Arti Pöldes
14. Helen Pärn

15. Kaili Raja
16. Janmar Reiljan
17. Kristi Remmelg
18. Andris Roland Saar
19. Älis Suuk
20. Marten Teppan
21. Valerya Tihane
22. Carmen Torm

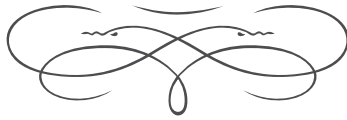
Õpetajad, töötajad

Ülle Lääne
 Merle Ojamets
 Ene Külaurm
 Maive Kase
 Kristiina Orm
 Riina Reimand
 Rita Sildnik
 Ljudmila Vahtla
 Maiu Kaarjäär
 Merge Ivask (lapsehoolduspuhkusel)
 Urve Olesk
 Andreas Suurkuusk
 Karolin Piiskoppel
 (lapsehoolduspuhkusel)
 Vivian Paaksi
 Vello Mägi
 Ulvi Tiisler
 Neeme Katt
 Veronika Pook

Tiit Naarits
 Lauri Naber
 Viktor Nõmm
 Silja Piir
 Maret Oja
 Anne Jaama
 Annika Rüütli (lapsehoolduspuhkusel)
 Rainer Vösaste
 Lianne Saage-Vahur
 (kooliteater Liblikapüüdja)
 Marika Järvet (rahvatants)
 Birgit Meitus (meediaring)
 Priit Põdra
 Sirli Vijar
 Merlin Paju
 Nele Graverson
 Erko Jäär
 Marge Luhamaa
 Ülle Anton

VIII LEND

P-klass

Kaisa-Siret Hint

Kaisa on väga sõbralik, seltsiv ja rõõmsameelne tüdruk laia silmaringi ja siira südamega. Kadedusttekitavalt on temas mõlemat, nii huumorisooni kui ka taipu. Oskab inimestega suhelda ja neid naerma ajada, kuid kui vaja, siis ka vaidleb, et oma arvamus maksma panna. Tegeleb mitmel rindel ning saab kõigega hakkama, nimeta vaid ja ta teeb. Kaisa on julge ja ei karda väljakutseid ning tahab elult viimast võtta.

Annaliisa Jerlakas

Ekstravertse olemusega sõbralik ja rõõmsameelne naljahammas. Pealtnäha klassis vaikne, kuid tegelikult üks suuremaid peoloomi. Kõige paremini iseloomustab teda lause: „Jaaa.. kõik on hästi!“ Ta on alati hästi riides ning tema Instagrami pildid on ühed lahedamad. Ei maksa imestada, kui ta esimese tunni asemel hoopis keset koolipäeva naerusuil klassi ilmub.

Joosep Joost

Kui kuuled kooli peal kaunist klaverimängu, siis see on tõenäoliselt Joosep. Selle asemel, et õppida, kirjutab ta tunnis sümfooniaid või ümiseb. Temaga ei ole kunagi igav rääkida ning pidevalt jõuab vestlus ringiga muusikani tagasi. Joosep on ehtne näide sellest, et kui inimene leiab oma kire, pole miski võimatu. Ilmselt tulevane helilooja, jätke see nimi meelde!

Jürgen Joost

Temaga rääkides ei hakka kunagi igav, alati on millestki rääkida ning laia silmaringi tõttu on tal ka palju arvamusi, mida teistega jagada. Jürgenil on väga harva halb tuju, pidevalt näeb teda koridori peal naeratamas ja kõigiga suhtlemas ja kui kellelgi teisel on halb tuju, siis tema kindlasti aitab. Tavaliselt on just Jürgen see, kes klassi piinlikust vaikusest päästab. Kustutas kogu oma sotsiaalmeedia ära, et eksamitele pühenduda, vot nii suur sihikindlus on mõnel inimesel! Kindlasti seostuvad nimega Jürgen kõigil sõnad „absoluutselt“ ja „super“.

Katri-Miili Järvesaar

Ehtne maakas ehtsa südamega. Katrile meeldib väga pildistada. Peale selle oskab hästi jalgpalli mängida ning omab seal isegi abikohtuniku pabereid. Äärmiselt optimistlik ja tore klassiõde. Katri omab igas asjas kindlat arvamust ning küsib seda ka teistelt.

Maris Kallo

Hoiab oma sõprade kõhtusid küpsetistega täis, koos Lauraga on nad tõsised söögigurmaanid, arvatavasti võiksid tulevikus restorani või pagariäri avada, kuigi soolane toit veel nii hästi välja ei tule. Kui vaaritamine ära tüütab, läheb Maris jooksmas, et harjutada krosside jaoks, kust ta alati medaleid toob. Peale küpsetamise ja spordi tegeleb ta ka aktiivselt hobulausumisega. Peale nende tegevuste jääb tal aega ka õppimiseks, koolitööd on Marisel alati tehtud. Meeldib Kristiina koerale rohkem kui Kristiina ise.

Kaur Kanarbik

Kaurile meeldib silma paista, tihti kuuleb tema suust lauseid „Kas seda kuuele ka saab teha?“ või „Kui palju punkte said?“. MMA fanaatik igas mõttes, ta võiks sellest rääkida tundide kaupa. Harib klassi spordi ja tervisliku toitumise vallas, Erik Orgu, hoia alt! Jääb klassikaaslastele ja õpetajatele meelde sellega, et viib oma töö alati esimesena ära. Oskab üllataval kombel igale küsimusele midagi vastata, isegi siis, kui ta tegelikult vastust ei tea.

Anna-Maria Kenppi

Meie klassi kõige kaootilisem isiksus, tema hulljulge ja krõbedad naljad lisavad sageli särtsu halli koolipäeva. Ilmselt kooli kõige väiksemate käte ja jalgadega õpilane. Kui Anna-Maria saaks euro iga tunni eest, kust ta puudunud on, oleks ta Jõgeva esimene miljonär. Kui ta ka esimeseks tunniks kohale tuleb, on suur tõenäosus, et järgmises tunnis teda enam pole. Inimene, kellel on tohtu potentsiaal, aga motivatsiooni jääb vajaka.

Mari-Liis Kirs

Meie klassi päikesekiir ja kullatükk, keda igaüks endale sõbraks tahaks. Kõige soojema ja suurema südamega neiu, kelle rõõmsameelsus ja positiivsus on lausa nakkavad. Peale selle on ta imeline laulja ja näitleja, tänu millele võib teda esinemas näha igal aktusel ja ta on ilmselt järgmine „Eesti otsib superstaari“ võitja. Sa võid tema poole pöörduda ükskõik millise küsimusega, ta vastab sulle särasilmselt ja ilmselt ütleb pabistades mõne ilusa komplimendi lisaks. Ta on üks kihvtimaid ja usaldusväärsemaid inimesi üldse.

Vitali Kreek

Meie klassi kossuäss, ei möödu päeva, kui ta klassivendi mängima ei kutsuks. On alati kaasõpilaste vastu sõbralik ja abivalmis. Ehkki esmapilgul on tegu kindlameelse ja rahuliku noormehega, on peidus märksa mitmetahulisem isiksus. Kui tahad kellegagi rõõmusõnumeid või muresid jagada, on Vitali alati olemas. Karliga on nad kogu gümnaasiumiõpingute vältel naerutanud meid rohkem, kui kõhulihased kanda jõuavad.

Ako Laanemäe

Ako silmaring on väga lai ning tema “positiivsed” filosoofilised arvamused ei jäta külmaks ei klassikaaslast ega ka õpetajaid. Sa ei tea kunagi, mis selle mehe suust järgmisena tuleb - REAALSELT! Õpetaja Merle tunnis ei möödu ühtegi arutelu ilma Ako ja õpetaja tulise diskussioonita. Ta oskab igas olukorras negatiivset leida, kuid kuigi tundub pessimistlik, ei puudu siiski täielikult oskus naeratada. Kõige paremini iseloomustab teda lause: “Kui sa ei suuda neid veenda, siis aja nad segadusse.”

Lisette Lemküll

Meie klassi suurim BTSi fänn, tõenäoliselt oskaks ta ilma suurema vaevata ette lugeda kõik liikmed ja laulud. Kui midagi on teda gümnaasiumis nutma ajanud, siis on selleks matemaatika õpik. Lisette on tore ja tema naljad toovad alati naeru suule. Positiivse ja ülimalt sõbraliku suhtumisega ning maailmasjadest aru saav neiu. Peale hea kuulamisoskuse peitub temas ka algselt varjatuks jääda võiv tantsuanne.

Laura Liis Määrits

Laural on ülimalt elav ja tore iseloom, väga harva on teda näha tusasena. Ta ei karda avaldada oma arvamust ning teeb tihti nalja. Kui keegi teine klassi ürituste korraldamisel kaasa ei räägi, siis tema ikka. Andekas kokk, kui teadmistest napib, siis teeb selle tasa oma isuäratavate küpsetistega. Tugeva iseloomuga inimene – tundub, et ta teab, mida elult soovib.

Kelly Prinken

Kelly on tore ja abivalmi iseloomuga tüdruk, kes peab lugu heast muusikast ja seltskonnast. Tundub esmapilgul küll tagasihoidlik, kuid paremini tundma õppides saad aru, et tegelikult ei pea see päris paika. Ägedate prillidega neiu. Teda võib kirjeldada ka kui meie klassi rämmarit. Kui “tere hommikust” ütled, naeratab Kelly sulle terve päev vastu.

Liisi Randkivi

Sõbraliku, toreda ja tasase iseloomuga neiu. Kõike, mida teeb, proovib alati täiuslikult teha, ta on oma tegemistes põhjalik, vahel võib-olla isegi liigagi. Talle meeldib õppida ning tal on alati kõik tehtud, mis vaja. Peale selle meeldib talle ka küpsetada ja meisterdada. Liisi on väga organiseeritud ja kohusetundlik.

Helen Sikora

Meie klassi tantsulõvi, olgu stiiliks siis rahvatants või hiphop. Peale tantsimise tegeleb palju spordiga, tema jaoks ei ole vist ükski harjutus liiga raske. Julgeb alati kaasa rääkida ning on väga seltsiv ja meeldiv inimene. Ta on väga heasüdamlik ja ei ütle kunagi halvasti. Heleniga on alati tore vestelda ning temaga ei hakka kunagi igav.

Kristiina Tamm

Kristiina on sportlik, intelligentne ja tark tüdruk. Nutispordi äss ehk Nuti-Mati parim sõber ning elav näide sellest, et harjutamine teeb meistriks. Meie klassi hobulausujate duo teine pool ehk tulihingeline ratsutaja. Kristiina on ülimalt sihikindel ja töökas ning jääb oma arvamustele truuks. Hoiab oma tõelisi sõpru südame lähedal ja ei karda seda ka välja näidata.

Karl Usin

Meie klassi suurim vigurivänt, tema mahlased sõnavõttud tundides pakuvad alati nalja. Kui Karl seltskonnas on, siis vestlus ilmselt soiku ei jää. Tuntud suunamudija staatuse tõttu ei leidu vist ühtegi toodet, mida ta sotsiaalmeedias reklaaminud poleks. Klassikaaslased kirjeldavad Karli kui täitsa sõbralikku poissi. Suudab ennast igast olukorrast välja rääkida, hoides sealhulgas sirget nägu.

Kadi-Liis Viiar

Vahva ja hea huumorimeelega tüdruk, kes ei ole üldsegi nii tagasihoidlik, kui tundub. Kõike, mida teeb, teeb hästi - tal on vist pea-aegu kõik hinded viied ning peale selle mängib viiulit ja on andekas sportlane. Satub rühmatöös alati erinevatesse seltskondadesse. Väga armas inimene, kes on alati hästi riides. Meie klassi kirjandi-meister.

Daniel Aganits

Tulevane Eesti president ja andekas muusik, kes mängib nii klaveril kui ka ukulelel muutumatut repertuaari. Igas olukorras vaba olekuga, julgeb alati sõna võtta ning armastab tähelepanu. Õpetaja Vello lemmik. Omab Macbooki, millel on Windows. Hea suhtleja, kes on alati toeks kui vaja. “Kägu ei kuku kännust kaugele” - Daniel Aganits, 2020.

Romet Allingu

Aknapesijast ärikas ja isamaaline eesti mees, kes on ka natuke lõõtsa proovinud. Tulevane rahvamuusikataht, kes on viisakas ja humoorikas ning oskab end alati igast küsimusest välja veeretada. Mängib veidralt suurt viiulit. Sai esimesena meie lennus load ning kandis veebruaris jõuluvanaga sokke (muidu on tal ka lahedad sokid). Kõige ilusama patsiga.

Roman Andrejev

Otskohese ütlemisega noormees, kes ei karda oma arvamust väljendada. Nutikas, mõtleb tunnis kaasa ja vajadusel leiab viise, kuidas asju lihtsamalt ära teha. Teeb ise nalja ja naerab alati ka teiste naljade üle. Ralliäss ja autoekspert, kuid ka võiduhimuline sportlane. Käib stiilselt riides.

Aili Kaasik

Julgeb tunnis arvamust avaldada, oskab häid ja elulisi näiteid tuua. Arukas, õpihimuline ja ilusa maniküüriga neiu, kes oskab matemaatikat ning küsib ülesandeid juurde. Viisakas, kuid oskab enda eest seista.

Nelly Kald

Suurepärase huumoriga vahva tüdruk. Armsa stiili (eriti plätud) ning kõige ilusamate ja paksemate juustega. Nutikas, alati valmis kaasa mõtlema, arutlema ja ära kuulama. Keraamikakunn, mälu-mängur ja *gamer*. Paras tuulepea, kellel on pidevalt midagi kadunud, eriti inglise keele töölehed. Vabal ajal tegeleb programmeerimisega. Lifti püsiklient.

Kati Kallas

Hea huumorisoonega ja sõbralik kossuäss, kes soovib omale lemmikloomaks mammutit. Osav saksa keele tundides, tahab reisisida Mongooliasse. Peab iga kord kooli ees autoteed ületades kaua ootama. Töökas ja õpib hästi, hea inglise keeles. Temaga on hea rühmatöid teha, kuna alati saab nalja.

Riin Kalme

Tubli ja tark tüdruk, kes on ka ratta- ja suusaäss ning kellele ei meeldi autot lumest puhtaks pühkida. Ei mõista, miks teised sama palju piima ei joo kui tema. Eelistab tatrale kartulit ning on abivalmis ja toetav. Sõidab rattaga bussist kiiremini ning peab koolis tihti sportimise tõttu lihasvalu kannatama, aga see teeb ainult tugevaks. Saab kõigega hakkama, on usin, asjalik ja ägeda iseloomuga klassiõde.

Helena Kont

Meie klassi hoolivuse kandidaat number 1, kes ei ütle kellelegi halvasti. Sümpaatne ja abivalmis, teeb ilusaid punutisi. Eneseteadlik ja armsa olekuga, kes meeldib kõigile. Alati sõbralik klassiõde, kes julgustab ka teisi. Talle meeldib ajalootunnis magada.

Carmen Kull

Omamoodi stiiliga neiu, kellel on lahe soeng. Tegeleb joonistamise ja fotograafiaga ning on hispaania keeles professionaal. Sõbralik ja esimene autojuhilubadega tüdruk, kes oskab kildu visata ja kõigiga häid jututeemasid leida. Tark ja tubli, teeb asjad alati õigeaegselt ära.

Kaspar Käärsoo

Meie klassi meemimeister ja lisaks sellele ka ralliäss. Jutustab meeleldi oma äriideedest. Ajaloohuviline, kes on alati valmis klassikaaslasi aitama. Hea inglise keeles, tuntud ka kui šotlane. Tal on pidevalt ülesanded esimesena valmis. Kõige unisem õpilane, keda võib tihti leida koridoris magamas. Ei käi mitte sööklas, vaid Maximas ja Rimis söömas.

Ingle Kürsa

Nutikas loodusainetes, avaldab julgelt oma arvamust ning vastab õpetajate küsimustele, kui kogu klass vaib on. Tubli kohaliku seltsielu edendaja, kes naerab väga lõbusalt. Saab kõigiga hästi läbi ning teab Jõgeva kuulujutte. Koduse olekuga, ei võta asju südamesse ja tajub nalja. Ilmselt on tal kodus palju dressipluuse. Tark ja julge - temast võiks tulevikus arst saada.

Kirill Matiitšin

Hea saunakaaslane, meie klassi füüsikaproffessor ja Pokemo-ni-püüdja, kes huvitub loodusainetest. Relvavend, kes teeb head nalja ning kelle stipendium kaob sama kiiresti, kui tuleb. Parim venekeelsete laulude sõnumite tõlkija, kes jookseb 16 km, et külla minna. Aitab alati, kui oskab. Masterchef, kes räägib, kuhu autoga sõita tahaks, aga lube pole siiani.

Kädi Märss

Aus, otsekohene, sportlik ja seltsiv tüdruk, kes ei karda oma arvamust välja öelda. Ilusad silmad, kuid juustes vale piirjoon. Teab, mida elult tahab, teda ei suudeta Teelest lahutada. Õpib hästi ning teeb asjad alati õigeks ajaks ära. Tundides on näha, kuidas ta teemadest huvitub ning on alati draamadega kursis.

Teele Olgo

Vahva ja aktiivne kodanik, kes mõnikord esineb Tuulina, kuid õpib hästi ja võtab ürituste korraldamisest osa. Enda õiguste eest seisja, kes oskab omaile ilusaid punutisi teha ning kannab kogu aeg 2-liitrist veepudelit kaasas. Ettevõtlik, ratsionaalne ja tervislike eluviisidega, teda ei suudeta Kädist lahutada. Trennihull, kes on eeskujuks nii koolis kui ka spordis. Lisaks noortevolikogu liige ja käib ka kergejõustikus.

Evelin Pigo

Sõbralik ja rõõmsameelne neiu. Alati on tema laual veepudel. Teab rohkem, kui välja näitab. On alati toeks ning igav temaga ei hakka, sest ta oskab kogu aeg uusi ideid pakkuda. Usaldusväärne, peab kokkulepetest kinni. Oskab ise oma probleemidele lahendused leida. Kõige viisakama ja naiselikuma riietusega tüdruk.

Anet Rähn

Tore ja avatud tüdruk, kes oskab kõigiga vabalt suhelda. Kogu aeg heas tujus ning talle saab alati oma muresid kurta. Kui ei julge midagi küsida, siis võib ikka loota, et Anet küsib ise. Avastab tihti viimasel minutil, et midagi jäi teha. Andekas sportlane ja jalgpallur, kutsub ka teisi tüdrukuid trenni. Kui vähegi pingutab, suudab kindlasti saavutada seda, mida tahab.

Georg Sakrits

Muusikaline, vaimukas, tabavate ütlustega ja ilmselt kõige suurema IQ-ga õpilane meie klassist. Tema naer on nakkav. Kui Georg ütleb, et hakkab liikuma, siis see tähendab, et ta paneb alles riidesse. Tasemel IT-vend, kelle slaidiesitlusi kõik ootavad, ning ka andekas näitleja. Suudab klassis ainult oma oleku ning käitumisega lõbusa meeleolu luua. Kaasosaline õpetaja Ulvi tagaruumi möksimises. Tema vestlused õpetaja Urvega ajavad alati naerma.

Märt-Indrek Sirkas

Rahulik ja sõbralik pullivend. Kuulus näitleja salongiõhtul laineid löönud filmist “Sõbrarvar” ning paberitega džembe-mängija. Hea jalgpallur ja legendaarne punktikütt. Saviga voolides osav. Kevadekuulutaja, sest on üks esimestest, kes kevade saabumisel päevad läbi pargipingil või kossuplatsil värsket õhku hingab. Väga seltskondlik, on alati valmis ka võõrastega rääkima.

Annaliis Tenisson

Tuntud ka kui Annaliisa või Anneliis. Tark ja silmapaistev tüdruk, eesti keeles väga tugev, tema kätte võiks rahuliku südamega oma kirjandi usaldada. ÕS on nõrkadele! Loeb vabatahtlikult raamatuid. Kultuurne ja laia silmaringiga, ei pidanud ajaloo suulist arvestust tegema, vaid sai kohe kuue. Rahvamuusikaansambel Tuustari flöödiäss. Kuulab, kui kurta on vaja, ning oskab tarka nõu anda. Tal on üliägedad lokid ning sädelev tennisekujuline pinal.

Triinu Tõnts

Särasilmne, andekas ja sihikindel tüdruk, kes otsib alati uusi väljakutseid ning tuleb enamasti võitjana välja. Tahab läbida kaitseväge, kuid ostab osa riideid lasteosakonnast. Ei ole nõus liftiga sõitma, kuid on pärast silmaoperatsiooni kooli kõige teravama nägemisega (isegi õpetaja Tiit ütles seda). Tore ja ülimalt abivalmis klassiõde, kes tegi oma teledebüüdi filmis “Talve”. Lisaks mängib kitarri, näitleb, teeb sporti ja loeb raamatuid.

Robert Valge

Hea huumorimeelega matageenius, kes suudab suuskadega teisi läbi heki pikali sõita. Teadusteatri näitleja, nutisportlane ja potentiaalne vandaal, kes ujuks kõnniteel krooli, kui vihma sajab. Joe Sugg vol2, mersuvend ja Ulvi lemmik, kes ei väsi Eesti megamixi kuulamisest ning mängib palju LOLi. Kõige stabiilsema ja töökindlama arvutiga inimene. Kaasosaline Ulvi tagaruumi möksimises, millest ajalugu vaikib.

Ceitlyn Virks

Särav ja sõbralik neiu, kes suhtleb meelsasti ning kuulab alati ära. Laulab ning joonistab väga hästi. Tema naeru kuuleb juba kaugelt ära. Küsib vahel veidraid küsimusi. On valmis ka Danieliga vaidlema, kui vaja. Tal on hea stiilitunnetus ning ta näeb alati ilus välja. Ei tee parema ja vasaku jala uisul vahet, kuid suudab kindlasti end elus õigele teele viia.

Ingela Aavik

Ingela on sõbralik, särav, elav, rõõmsameelne, jutukas, kooli tulles alati teretab kõiki. Ta on kaaslaste jaoks olemas, kui abi on vaja. Ingela ei jäta kunagi kedagi hätta. Kui ta ise probleemile lahendust ei oska pakkuda, siis ta aitab alati leida kellegi, kes oskab. Kui tal endal jääb teadmistest puudu, siis on ta alati valmis klassikaaslaste käest abi küsima. Tundides on aktiivne ja naerab palju. Ingelat iseloomustab moto, et julge pealehakkamine on pool võitu.

Sven-Markus Ilves

Sven on alati „oma mullis“, ta räägib vähe, aga kui räägib, siis väga huvitavalt. Tal on väga head teadmised, mida on nõus teistega jagama, kui temalt küsida. Gümnaasiumis polnud kedagi, kes oleks teda males võitnud. Kuna ta teab ajaloost palju, siis võiks tulevikus saada temast ajalooteadlane. Ta on avara silmaringiga noormees. Oskab hästi ka reaalseid. Sven on sõbralik, ei paistnud kunagi millegi pärast muretsevat.

Laura- Liisa Jegorov

Laura-Liisa on sotsiaalne inimene, talle meeldib suhelda ning teistega suheldes on ta rõõmus ja lõbus. Hea huumorisoonega klassiõde, temaga koos olles saab alati naerda. Laura oskab väga hästi oma arvamust avaldada, on konkreetne ja suudab oma seisukohti selgitada ja põhjendada. Alati kaitseb nõrgemaid. Oskab hästi inglise keelt.

Aleksander Kristoffer Kaju

Aleksander on silma hakanud enda motiveeritusega. Olgu see grupidöö, spordiüritus või muu tegevus, on ta alati seal ning valmis tegema kõikide tuju paremaks ning grupidöösse panustama. Rahulik poiss rutakate seas. On nii koolikaaslastele, klassikaaslastele kui ka õpetajatele lihtsalt Sass. Ta on hea sportlane ja oskab hästi joonistada. Sass üllatab alati oma huvitavate mõtete ja väljautlemistega, tal on hea huumorimeel. Tal on asjadest oma arusaam ning ei karda ka oma arvamust avaldada. Alati võib kindel olla, et kui lähed Sassi juurde kurva olemisega, siis järgmisel hetkel on sul juba naeratus näol.

Kenert Karu

Kenert on tugev spordimees. Ta on väga hea jahilaskur ja teab jahindusest väga palju. Aga on ka tubli jalgpallur, jooksja ning saab hakkama teistegi spordialadega. Koolis on teda kergem seostada loodusainetega, kuna saab seal hästi hakkama. Üldiselt püüab tundi-des lihtsalt läbi ajada, aga vahel mõistab, et peab rohkem pingutama. Kenert on jutukas ja seltsiv noormees, üks klassi naljahammastest.

Nora-Liis Kilk

Nora-Liis on meie klassi üks vaiksemaid inimesi. Grupitöösse panustab alati täie tõsidusega. Arvatavasti üks klassi parimaid guugeldajaid. Nora on alati rõõmsameelne, teda pole kunagi kurjana nähtud. Ta on rahulik, siiras, sõbralik ja heasüdamlik klassiõde. Naljakas, nagu oleks kogu aeg oma maailmas. Vaga vesi, sügav põhi!

Erki Kütt

Erki on väga huvitav noormees. Temaga on vahel raske, sest ei tea kunagi, millega ta hakkama saab. Kuid koolis suudab Erki oma ülesandeid täita, teeb grupitööd alati lõbusaks ning toob päikest igasse päeva. Julge, aus, otsekohene, maitseka huumoriga, elav ning sihikindel klassivend. IT- ja muusikavaldkonnad võib kindlat tema hoolde jätta. Hea spordis ja autosõidus. Lõbus ja positiivne, oskab tuua naeratuse inimeste näole.

Jaana Luts

Jaana on väga ettevõtlik ja korralik, kõik peab alati olema täiuslik. Väga abivalmis ja töökas inimene, näeb palju vaeva ning on väga sõbralik. Harva võib Jaanat näha ühe koha peal istumas, tal on alati midagi teha, kas see on siis töö käimine või koolis mingi ürituse korraldamine. Lükkab klassi alati tegema asju, mida palutakse teha, ja on ise 100% pühendunud. Energiline tüdruk, kes jõuab kooli kõrvalt ka tööle käia.

Markus Mikalai

Spordifänn, kes kirjutab meediarings alati spordiuudiseid. Tugitoolisportlane, kes ikka ka ise sporti teeb. Mälumängus on ta hea jalgpalliga seotud küsimustes. Saab alati tunnitöö esimesena valmis. Räägib tundides kaasa, teab väga palju selle kohta, mis maailmas toimub. Tark ja tegus ning abivalmis noormees, kes õpetaja Tiiduga alati kaasa räägib. Talle meeldib arutada erinevatel teemadel.

Eliise Miku

Arvutimängude mängija, keda huvitavad väga Antiik-Kreeka lood. Kangekaelne, kuid tal on alati hea meel jagada oma lugusid. Eliisel on teadmisi erinevatel teemadel ja tundides oskab ta neid hästi aruteludesse sisse tuua. Eliisel on alati midagi öelda ning talle meeldib väga rääkida ning oma arvamust avaldada. Talle meeldivad sädelevad ja värvikad asjad. Tal on alati mitu pinalit kaasas. Ta on tark, rõõmsameelne ja jutukas klassiõde.

Grete Mägi

Grete jaoks on olulisel kohal teiste heaolu, hoolib väga oma lähedastest ja ei jäta neid kunagi hätta. Oskab anda vajadusel nõu ja on alati abivalmis. Lemmiktegevuseks on tantsimine ning samuti meeldib talle väga reisida ja uusi kohti avastada. Tervisliku eluviisiga, vaikne ja kohusetundlik, samas on ta seltsiv ja temaga saab nalja.

Kerttu-Helena Pau

Kerttule meeldib vaadata laskesuusatamist, ta ei maga kunagi ühtegi saadet maha. Ta on vaikne, kuid vajadusel suhtub aruteludesse täie tõsidusega ning räägib kaasa. Üks väheseid või isegi ainuke, kes meie klassist märklauale pihta saab. Hindab kõrgelt musta huumorit. Alati naeratab ja naerab. Tegeleb vibulaskmisega. Rõõmupall. Alati jagab Ingelale süüa. Oskab anda erinevatel teemadel head nõu.

Looa Rael Seepter

Temaga on väga tore juttu ajada, võtab erinevaid arutelusid väga tõsiselt ning seletab oma seisukohad lahti võimalikult hästi. Lõbus ja sõbralik. Oskab hästi enda eest seista. Looa on neiu, kes ei karda midagi, on stiilne, aus, kannatlik ja hooliv klassiõde. Hea ning alati positiivne kaaslane.

Cerle Siim

Klassi täht. Cerle on meie klassi „hunt kriimsilm“. Tegeleb koolilehe, jalgpalli, kodutütarde ning veel mitme erineva asjaga. Cerlel on jõudu, et kõigega tegeleda. Väga entusiastlik ja töökas tüdruk. Saab üle igast mäest, ei löö ühegi väljakutse ees põnnama. Saab kõigega hakkama, mille nimel on valmis pingutama. Kord ja distsipliin on tema teema. Esindab klassi, teeb nalja. Hoolib ja armastab kõiki sellistena, nagu nad on. Ustav ja aus. Tema peale saab alati loota. Aitab probleemidega või õppimises, eriti matemaatikas ja füüsikas. Temaga saab arutada igasugustel teemadel. Lahke ja hooliv. Aktivist. Nagu Kerttu on öelnud: “Kus viga näed laita, seal Cerle tuleb ja aitab!”

Maria Sootla

Maria sõnavõttud on alati klassis oodatud ning neid kuulatakse huviga. Ta suudab ennast tundides kehtestada ning pakkuda õpetajatele väga põnevaid vastuseid. Samas on ta meie klassi parimaid kirjutajaid ning suur lootus on, et sooritab väga hästi ka eesti keele lõpueksami. Väga seltsiv, lõbus, sihikindel ning hea huumorimeelega klassiõde.

Mari-Liis Šternfeld

Mari-Liis oli vene keele tundides alati abistamas, kui küsimusi oli. Ta on väga sotsiaalne inimene, talle lausa meeldib suhelda ning teisi aidata. Ta on väga sõbralik ning naerataav. Särtsakas, stiilne, hooliv, hea kuulaja. Uhke on olla sellise neiu klassiõde. Talle võib rääkida kõike ja samas saab kindel olla, et räägitu jääb omavahele. Pakub oma õlga, mille najal aeg-ajalt nutta võib. Vahel käib palmide all puhkamas. Hoiab oma välimuse alati viimistletud ja ilusana.

Egon Vaiknemets

Egon on arvutimänguhuviline. Ta loob oma sõprusringkonnas toredaid „evente“ ning tegeleb väga palju erinevate mängude (näiteks Sims) foorumites postitamisega, et mängu paremaks muuta. Egon on üpris vaikne, kuid sellegipoolest pakub sageli väga arukaid ning häid fakte ja seisukohti erinevates grupitöodes ja diskussioonides. Egon on eriline. Veidi omamoodi, julgeb oma emotsioone välja näidata, mida paljud ei julge. Klassi ette tulles on häbelik, aga ütleb alati midagi huvitavat. Egoni sõnavõttud on viimistletud ja näitavad intelligentsust. Egon on avara silmaringiga ja aus. Küsib alati, kui on midagi arusaamatut. Oskab märgata vigu ja neid parandada.

Sisukord

Kevad 2021	3
Huvitava kombel mu enesehinnang paranes	4
Jõgeva maleva kaitseliitlane Viktor Nõmm õpetab, mis on vajalik	7
Riigikaitsekursuse traditsioonid jätkuvad	12
Jõgeva vald andis välja viis õpilasstipendiumi	13
 VILISTLASTE MEENUTUSED	 15
 MEENUTUSI KOOLIAASTAST	 27
Meile on alanud kolme aasta pikkune teekond	29
Rollivahetus 2020	32
Loeng – hea punkt kolmapäevale	33
Kuidas valmis meie praktiline töö „Keemiliste ainete abil valminud kunstinäitus Jõgevamaa Gümnaasiumis“	34
 TÄNAME JA TUNNUSTAME	 39
Põhiväärtuste kandjad 2020/2021	41
I trimester	42
II trimester	44
III trimestri tegijad	46
Silmapaistvaimad õpilased 2020/21. õppeaastal	47
Täname ja tunnustame 2020/2021	49
Võistlused ja sportlikud üritused õppeaastal 2020/21	52
Õpilaste korraldatud spordivõistlused	53
 OMALOOMING	 55
W-klassi ühislooming kooli sünnipäevaks	57
Helene mälestus	58
Intervjuu vanapagana tütreaga	59
Ah et hommik on õhtust targem?	60
Mis on luuletus?	63
Kommipaber	64
Klaasikillud	65
 HETKI KOOLIAASTAST	 81
 KOOLIPERE 2020/2021	 113
P-klass	115
Q-klass	116
R-klass	117

S-klass	118
T-klass	119
U-klass	120
V-klass	121
W-klass	122
Õ-klass	123
Õpetajad, töötajad	124
VIII LEND	125
P-klass	126
Q-klass	131
R-klass	137

